

சித்திரத் திருப்பாவை

பி.பூநீ. ஆசார்யா

(உரை விளக்கம்)

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான
வெளியீடு

Chitthira-t-tiruppavai

by

Pi. Sri Acharya

Edited by :

Dr. Pon. Sourirajan

© All Rights Reserved

T.T.D. Religious Publications Series No. 429

Second Edition : 1993

Re-Print : 2001, 2003 ,**2010**, 2017

Copies: **5.000**

Published by:

Sri Anil Kumar Singhal I.A.S.,

Executive Officer,

Tirumala Tirupati Devasthanams,

Tirupati - 517 507.

Printed at:

Tirumala Tirupati Devasthanams Press,

Tirupati.

அறிமுகம்

வைணவ சமயம் பொதுவாக வேதத்தையும் சிறப்பாக ஆழ்வார்கள் அருளிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு அமைந்துள்ளது. அவற்றுள் ஆழ்வார் அருளிய பிரபந்தங்களுள் ஸ்ரீ ஆண்டாள் நாச்சியார் பாடியருளிய பாவையாகிய திருப்பாவை பல சிறப்புக்களைக் கொண்டது. பெண்ணிற்குப் பெருமையும் உரிமையும் உண்டு என்பதை நிலைநாட்டிய சிறப்பு அவற்றுள் ஒன்று. வைணவ சம்பிரதாயத்தில் ஆண்டாள் காட்டிய அடிச்சுவட்டிலேயே திருப்பாவை ஜீயராகிய இராமா நுசரும் தம் அடியார் திருக்கூட்டத்தில் கொற்றியார் எனப்படும் வைணவப் பெண் தொண்டர் பலரைக் கொண்டிருத்தல் காணலாம்.

உடையான்ன, உயிர்களை, உலகை உறக்கத்திலிருந்து எழுப்பி 'உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்' என்று முத்திரையிட்டு உறுதிசூறும் ஆண்டாள் காமதேவனை நோக்கி "வேங்கடவற்கு என்னை விதிக்கிறியே!" என வேண்டுவர். வேங்கடநாதனுக்கு 'விண்ணீல மேலாப்பு' என்னும் திருமொழியில் மேகத்தைத் தூதாக விட்டு வேண்டியவர் அவர்.

இவ்வாறு பொருத்தம் பல நோக்கித் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தார் இதனை வெளியிட முன்வந்தனர். இதற்கு இனிய எளிய உரையினைத் தக்க சித்திரங்களுடன் அனைவருக்கும் விளங்குமாறு 'சித்திரத் திருப்பாவை' என எழுதி அளித்துள்ள பி.ஸ்ரீ. ஆசார்யா அவர்களுக்குத் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

செயலாட்சித் தலைவர்,

தி.தி. தேவஸ்தானம்.

பதிப்புரை

‘சித்திரத் திருப்பாவை’ என்னும் ஆண்டாள் அருளிய பாவை இரண்டாம் பதிப்பாக இன்று வெளிவருகிறது.

‘இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண்

கோவிந்தா

எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்று.....’

என மானுடத்திற்காக, மானுடத்தைத் தன்னோடு
பிணைத்துக்கொண்டு ஒரு தாய், பிராட்டி வேண்டிய
வேண்டுகோள், வாழ்வின் குறிக்கோள் இது.
இது பதிப்பாகும் பணியில் பெரும்பகுதியை ஸப்த
கிரி துணை ஆசிரியர் திரு. என்.எஸ். இராமமூர்த்தி
அவர்கள் செய்துள்ளார். மீதி என்னால் நிறைவேறும்
வாய்ப்பினைத் திருவருள் எனக்கு அளித்தது.

யோன். செளரிராஜன்

பாவை பெற்ற பரிசு

ஆண்டாளையும் திருப்பாவையையும் அறியாதார் தென்னிந்தியாவில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். தவங்கிடந்து மன மாசு போக்கி யோகத்தால் ஆதம் ஸ்வரூபம் கைவந்திருக்கும் முனிவர்களைக் காட்டிலும் 'மயர்வற மதிநலம்' அருளப்பெற்று எம்பெருமானையே தஞ்சமென்றிருக்கும் ஆழ்வார்களின் ஞானம் தனிப் பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தது என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கொள்கை. ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களை ஒதி ஒதி இந்த ஞான தீபத்தை வழிகாட்டியாகக் கொண்டே ஸம்ஸ்கிருத வேதாந்த ரகசியங்களைத் தெளிவு படுத்திக்கொண்டதாக ஸ்ரீவேங்கடநாதன் என்ற வேதாந்த தேசிகரும் கூறியுள்ளார்.

'ஸம்ஸாரத்திலே உறங்குகிறவர்களை எழுப்பி எம் பெருமான் தானே தன்னைக் காட்டக் கண்டார்கள் ஆழ்வார்கள்; இவள் (ஆண்டாள்) தானே சென்று எம்பெருமானை எழுப்பித் தன் குறையை அறிவித் தாள். ஆகையாலே அவர்களிலும் இவள் விலகாணை' என்பர் ஸ்ரீபெரியவாச்சாரன்பிள்ளை. 'புருஷன் புருஷனைக் கண்டு ஸ்நேகிப்பதிலுங் காட்டில் ஸ்திரீ புருஷனைக்கண்டு ஸ்நேகிக்கை பள்ளமடையாகையாலே, ஆழ்வார்களிற் காட்டில் எம்பெருமான் பக்கல் பரம பக்தியுடையளான ஆண்டாள்' என்றும் குறிப்பிட்டு வியாக்கியான சகரவர்த்தி இவளது ஒப்பற்ற பக்திப் பெருங்காதலை வற்புறுத்தியுள்ளார்.

ஆண்டாளைக் குழந்தையாகப் பெரியாழ்வார் கண்டெடுத்ததும் கோதை என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வந்ததும் குருபரம்பரை வரலாறுகள் கூறுகின்றன. தமிழில் 'கோதை' என்ற சொல்லுக்கு 'மாலை' என்று பொருள். மாலைபோல் இனியவளாய் இருந்தது பற்றி இப்பெயர் இடப்பெற்றதென்பர்.

இச்சொல்லை ஸம்ஸ்கிருத மொழியாகவே கொண்டு 'வாக்கைக் கொடுப்பவன்' என்று பொருள் கூறுவோரும் உண்டு. பகவானுக்குப் பாமாலை பாடிக்கொடுத்ததை நினைத்துக் கொண்டு 'கோதா' என்றும் பெயருக்கு இப்படி உட்பொருள் கூறுகிறார்கள். வேறு பொருள்களும் கூறுவதுண்டு.

ஸ்ரீவேதாந்த மகாதேசிகள், கோதாஸ்துதி என்ற தமது ஸம்ஸ்கிருத நூலில் முதல் சுலோகத்திலேயே கோதையைப் 'பெரியாழ்வாரது வம்சமாகிய நந்தவனத்துக்கு கற்பகக்கொடி போன்றவன்' என்றும், 'பொறுமையே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்றவன்' என்றும், 'கருணையின் மிகுதியால் மற்றொரு அலர்மேல் மங்கை ஒத்தவன்' என்றும் போற்றுகிறார்.

கண்ணபிரான் தொடர்பினால் 'தூய பெருநீர் யமுனை' தூய்மையும் பெருமையும் பெற்றிருப்பது போல், அதே தொடர்பினால் கோதை வாக்கும் சிறப்புற்றிருக்கிறது என்றும், இவள் அருளிய பிரபந்தங்களை முறையாக ஒதி 'அளைந்து ஆடுவோர்' மிக்க இனிமை வாய்ந்த வாக்கையுடைய கவிசுளாவ ரென்றும், கோதாஸ்துதியின் நான்காவது சுலோகம் குறிப்பிடுகின்றது.

இத்தகைய கோதாதேவி எம்பெருமானுக்குச் சூடிக் கொடுத்த மாலைகள் பல; பாடிக்கொடுத்த மாலைகள் இரண்டு. இப்பாமாலைகளில் முதலாவது பிரபந்தம் திருப்பாவை; 'தமிழ் வேதம்' என்ற திவ்யப் பிரபந்தங்களில் முதலாயிரத்தைச் சேர்ந்தது.

கோதையை ஆண்டாள் என்றும், சூடிக்கொடுத்த சுடர்கொடி என்றும் போற்றுவது போல் திருப்பாவை பாடிய செல்வி என்றும் சிறப்பித்துப் பேசுவதுண்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தின் வளர்ப்புத் தாயாகிய ஸ்ரீராமானுஜர், தம்மைத் 'திருப்பாவையேயர்'

என்று அனைவரும் சிறப்பித்துப் பேசுமாறு இந்தப் பிரபந்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாரென்றால், இத்திருப்பாவையின் பெருமை கொஞ்சமோ? அப்பெரியார் 'உந்துமத களிற்றன்' என்ற திருப்பாவைப் பதினெட்டாம் பாட்டை விசேஷித்து உகந்ததாகப் பெரியவாச்சான் பிள்ளை கூறியுள்ளார்.

கூரேசனின் அருமைத் திருக்குமாரரான பட்டர், திருப்பாவையில் உபநிஷத் ரகசியங்களான பரம தத்துவார்த்தங்கள் உண்டென்று மோகித்திருப்பர். இவர ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பிரிய நேர்ந்த துயரத்தால் கலங்கியிருந்த போது, இவரது பிரிய சிஷ்யரான நஞ்சீயர் இவருள்ளத்தை மகிழ்விக் க வேண்டுமென்று, 'ஆண்டாளைப் பற்றி ஒரு சுலோகமும், ஆழ்வார்களைக் குறித்து ஒரு சுலோகமும் இயற்றி யருளலாகாதோ?' என்று கேட்டார். அப்போது பட்டர் மிகவும் பிரீதியுடன் 'நீளாதுங்க' என்று தொடங்கும் தனியான அருளிச்செய்து ஆண்டாளைச் சரணமடைந்து ஆறுதல் பெற்றாராம்.

இத்தகைய திருப்பாவைப் பிரபந்தத்தை வைஷ்ணவர்கள் மார்கழி மாதத்திலே உதய சாலத்தில் நீராடி ஒதுகிறார்கள்; ஆராதனைகள் நடத்துகிறார்கள். நாளொன்றுக்கு ஒரு பாசரமாகத் திருப்பாவை முப்பதும் பக்தர்கள் மார்கழி மாதமுழுவதும் ஒதுகிறார்கள். ஆண்பாலர் பெண்பாலர் அனைவரும் சமயாசாரமாக இந்த வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது பெண்களால் பெரிதும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

'திருப்பாவை'க்குப் பல வியாக்கியானங்கள் உண்டு. இந்த வியாக்கியானங்கள் மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் ஆறு வியாக்கியானங்கள் அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. மிகவும் பிரசித்தமாக வழங்குவன பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்த மூவாயிரப்படியும் (பிள்ளை லோகாசாரியரின்

தம்பியரான) அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த ஆரூயிரப்படியும், (வடகலை சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்த) பெரிய பரகாலஸ்வாமி வியாக்யானமும், சுத்தஸ்தவம் தொடர்ச்சார்யரும், வானமாமலைச்சீயரும் அருளிச்செய்த ஸ்வாபதேச வியாக்யியானங்களும் ஆகும்' என்பர் ஸ்ரீ.வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்.

ஸ்ரீபிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரிய ஸ்வாமி, ஈராயிரப்படி மூவாயிரப்படி என்று வழங்கி வருகிற வியாக்கியானங்களும் தென்கலை ஸம்பிரதாய நெறியைச் சார்ந்தவையென்று குறிப்பிட்டு, ஆயிரப்படி ஐயாயிரப்படி என்ற வேறு இரண்டு வியாக்கியானங்கள் உண்டென்று தாம் கேள்விப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிவிக்கிறார்.

வடகலை சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீரங்கரா மாநுஜ ஜீயர் திருப்பாவைக்குக் ஸம்ஸ்கிருத வியாக்கியானமாகவே ஒன்று இயற்றியுள்ளார். ரங்கநாத ஸ்வாமி இயற்றிய மணிப்பிரவாள வியாக்கியானமும் வடகலை சம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தது.

முன்னோர் இயற்றிய உரைகளைத் தழுவி மேலும் சில விசேஷ அர்த்தங்கள், ரஸோக்திகள் முதலிய வற்றையும் சேர்த்து ஸ்ரீபிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியார் திருப்பாவைக்கு ஒரு புதிய உரை எழுதியுள்ளார். திருப்பாவையின் பொருளை ஸம்ஸ்கிருதப் பயிற்சி இல்லாதவர்களும் உணர்வதற்கு இப்பெரியாரின் இப்புதிய உரை பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. முன்னோர் இயற்றிய உரைகளை ஆராய் வோருக்கும் இந்த உரை ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாகும்.

'திருப்பாவை' போன்ற பிரபந்தங்கள் பாவைப்பாட்டு என வழங்கப்பட்டன. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய 'திருவெம்பாவை'யும் 'பாவைப்பாட்டு' வகை

யைச் சார்ந்ததே. ஜைனர்களின் 'திருவெம்பாவை'யும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஜைனர்களின் அருகக் கடவுளையோ, பௌத்தர்களின் புத்த பகவானையோ 'அறிவன்' என்று குறிப்பிட்டுப் பாடியிருக்கும் ஒரு பழைய பாவைப்பாட்டு வழங்கி வந்தது என்பதற்கும் ஆதாரம் கிடைக்கிறது. பிற்காலத்தில் தத்துவராய சுவாமிகள் அத்வைத பரமாக இயற்றிய பாவைப் பாடல்களும் உண்டு.

மார்கழி நோன்பு

'மார்கழி நீராட என்று ஒரு வியாஜத்தைக் கொண்டு, நோன்பு என்று ஒரு வியாஜத்தாலே' எம்பெருமானுக்கு ஆட்செய்வதே பரம புருஷார்த்தம் என்பதைத் திருப்பாவைக்குக் கருத்தாக அருளிச்செய்வர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. இந்த நோன்பைப் 'பாவை நோன்பு' என்றும், 'மார்கழி நோன்பு' என்றும் கூறுவதுண்டு.

இந்த நோன்பின் சில முக்கியமான செய்திகளைத் திருப்பாவையின் இரண்டாவது மூன்றாவது பாசுரங்களிலும், இருபத்தாறாவது இருபத்தேழாவது பாசுரங்களிலும், இருபத்தொன்பதாவது பாசுரத்திலும் காண்கிறோம். நோன்பு நோற்பவர் நிகழ்த்திவந்த கிரியைகள் இரண்டாவது பாசுரத்திலும், நோன்பால் நாட்டுக்கு விளையும் நற்பயன் மூன்றாவது பாசுரத்திலும், பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. இருபத்தாறாவது பாசுரத்திலே நோன்புக்காலத்தில் வழங்கும் விருதுகளும் வாத்தியங்களும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன.

நோன்பு முடிந்ததும் பெண்கள் பெறும் சம்மானம் இருபத்தேழாவது பாசுரத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. அதாவது, பெண்கள் கொள்ள விரும்பும் கோலத்தையும், உட்கொள்ள விரும்பும் விருந்தையும்

குறிப்பிடுகிறது இப்பாசரம். ஆடையாபரணங்களால் தங்களை அலங்கரித்துக் கொண்டு விருந்துண்ண விரும்புகிறார்கள். அக்காரடலை என்னும் பால் சக்கரைப் பொங்கலே இந்த விருந்தின் சிறப்பாகும். இதை இந்தப் பாசரம், 'பாற்சோறு மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவார' என்று குறிப்பிடுகின்றது.

இறுதிப் பாசரத்திற்கு முந்திய பாசரத்திலே திருப்பாவையின் பரம தாத்தரியம் வெளிப்படுகிறது என்பர். கண்ணனைத் தலைவனாகப் பெற்று அவனுடைய திருவடிகளில் நித்திய கைங்கரியம் செய்வதே நோன்பு நோற்பவர்களின் முக்கிய நோக்கமெனத் தெரிய வருகிறது. இதிலிருந்து, இந்த நோன்பைக் கன்னியர் நோற்பது, தாம் ஒப்புயர்வற்ற தலைவரை - அதாவது கணவரை - அடைந்து உய்வதற்கே என்ற இம்மைப் பயனும் இனிது புலனாகின்றது.

ஒரு காலத்தில் இந்தப் பாவை நோன்பு அல்லது மார்கழி நோன்பு இம்மைப்பயன் கருதியே நிகழ்த்தப் பெற்றதாகப் பழைய நூல்களை ஆராய்வதிலிருந்து அறிந்து கொள்கிறோம். அதாவது, மழை பெய்து நாடு செழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், நல்ல கணவரை அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும் கன்னிப்பெண்கள் இத்தகைய நோன்பு நோற்றார்கள் எனத் தெரியவருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் சங்ககாலத்திலேயே இந்த நோன்பு அனுஷ்டானத்தில் இருந்தது. 'மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளில் இந்த நோன்பு ஆரம்பமாயிற்று என்பதைப் பரிபாடல் என்னும் சங்க நூலும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. ஆசிரியர் நல்லத்துவனார் வையை ஆற்றங்கரையில் கன்னிப்பெண்கள் மார்கழி நீராடி நோன்பு நோற்றதை வருணித்திருக்கிறார்.

‘பூமி மழை வளம் பெற்றுக் குளிர்வதாக’ என்று கன்னிபெண்கள் நோன்பு நோற்றதாகவும் கூறியுள்ளார். கன்னிப்பருவத்தில் நோன்பு நோற்றவர்கள் உத்தம நாயகனைப் பெற்று விளங்குகின்ற ஒரு குறிப்பும் பரிபாடலில் காணப்படுகிறது.

மார்கழி நீராட்டத்தைத் தைந் நீராடல் என்று சங்க நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. முன்னாளில் மாதங்களைச் சந்திரன் வழியாகக் கணக்கிட்டார்கள்; இன்றுபோல் சூரியன் வழியாகக் கணக்கிடவில்லை. மாதத்தைத் ‘திங்கள்’ என்று குறிப்பது அந்தப் பழைய வழக்கத்தின் நினைவுக் குறிதான். ஆண்டாளும் மார்கழி மாதத்தை ‘மார்கழித்திங்கள்’ என்று குறிப்பிட்டுத்தானே தன் திருப்பாவையைத் தொடங்குகின்றாள்?

முன்னாளில் மார்கழித் திங்கள் ‘மதிநிறைந்த நன்னா’ளாகிய பூர்ணிமையுடன் முடிவுபெறும். மறு நாள் தை மாதம் தொடங்கும்; இம்மாதம் தை மாதத்துப் பூர்ணிமையோடு முடியும். இதைப் பூர்ணிமாந்த முறை என்பர். இம்முறைப்படி முன்னாளில் மார்கழி நோன்பு அனுஷ்டிக்கப்பட்டதால், மார்கழிப் பூர்ணிமையில் தொடங்கிய நீராட்டத்தை தைந் நீராடல் என முன்னோர் வழங்குவாராயினர்.

இந்த நீராட்ட விழாவை அம்பாவாடல் என்று ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் குறிப்பிடுகிறார். மணமாகாத பெண்கள் தாய்மாரைத் துணையாகக்கொண்டு நீராடியதாக ஆசிரியர் கூறியிருப்பதால் இது ‘அம்பாவாடல்’ என்று பெயர் பெற்றதாக உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் ஊகஞ்செய்கின்றார். அம்பாவாடல் என்பதை அம்பாவையாடல் என்று கொள்வது பொருந்தும்; நீர்த்துறையில் பாவை அமைத்துப் பெண்கள் நீராடி விளையாடியதாகத் தெரியவருகிறது.

‘அம்பா’ என்பது தேவியைக் குறிப்பதால் இந்த நீராட்டம் : ஆதியில் தேவியின் பொருட்டு நிகழ்ந்ததென்பதற்குக்கே வேண்டும் என்பர் ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞரான ஸ்ரீ.மு. இராகவையங்கார். இவர் தமது ஊகத்திற்கு ஆதாரமாக ஸ்ரீமத் பாகவதத்திலே மா. கழி நோன்பு பற்றி வரும் செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுகின்றார். இச்செய்திகளின் சுருக்கம் வருமாறு:

கோகுல மகளிர். காத்யாயணி விரதத்தைத் தொடங்கினர். ஹவிஸ்ஸை உண்டு அந்த நோன்பை நடத்தி வந்தனர். (‘நெய்யுண்ணோம், பாலுண்ணோம்’ என்று திருப்பாவையில் வருவதை இங்கே நினைபூட்டிக்கொள்ளலாம்) அருணோதயத்தில் (திருப்பாவை சொல்லும் ‘சிற்றஞ்சிறு காலையில்’) அப்பெண்கள் எழுந்திருந்து யமுனா நதியில் (‘தூயபெருந யமுனை’யில்) நீராடி ஈர நுண்மணலால் காத்யாயணி தேவியின் உருவம் சமைத்தனர். சந்தன மலர் தூபம் தளிர் பழம் இவற்றாலும் நைவேத்யங்களாலும் தேவியை ஆராதித்தனர். (‘தூயே மாய் வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது’ என்ற திருப்பாவையில் கூறியிருப்பது நினைவிற்கு வருகிறது.) இப்படித் தொழுது ‘எங்களுக்கு நந்தகோடமைந்தனாகிய கண்ணனை நாயகனாக அருள்வாயாக’ என்று பிரார்த்தித்தார்களாம். (‘நந்தகோடகுமரன்’ என்று கண்ணனைத் முதற்பாகுரத்திலே திருப்பாவை குறிப்பிடுகிறது.)

காத்யாயணி தேவியின் திருநாமங்களை அவர் வாயாரச் சொல்லி, ‘மஹாமாயே! மஹாயோகினி! வரீ!’ என்று விளித்து வணங்கியதாகவும் பாகவத தெரிவிக்கிறது. பிறகு கண்ணனைத் தியானித்துக் கொண்டு ஒரு மாச காலம் அப்படியே பூஜை செய் நோன்பை விடாது நடத்தி வந்தனராம். திருப்பா

யிலோ கோபியர் கண்ணனின் திருநாமங்க ளையே பாடிச் கண்ணனையே சிந்திக்கிறார்கள்.

ஒரு நாள் அந்த ஆய்ப்பாடிக் கன்னியர் யமுனை யில் நீராடுவதற்காகக் கிழக்கு வெளுக்கு முன்பே எழுந்து அவரவர் தோழிமார்களின் பெயரைச் சொல் லிக் கூப்பிடுகிறார்கள். (இது திருப்பாவையில் வரு ணிக்கப்படுவது பிரசித்தம்) ஒருவரோடு ஒருவர் கைக் கோத்துக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண சரிதங்களைப் பாடி யவண்ணம் போகிறார்கள். (இந்தக் கருத்தும் திருப் பாவையில் குறிப்பாகவும் விளக்கமாகவும் காணப் படுவதுதான்.) அவர்கள் கிருஷ்ண சரிதங்களைப் பாடிகொண்டே நீரில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது பரமயோகிகளுக்கும் யோகியான ஸ்ரீகிருஷ் ணன் அவர்களுக்கும் விரதபலம் அளித்து மனோரதம் நிறைவேற்றச்செய்தான் என்பது ஸ்ரீபாகவத உபாக்கி யானம்.

சங்க நூல்களில் தைநீராடல் பற்றி வருவதையும், ஸ்ரீமத் பாகவத புராணத்தில் மார்கழி நோன்பு குறித்து வருவதையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, தைநீராடல் மாதம் கணக்கிடப்பெற்ற முறையை ஒட்டி மார்கழி நீராட்டமாக மாறியது டன் ஒருவகை நோன்பாகவும் மாறிவிட்டதென்று தெரியவருகிறது. நீர்த்துறைகளில் வைத்த பாண்டைகளை உமாதேவியாக வழிபடும் வழக்கத்திலே, பழைய லௌகிக நீராட்டு விழா ஓரளவு சமயக்கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டதும் புலனாகிறது.

ஆண்டாளின் திருப்பாவையில் வைஷ்ணவ சம யக்கருத்துக்கள் நிரம்பியிருப்பது போல், சைவர்களின் பாவைப்பாட்டாகிய திருவெம்பாவாயில் சைவ சமயக் கருத்துக்களைக் காண்கிறோம்.

ஆய்ப்பாடியிலுள்ள ஆயர்கள் மழைபெய்யாக் குறையை நீக்கவேண்டிக் கண்ணனுடைய தலைமையில் தங்கள் பெண்களை மார்கழி நோன்பு நோற்கச் சொன்னதாகவும், அப்பெண்களில் சிலர் துயிலுணர்ந்தெழுந்து தோழியரையும் அழைத்துக் கண்ணபிரானையும் எழுப்பி யமுனையில் நீராடி நோன்பு நோற்றுக் கண்ணனைத் தலைவனாகப்பெறும் தங்கள் மனோரதத்தை அடைந்ததாகவும் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை திருப்பாவையின் வரலாறு கூறியிருப்பதில், இவர் ஸ்ரீமத்பாகவத புராண் வரலாற்றை நூற்பிரமாணமாகக் காட்டவில்லை.

மார்கழி நோன்பு உமாதேவியுடன் தொடர்புடையது என்பதற்குத் திருப்பாவை வியாக்கியானத்திலும் ஆதாரம் இல்லை; திருப்பாவை மூலத்திலும் ஆதாரம் இல்லை. 'பாவை' என்னும் சொல்லைக்கொண்டே நோன்புக்கும் தேவிக்கும் தொடர்பு காட்டமுயல்கின்றார் திரு. மு. இராகவையங்கார். ஆனால் பண்டைக் காலத்திலே பெண்கள் நீர்த்துறையில் பாவை அமைத்து நீராடி விளையாடியதைநீராடலில் மெல்ல மெல்லச் சமய உணர்ச்சிபுகுந்து நிரம்பியது என்று கருதுவதே ஆராய்ச்சி முறையாகும்.

ஆண்டாளின் மார்கழி நோன்பிலே தேவியைக் குறித்த பிரஸ்தாபம். சிறிதும் இல்லை. 'பாவை' என்பதற்கு 'நோன்பு' என்றே வியாக்கியான சக்ரவர்த்தி பொருள் கொண்டிருப்பதால், ஆண்டாள் காலத்திலே இச்சொல் நோன்புப் பொருளிலேயே வழங்கி வந்திருக்கவேண்டும் என்ற ஊகம் தவறாகாது. இந்தப் பொருள், ஸ்ரீ.மு. இராகவையங்கார் ஊகிப்பது போல் பிரதிமை அடியாகவே வந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் இல்லை.

ஸ்ரீமத் பாகவத புராணம் ஆழ்வார்களின் காலத் திற்கும் பிற்பட்டுத் தோன்றியதென்று தற்கால ஆராய்ச்சியாளர் ஊகிக்கின்றார். இது சரியானால்,

மார்கழி நீராட்டம் நீண்ட காலமாகத் தமிழ் நாட்டிலே வழங்கி வந்து நாளடைவில் நோன்பாக வும், ஒரு வகைச் சமய நோன்பாகவும் பரிணமித்து, அப்பால் பாகவத புராணத்திலே இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

“இந்நோன்புக்கு மூலம் சிஷ்டாசார ஸித்தம்; ‘மேலையார் செய்வனகள்’ என்று ஆண்டாள் தானும் அருளிச் செய்தாள்” என்பர் ஸ்ரீபெரியவாச்சான் பிள்ளை. முன்னோர் அனுஷ்டானத்தையே பின்பற்றி அநாதிகாலமாக நடைபெற்று வருவது இது; இதற்கு வேதநூற் பிரமாணம் இல்லை என்பது ஸ்ரீபெரிய வாச்சான் பிள்ளையின் கருத்து. ‘தொல்பாவை’ என்பர் உய்யக்கொண்டாரும் தனியனில். தமிழ்நாட்டுப் பழைய வழக்கத்தைத் தழுவின இந்த மார்கழி நீராட்டம் இன்றும் மலையாள நாட்டில் சில மாறு பாடுகளுடன் ‘திருவாதிரைப் பெருவிழா’வாக இளம் பெண்களால் வெகு விமரிசையாய் கொண்டாடப் பெறுகின்றது.

திருப்பாவையைத் தழுவி வைஷ்ணவ முறையாகவோ, திருவெம்பாவையைத் தழுவிச் சைவ முறையாகவோ, மலையாளப் பெண்கள் இவ்விழாவைக் கொண்டாடா விட்டாலும் அவர்களது கொண்டாட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சத்தைத் திருப்பாவையின் இருபத்தேழாவது பாசுரத்திலே காணலாம். அம்மலை நாட்டுப் பெண்கள் இறுதியில் தங்களை ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டு விருந்து உண்பதும், அவ்விருந்தில் பாய

ஸத்தை விசேஷமாக உபயோகிப்பதும், ஆண்டாளின் கோபியர் ஆடையாபரணங்கள் அணிந்து பாற்சொறு உண்ண விரும்புவதை நினைப்பூட்டுகின்றன. இம்மலையாளப் பெண்களும் இவ்விழாவைக் 'காத்யாயணி விரத'மாக அனுஷ்டிப்பதில்லை.:

திருப்பாவை - திருவெம்பாவை

மார்கழி நோன்பு தன் பழைய நிலைமை மாறிச் சமயானுஷ்டானமாகிவிட்டதற்குத் திருப்பாவையைப் போல் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவெம்பாவையும் சான்றாகும். திருவெம்பாவை முதல் எட்டுப் பாட்டுக்களில், கன்னிப்பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் துயிலுணர்த்தி நீராடப் போகின்றனர்.

உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றான் சீரடியோம்

உன்னடியார் தான்பனிலோம்; ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கனாவர் ஆவார்; அவர் உகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பனியெய்வோம்

என்று திருவெம்பாவை ஒன்பதாம் பாட்டிலே பெண்கள் செய்து கொள்ளும் வேண்டுகோளும், “எங்கை உனக்கில்லாது எப்பனியும் செய்யற்க” என்று பத்தொன்பதாம் பாட்டில் செய்து கொள்ளும் வேண்டுகோளும், திருப்பாவை இருபத்தொன்பதாம் பாட்டில் குறிக்கப் பெறும் பரம தாத்பர்யத்தை நினைப்பூட்டுகின்றன. திருவெம்பாவையிலும் ஒரு மழைப்பாட்டு வருகிறது; வேறு ஒற்றுமை அம்சங்களும் உண்டு.

‘திருப்பாவையும் திருவெம்பாவையும் வேறுவேறு தெய்வச்சார்புடையவாயினும் ஒரே பொதுக் குறிப்புடையன’ என்று ஸ்ரீ.மு. இராகவையங்கார் கூறுவது உண்மைதான். பெண்கள் ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்பி மார்கழி நீராடி, ஆய்ச்சியர் கண்ணபிரானையும், சிவநேசச் செல்வியர் சிவனடியாரையும் நாயகராக அடையப் பிரார்த்திப்பதுடன், நாடு செழிக்க மழைப்பாட்டும் பாடுகிறார்கள்.

‘முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையான்’ என்று தொடங்கி மாணிக்கவாசகர் பாடும் மழைப்பாட்டு,

‘ஆழிமழைக்கண்ணு’ என்று ஆண்டாள் பாடிய மழைப்பாட்டை நினைப்பூட்டுகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருப்பாவை - திரு வெம்பாவையின் புகழ் நம் தமிழ் நாட்டின் அழியாப் புகழ் என்பதில் ஐயமில்லை. இது வெகு காலத்திற்கு முன்பே கடல் கடந்து இரண்டாயிரம் மைலுக்கப்பா லுள்ள ஸயாம் தேசத்தில் சென்று நிலைபெற்றுவிட் டது. அங்கே அரசாங்கத்தாரால் பல நூற்றாண்டுக் ளாக நடத்தப்பெற்றுவரும் ஒரு விழாவுக்கு த்ரியெம்-பாவை - த்ரிபாவை’ என்று பெயர். இப்பெயருக்குப் பொருளும் தெரியாமல், இது தமிழ்மொழி என்று கூடத் தெரியாமல் பிற்காலத்திலே ஸயாம் மக்கள் இவ்விழாவைக் கொண்டாடி வந்திருக்கிறார்கள். இத னால் நமது பக்தி மதம் ஸயாம் முதலிய வெளிநா டுகளிலும் பரவி அந்நாட்டு மக்களுக்கும் நல்வாழ்வு அளித்து வந்திருக்கிறதென்று தெரியவருகிறது.

நம் தேசத்தின் இம்மை நலன்களை மனமார விரும்பித்தொண்டு செய்ய முற்படும் நன்மக்களும் திருப்பாவை திருவெம்பாவை கற்றுப் பயன் பெறலாம். நம் மக்கள் தனி வாழ்க்கையிலும், நாட்டு வாழ்க் கையிலும், வெளிநாட்டாரோடு தொடர்புற்று வாழும் வாழ்க்கையிலும் திருப்பாவை திருவெம்பாவைகளில் காணப்படும் பெருங்கொள்கைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது ஸ்திரீகளின் விசேஷ தருமமாகும்.

திருப்பாவை-திருவெம்பாவை விழாக் கொண்டாட் டங்களில் ஸ்ரீகாமகோடி பீடம் சங்கராச்சாரிய சுவா மிகள் சிரத்தைக் கொண்டிருப்பது ஒரு மங்கள நற்கு றியாகப் போற்றத்தக்கது.

திருப்பாவை - திருவெம்பாவையும் பக்திப் பூங் காவனத்தை அழகு செய்யும் வாடாத கவிதைப் பூங்கொத்துகள். இப்பாடல்களின் அமைப்பு முறை

இப்பிரபந்தங்களைத் தொண்டர்களோடு ரஸிகர்
களுக்கும் நல்விருந்தாக்குகிறது.

* * * *

இந்த இரண்டு பிரபந்தங்களிலும், திருப்பாவை
யிலே ஆண்டாளின் 'திருவுள்ளம் திருவாய்ப் பாடி
யிலே குடிபோய், பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே (பாவனை
யின் முதிர்ச்சியாலே) அநுகாரம் (ஒருவரைப் போலச்
செய்வது) முற்றி, அவை தானேயாய், இடை
நடையும் இடைமுடியும் இடைப் பேச்சும் முடை
நாற்றமுமாய் விட்டது' என்பது ஸ்ரீபெரியவாச்சான்
பிள்ளை வியாக்கியானத்தின் அவதாரிகை. ஆண்டாளி
டம் பாவை நோன்பு பெற்ற பரிசுதான் திருப்பாவை.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ச் செல்வியார், தம் திருமொழி
யுள் "வெய்ய தழலுமிழ் சக்கரக்கை வேங்கடவற்
சென்னை விதிக்கிறறியே" என்று பிராரத்தித்தமை
பற்றி ஸ்ரீராமானுஜ முனிவர் திருமலையிலெழுந்தரு
ளியுள்ள திருவேங்கடமுடையான் அப்பிராட்டியாரின்
திருப்பாவைப் பிரபந்தாதிசனைத் திருச்செவி சாத்திய
ருளுமாறு பண்டு பாராயண முறைமைகளைக் கட்ட
ளையிட்டருளினர் என்பர். திருவேங்கடமுடையான்
திருச்செவி சாத்தியருளும் பாங்கு பற்றியும் அப்
பிரபந்தம் ஸ்ரீவைணவ சமயத்தவர்களுக்கு மார்கழி
மாதத்துப் பாராயணப் பனுவலாக விளங்குகின்றமை
பற்றியும் அது திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தா
ரால் பதிப்பித்து வெளியிடலாயிற்று. தொண்டரடிப்
பொடியாழ்வாரின் அருளிச்செயல் ஆகிய திருப்பள்ளி
யெழுச்சியும் அவ்வாறே அருசந்தானத்துக்கு உரிமை
யாதல் பற்றி அதுவும் உடன் பதிப்பு எய்தியது.

வாழ்க கோதை தமிழ்!

ஸ்ரீ

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

காப்பு

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டு

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! உன்

செவ்வடி செவ்விதிருக் காப்பு.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருப்பள்ளியெழுச்சி

தனியன்கள்

திருமலையாண்டான் அருளிச்செய்தது.

பூபாளம்.

தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம்

ரங்கேஸயம்ராஜவதர்ஹணீயம்

ப்ராபோதிமீயோக்ருத ஸுக்திமாலாம்

பக்தாங்க்ரிரேணும்பகவந்தமீடே.

திருவரங்கப்பெருமானரையர் அருளிச்செய்தது.

இருவிகற்ப நேரிசை வென்பா.

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த்

தொண்ட ரடிப்பொடி தொன்னகரம்-வண்டு

திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மானைப் பள்ளி

யுணர்த்தும் பிரானுதித்த லூர்.

ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்.

என்றேர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூபாள ராகம் - அடதாளம்.

*கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தணைந்தான்
கனையிரு ளுகன்றது காலையம் பொழுதாய்
மதுவிரிந் தொழுகின மாமல ரெல்லாம்
வானவ ரரசர்கள் வந்துவந் தீண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தனர் இவரொடும் புகுந்த
இருங்களிற் நீட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுளது எங்கும்
அரங்கத்தம் மாபள்ளியெழுந்தரு ளாயே.

கொழுங்கொடி முல்லையின் கொழுமல ரணவிக்
கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் இதுவோ
எழுந்தன மலரணைப் பள்ளிகொள் அன்னம்
ஈன்பனி நனைந்ததும் இருஞ்சிற குதறி
விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேழ்வாய்
வெள்ளையி றுறஅதன் விடத்தினுக் கனுங்கி
அழுங்கிய ஆனையி னருந்துயர் கெடுத்த
அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

சுடரொளி பரந்தன சூழ்திசை யெல்லாம்
துன்னிய தாரகை மின்னொளி சுருங்கி
படரொளி பசுத்தனன் பனிமதி இவனோ
பாயிரு ளுகன்றது பைம்பொழிற் கழுகின்
மடவிடைக் கீறிவண் பாளைகள் நாற
வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ
அடலொளி திகழ்தரு திகிரியந் தடக்கை
அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தரு ளாயே.

மேட்டிள மேதிகள் தளைவிடும் ஆயர்கள்
வேயங்குழ லோசையும் விடைமணிக் குரலும்

சட்டிய விசைதிசை பரந்தன வயலுள்

இரிந்தன சுரும்பினம் இலங்கையர் குலத்தை
வாட்டிய வரிசிலை வானவ ரேறே!

மாமுனி வேள்வியைக் காத்து அவ பிரதம்
ஆட்டிய அடுதிற லயோத்தியெம் மரசே!

அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்

போயிற்றுக் கங்குல் புகுந்தது புலரி

கலந்தது குணதிசைக் கனைகட லரவம்

களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த

அலங்கலந் தொடையல்கொண்டு அடியினை

பணிவான்

அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதலில் அம்மா!

இலங்கையர் கோன்வழி பாடுசெய் கோயில்

எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

இரவியர் மணிநெடுந் தேரொடும் இவரோ?

இறையவர் பதினொரு விடையரும் இவரோ?

மருவிய மயிலின ன்றுமுகன் இவனே

மருதரும் வசுக்களும் வந்துவந் தீண்டிப்

புரவியோடு ஆடலும் பாடலும் தேரும்

குமரதண் டம்புகுந்து ஈண்டிய வெள்ளம்

அருவரை யனையநின் கோயில்முன் இவரோ

அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

அந்தரத் தமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ

அருந்தவ முனிவரும் மருதரும் இவரோ

இந்திர னாணையும் தானும்வந் திவனோ

எம்பெரு மான்உன் கோயிலின் வாசல்

சந்தரர் நெருக்கவிச் சாதரர் நூக்க

இயக்கரும் மயங்கினர் திருவடி தொழுவான்

அந்தரம் பாரிட மில்லைமற் றிதுவோ

அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

வம்பவிழ் வானவர் வாயுறை வழங்க
 மாநிதி கபிலைஒண் கண்ணாடி முதலா
 எம்பெரு மான்படி மக்கலங் காண்டற்கு
 ஏற்பன வாயின கொண்டுநன் முனிவர்
 தும்புரு நாரதர் புகுந்தனர் இவரோ
 தோன்றினன் இரவியும் துலங்கொளி பரப்பி
 அம்பர தலத்தினின்று அகல்கின்றது இருள்போய்
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

* ஏதமில் தண்ணுமை எக்சம் மத்தளியே
 யாழ்குழல் முழவமோடு இசைதிசை கெழுமிக்
 சீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்
 கெந்தரு வரவர் கங்குலு ளெல்லாம்
 னாதவர் வானவர் சாரணர் இயக்கர்
 சித்தரும் மயங்கினர் திருவடி தொழுவான்
 ஆதலில் அவர்க்குநா ளோலக்கம் அருள
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

* கடிமலர்க் கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ?
 கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தனன் இவனோ
 துடியிடை யார்சுரி குழல்பிழிந் துதறித்
 துகிலுடுத் தேறினர் சூழ்புன லரங்கா,
 தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து
 தோன்றிய தோள்தொண்ட ரடிப்பொடி யென்
 னும்
 அடியனை அளியனென் றருளிஊன் னடியார்க்கு
 ஆட்படுத்தாய்! பள்ளியெழுந்தரு ளாயே.

அடிவரவு:-கதிர், கொழு, சுடர், மேட்டு, புலம்பின,
 இரணியர், அந்தரம், வம்பவிழ் ஏதம், கடி, அமலன்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பாவையின் தனியன் பட்டர் அருளியது

நீளாதுங்க ஸ்தநகிரி தடிஸுப்த முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ச்ருதி சதரி ரஸ்ஸித்தமத்யா பயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதாதஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

நீளாதேவியின் அம்சமான நப்பின்னைப் பிராட்
டியின் திருமார்பிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனும்,
தன்னால் (கோதையால்) சூடிக்களையப்பட்ட மாலை
யிலே கட்டபெற்றவனுமாகிய கிருஷ்ணனை எழுப்பி,
பற்பல வேதங்களின் தலையான பாசங்களாகிய உப
நிஷத்துக்களிலே ஸித்தமான (வேதாந்த ஸித்தமான)
தனது பாரதந்திரியத்தை அறிவிக்கின்றவளாய், எந்
தக் கோதை வலிய அனுபவிக்கின்றாளோ, அப்பேர்ப்
பட்ட பெருமைவாய்ந்த கோதையின் பொருட்டு இந்த
நமஸ்காரம் கால தத்துவம் உள்ள வரை ஆகட்டும்
என்பது இத்தனியனின் பொழிப்புரை.

இந்த சுலோகத்தில் பட்டர் திருப்பாவையின் தாத்
பரியத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்லி ஆண்டாளைச்
சரணமடைகிறார். அதாவது, கண்ணனைத் துயிலு
ணர்த்தி ஸ்ரீகிருஷ்ண கைங்கரியத்தில் தனக்குள்ள
ஆவலைத் தெரிவித்துத் தான் சூடிக்கொடுத்த பூமா
லையாலே அப்பெருமானை விலங்கிட்டு அனுபவித்த
கோதையை அடி வணங்குகிறேன் என்கிறார்.

திருப்பாவையின் பத்தொன்பதாம் பாசரத்தில்,
'கொத்தலர் பூங்குழல்.....மலர்மார்பா!' என்பதற்கு
இசைய இத்தனியன் ஆரம்பமாகிறது.

'பாரதந்திரியத்தை அறிவிக்கின்றவளாய்' என்று பட்டர்
கூறுவதில் சூடிக்கொடுத்த கூடர்க்கொடி பூமாலை
யோடு பாமாலையும் கொடுத்தாள் என்பது குறிப்பு.

இங்கே 'தனது பாரதந்திரியத்தை' அறிவிப்பதாகக் குறிப்பிடுவது, இருபத்தொன்பதாம் பாசுரத்திலே திருப்பாவையின் பரம தாத்தரியமாக வெளியிடப் பெறுவதையும் வற்புறுத்துகிறது.

திருப்பாவையின் பொருளை அநுஸந்தித்து ஆனந்தத்தில் ஆழ்ந்தவளாய்க் கோதையைத் தாம் சரணம் புகுந்ததைப் பட்டர் அறிவிக்கின்றார் இத்தனியனில். இப்படி இவர் அநுஸந்தித்து ஈடுபட்டுச் சரணமடைந்திருக்கும் இந்த இருப்பை அனைவரும் அநுஸந்திப்பது நலம்.

'விடிவோரை எழுந்திருந்து முப்பது பாட்டையும் அநுஸந்தித்தல்; மாட்டிற்றிலனாகில் "சிறற்றஞ் சிறுகாலை" என்ற பாட்டை அநுஸந்தித்தல்; அதுவும் மாட்டிற்றிலனாகில் நாம் இருந்த இருப்பை நினைப்பது' என்பது பட்டர் வாக்கு.

'நாம் இருந்த இருப்பு' : பட்டர் திருப்பாவையை அநுஸந்தித்து ஈடுபட்டுக் கோதையை அடிவணங்கியிருந்த இருப்பு.

தனியன்

உய்யக்கொண்டார் அருளியவை

அன்ன வயற்புதுவை ஆண்டாள் அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம்-இன்னியையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற்பாமாலை, பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

“பக்தர்களும் ரஸிகர்களும் அர்த்த விசேஷங்களை
ஆராய்ந்து கொண்டாடுகின்ற திருப்பாவையென்னும்
பலபாசுரங்களாலாகிய அழகிய பாமாலையை இன்னி
சைக்கு இசையக் கண்ணபிரானாகிய ஸ்ரீரங்கநாதன்
விஷயமாகப் பாடிக் கொடுத்தவளும், பூமாலைகளைச்
சூடிக் கொடுத்தவளும், அன்னங்கள் உலவுகின்ற வயல்
களையுடைய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் அவதரித்தவளுமா
கிய ஆண்டாளை, நெஞ்சமே! அனுஸந்திப்பாயாக.”
என்பது பொழிப்புரை.

‘பதியம்’ : பதியம் என்ற ஸம்ஸ்கிருதத்தின் திரிபு.

சூடிக் கொடுத்த கடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
பாடியருளவல்ல பல்வளையாய் - நாடிநீ
வேங்கடவற் கென்னை விதியென்ற இம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

“பூமாலையைச் சூட்டிக் கொண்டு எம்பெருமானுக்
குக் கொடுத்த தேஜோமயமான கொடி போன்ற
வளே! ஆயச் சிறுமியர் அருஷ்டித்த பழமையான
நோன்பைத் ‘திருப்பாவை’ வாயிலாகப் பாடிக் கரு
ணையோடு கொடுக்க வல்லவளும், பல வளைகளை
அணிந்தவளுமான கோதாய்! நீ மன்மதனை நாடி,
‘காமதேவா! என்னைத் திருவேங்கடமுடையானுக்கு
வாழ்க்கைப் படுத்துவாயாக!’ என்று சொன்ன இந்தச்
சொல்லை நாங்கள் கடந்து போகாதபடி கருணை

புரிவாயாக” - என்பது பொழிப்புரை.

தெற்கே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் தோன்றிய ஆண்டாள் என்னும் சுடர்க்கொடி, வடவேங்கடமலையிலுள்ள வாசுதேவ தருவைத் தழுவி வாழுமாறு காதலித்த அத்தகைய காதலைப் போற்றி அநுஸந்திக்க வேணும் என்னும் இப்பாசுரக் கருத்து ஆழந்த சிந்தனைக்கு உரியது.

1

ஆய்ப்பாடிக் கன்னிகைகளில் சிலர்
மற்றைக் கன்னிமார்களை
நோன்பு நோற்க அழைப்பது

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்;
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர்!
,சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிக் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்!

ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம்போல்
முடித்தான்

நாராயணனே, நமக்கே பறைதருவான்,
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

திருப்பாவை

நேர்இழையீர்	: அழகிய அணிகளை அணிந்- திருப்பவர்களே!
சீர் மல்கும்	: சீர் நிறைந்து வழிபடுகின்ற
ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்- காள்	: சோகுலத்திலுள்ள செல்வச் சிறுமியர்களே!
மார்கழித் திங்கள்	: மார்கழி மாதத்திலே
மதி நிறைந்த நன்னாளால்	: சுல்லபட்ச பௌர்ணமி- யென்னும் நல்ல நாள் வாய்த்திருக்கிறது;
பாரோர் புகழ்	: இவ்வுலகத்தவர் புகழும்படி
படிந்து	: நோன்பில் இறங்கி
நீராடப்போதுவீர்	: நீராட வர விருப்பமுள்ள- வர்களே!
போதுமினோ	: வாருங்கள் (ஏனெனில்)
கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன்	: கூர்மையான வேலையும்
நந்தகோபன் குமரன்	: கொடுத்தொழிலையும் உடைய நந்தகோபனது புதல்வனும்,
ஏர் ஆர்ந்த கண்ணி யசோதை	: அழகு நிறைந்த கண்களை- யுடைய யசோதையின் சிங்- கக்குட்டியும்,
கார்மேனிச்செங்கண்	: மேகம் ஒத்த மேனி, செந்- தாமரை போன்ற கண்கள்.
கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்	: சூரியகிரணங்களையுடைய சந்- திரன் போன்ற முகம் இவற்றை உடையவனும் ஆகிய
நாராயணனே	: ஸ்ரீமந்நாராயணன் தானே
நமக்கே	: அவனையே நமக்கும் நமக்கே
பறைதருவான்	: நோன்பிற்கு வேண்டிய பறையைத் தருவான்.

திருப்பாவை

விளக்கம்

‘ஆய்ப்பாடிச் சிறுமியர்களே! ஸ்ரீமந் நாராயணனாகிய கண்ணனே நமது நோன்புக்கு வேண்டியவற்றைத் தருவான்; நம்முடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றச் சித்தமாயிருக்கின்றான். இந்த மார் கழித்திங்களில் மதிநிறைந்த இந்நாள் நன்னாளாக வாய்த்திருக்கின்றது. விருப்பமுள்ளவர்கள் எல்லாம் நீராட வாருங்கள்’ என்று அழைக்கிறார்கள்.

கண்ணன் அருள்பெறத் தக்க காலம் இதுவென்று மாதத்தையும் பட்சத்தையும் நாளையும் கொண்டாடுகிறார்கள். ஒருவரையொருவர் முகங்கண்டு களிக்கவும், எல்லோரும் சேர்ந்து சென்று கண்ணனைத் துயில் உணர்த்தவும் மதிநிறைந்த நன்னாள் வாய்த்திருக்கின்றது.

‘தாபம் தீர நீராட வாருங்கள்’ என்ற அழைப்பிலே, கண்ணனைப் பிரிந்திருந்த தாபம் தீர அவனுடைய அன்பையும் அருளையும் பெறுவோம் என்பது குறிப்பு. ‘வருகிறவர்கள் எல்லோரும் வரலாம்! என்று சொல்வது போல் அமைந்திருக்கிறது. ‘போதுவீ? போதுமினோ?’ என்வழைப்பு.

பால் நெய் முதலியவற்றின் சிறப்பு மட்டுமல்ல ஆய்ப்பாடியின் சீர்; கண்ணன் வளரும் நீர்மையும் சீர்மையும் தனிப்பெருஞ் சிறப்பல்லவா? இங்குள்ள செல்வச்சிறுமியர் ஸ்ரீகிருஷ்ணகடாட்சமாகிய அன்புச் செல்வத்திற்கு உரியவர்.

பசும்புல்லும் சாக மிதியாத பரம சாதுவாகிய நந்தகோபர், பிள்ளை மீதுள்ள பேரன்பினால் ‘என்ன ஆபத்து வருகிறதோ?’ என்று வேலைச் சாணைபிடித்துக் ‘கொடுந்தொழி’லுக்கும் சித்தமாகிறார். யசோதையோ அந்த அழகிய ‘பிள்ளையை மாறாதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே’ தன் அழ்

திருப்பாவை

சிய கண்களில் மேன் மேலும் அழகு நிறைந்து குடிகொண்டிருக்கும் பேறு பெறுகின்றோம்.

சகல தாபங்களும் ஆறும்படியான வடிவழகைக் 'சார்மேனி' என்றும், காதலாகிக் கசிந்து குளிர நோக்குகின்ற கண்களைச் 'செங்கண்' என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். தேஜஸும் குளிர்ச்சியும் ஒருங்கே கொண்ட திருமுகமண்டலத்தைக் 'க்திரமதியம் போல் முகம்' என்று வருணிக்கிறார்கள்.

நோன்புக்கு வேண்டிய வாத்தியங்களில் ஒன்று 'பறை'. இது வியாஜம்: நோக்கம் கண்ணனோடு உறவு கொண்டு அவனுக்கே பணிசெய்வது. நீராடுவதையும் வியாஜமாகக் கொண்டு கண்ணனைத் தானே அடைய விரும்புகிறார்கள்.

'பார்' உலகத்தின் ஒரு சிறுபகுதியாகிய ஆய்ப்பாடியையும் குறிக்கும். கண்ணனுடன் தோழமை கூடாதென்று தடுத்திருந்த ஆய்க்குல முதியவர்களே புகழும்படி கண்ணனே உபகரணங்களை உதவப் பெண்கள் நோன்பில் இறங்குகிறார்கள்.

உள்ளுறை யொருள்

கைங்கரியச் சுவையுள்ள பாகவதர்கள், பகவானுடைய குணங்களிலே மெய்மறந்திருக்கும் பாகவதர்களைக் கைங்கரியத்திற்கு அழைப்பது உட்பொருள்.

'நந்தகோபன் குமரன்' என்பதில் ஆசாரியனுக்கு வசப்படுகின்றான் இறைவன் என்பதும், 'யசோதை இளஞ்சிங்கம்' என்பதில் தாயாகிய பெரிய திருமந்திரத்தில் அவன் விளங்குகின்றான் என்பதும் குறிப்பு.

2

நோனபு நோற்பதற்கு மேற்கொண்டுள்ள
நியமங்களைத் தெரிவிப்பது

வையத்து வாழ்வீர்கள்! நாமும்நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ: பாற்கடலுள்

பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி,
நெய்யுண்ணோம்; பாலுண்ணோம்; நாட்காலை
நீராடி,

மையிட் டெழுதோம்; மலரிட்டு நாம்முடியோம்;
செய்யாதன செய்யோம்; தீக்குறளை சென்றோதோம்:

ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

வையத்து வாழ்வீர்காள்	: பூமியில் வாழப்பிறந்தவர்களே;
உய்யும் ஆறு எண்ணிக்நது	: உய்யும் வகையை எண்ணி மகிழ்ந்து,
நாமும் நம் பாவைக்கு	: நாமும் நமது பாவை நோன்புக்கு அங்கமாகச்
செய்யும் கிரிசைகள்	: செய்யப்போகின்ற கிரியைகளைக்.
கேளீர்	: கேட்பீராக!
பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற	: பாற்கடலில் மெல்லத்தூங்குகிற; யோக நித்திரை செய்கிற
பரமன் அடிபாடி	: பரமனது திருவடிகளைப் பாடி,
நாள்காலை நீராடி	: விடியற்காலத்திலேயே நீராடி,
ஐயமும் பிச்சையும் ஆம்தனையும்	: தானத்தையும் பிச்சையையும் இயன்றவரையிலும்
கைகாட்டி	: நாம் கொடுத்தோம் என்ற செருக்கு இல்லாமல் கொடுத்து,
நெய்உண்ணோம் பால்உண்ணோம்	: நெய்யும் பாலும் உண்ணமாட்டோம்;
மை இட்டு எழுதோம்	: கண்களை மையிட்டு அழகு செய்து கொள்ளமாட்டோம்.
மலர்இட்டு நாம்முடியோம்	: நாம் கூந்தலைப்பூச்சூட்டி முடிக்க மாட்டோம்.
செய்யாதன செய்யோம்	: பெரியோர் செய்யாதவற்றைச் செய்யமாட்டோம்;
சென்று தீக்குறளை ஒதோம்	: கண்ணாணிடம் சென்று பிறருக்குத் தீமை உண்டாக்குமாறு கோள்சொல்லமாட்டோம்.

திருப்பாவை

விளக்கம்

சில கோபியர்கள் மற்றைக் கன்னிமார்களிடம் தெரிவிக்கும் இந்த நியமங்களில் சில 'பிரவருத்தி' ரூபமானவை; சில 'நிவருத்தி' ரூபமானவை. அதாவது, பற்றிக்கொள்வன சில; விடவேண்டியவை சில.

எந்த விசேஷ காரியத்தில் ஈடுபடுவோரும் அக் காரியம் கைகூடும் வரையில் சிலவற்றை விடவேண்டுமென்றும், சிலவற்றைப் பற்ற வேண்டுமென்றும் நியமம் கொள்வதுண்டு. அப்படியே இப்பெண்களும் சிலநியமங்களைச் சங்கற்பித்துக்கொள்கிறார்கள்.

இந்நியமங்களில் 'பிரவருத்தி' ரூபமானவை மூன்று; (1) பரமன் அடிபாடுதல் (2) காலை நீராடுதல் (3) ஐயமும் பிச்சையுங் கைகாட்டுதல். இவை பற்றும் கிரியைகள்.

இனி விடும் கிரியைகள்; (1) நெய் பால் உண்ணாது, (2) மையாலும் மலராலும் அலங்கரித்துக் கொள்ளாது. (3) செய்யாதன செய்யாமலிருப்பது, (4) கோள் சொல்லாமலிருப்பது ஆகிய சங்கற்பங்கள். இப்பாட்டிலே செய்யும் கிரியைகளில், பற்றும் கிரியைகளோடு விடும் கிரியைகளும் அடங்கியுள்ளன.

தகுதிவாய்ந்த பெரியோருக்கு உரிய காலத்தில் வேண்டுமளவு மிகுதியாக உதவுவதை இங்கே 'ஐயம்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். 'பிச்சை' என்பது 'தேஹி' என்று வருகின்ற பிட்சுக்களுக்குக் கொடுப்பது.

'ஆம் தனையும்' : ஐயமும் பிச்சையும் பெற்றுக்கொள்பவர் திருப்தியடைந்தவராகும். வரையிலும் வழங்கவேண்டும் என்னும் லட்சியத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது. கை எவ்வளவு கொடுத்தாலும், 'நாம் என்ன கொடுத்துவிட்டோம்' என்று நெஞ்சு நினைக்கவேண்டும் என்பது 'கை காட்டி' என்னும் சொற்றொ

டரின் புதை பொருள்.

பரமன் அடிபாடுவதையே உணவாகக் கருதுவோர், வேறு உணவில் விருப்பம் ஒழிந்தவராய் 'நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்' என்கிறார்கள். 'அடிபாடி நெய்யுண்ணோம்' என்ற சொற்போக்கினால் 'எல்லாம் கண்ணன்' என்ற நிலை இவர்களுக்கு வாய்த்திருப்பதாகக் கருதலாம்.

கண்ணனைக் காண்பதற்கு முன் அக்கண்களை மையிட்டு அழகு செய்யமாட்டோம் என்கிறார்கள். அவன் பாதமலரே தலைமேல் புனையத்தக்க மலரென்று கருதுவோர் 'மலரிட்டு நாம் முடியோம்' என்கிறார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

'வையத்து வாழ்வீர்கள்' 'இருள் தருமா ஞாலம்' ஆகிய இவ்வுலகத்திலே பகவதநுபவம் செய்யும் பேறு பெற்று வாழ்வதே ருசியுள்ள வாழ்க்கை என்பது குறிப்பு. பாவை நோன்புக்கு அங்கமான நியமங்கள், பாகவதர்கள் மேற்கொண்டு ஒழுகும் 'பிரபத்தி' நெறியின் உறுப்புகளுக்கு நினைவுக்குறி.

'உய்யுமாறு எண்ணி உகந்து' : பகவானையே ஸர்வ போக்யமாக - அதாவது உண்ணும் சோறு, பருகும் நீர், தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன் என்று அநுபவிக்கத் தக்க நிலையில் கொள்ள வேண்டும். இது இப்பாட்டின் ஸாரமான உள்ளுறை பொருள்.

'ஐயம்' பகவத் வைபவத்தையும், 'பிச்சை' பாகவத் வைபவத்தையும் குறிக்கும் என்பர். இந்த இரண்டு வைபவங்களையும் ஆந்தனையும் பிறருக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்.

3

உத்தமன் பேர்பாடி நோன்புக்கு
அங்கமென்று நீராடினால்,
மழை பெய்து நாடு செழிக்கும்

ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்

தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
ஒங்கு பெருஞ்செந்நெ லூடு கயல்உகளப்

பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்,
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி

வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

- ஓங்கி உலகளந்த : ஓங்கி வளர்ந்து உல-
கங்களைத் திருவடிகளால்
அளந்து கொண்ட
- உத்தமன் பேர் பாடி : புருஷோத்தமனுடைய திரு-
நாமங்களைப் பாடி
- நாங்கள் நம் பாவைக்குச் : நாங்கள் எங்கள் பாவை
சாற்றி நோன்பு நோற்பதெற்-
சென்று ஒரு வியாஜம்
சொல்லி
- நீராடினால் : நீராடினால், அதன் பய-
னாக
- நீங்கு இன்றி நாடு எல்லாம் : நாடு முழுவதும் ஒரு நீங்-
கும் இல்லாமல்
- நிங்கள் மும்மாரி பெய்து : மாதந்தோறும் மூன்று தரம்
மழை பெய்ய அதனால்,
- ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடு : உயர்ந்து வளர்ந்து பருத்-
துள்ள செந்நெற்பயிர்களின்
ஊடே
- கயல் உகள : கயல் மீன்கள் துள்ளவும்
- பூங்குவளைப் போதில் : அழகிய குவளை மலர்களில்
- பொறி வண்டு கண் படுப்ப : புள்ளிகளையுடைய வண்டு-
கள் உறங்கவும்,
- நீங்காத செல்வம் நிறைந்து : அழிவில்லாத செல்வம்
நிறையும்படி
- வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் : வள்ளல் தன்மையுள்ள பெரிய
பசுக்கள்
- தேங்காதே புக்கு இருந்து : பால் சுறப்பவர்கள் சலி-
யாமல் ஏங்காமல் சுறக்-
கப் புருந்து ஒரு நிலையாக
இருந்து
- சேர்த்த முலை பற்றி வாங்க : பசுக்களின் பருத்த மடிக்-
ளைப் பிடித்து இழுக்க,
- குடம் நிறைக்கும் : பால் வெள்ளத்தால் குடங்-
களை நிறைத்து விடும்.

விளக்கம்

புருஷோத்தமனையே எல்லாவகைப் பயனாகவும் கொண்டு வேறொரு பயனையும் கருதாது நாங்கள் பகவந்நாம சங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டே பாவை நோன்புக்கு அங்கமாக சங்கற்பித்து நீராடினால், நோன்பு நோற்க அனுமதி அளித்தவர்களுக்கும் க்ஷேமமாயிருக்கும்படி நாடெங்கும் மாதம் மும்மாரி பெய்யும்; நோயும் க்ஷாமமும் நீங்கும்; நீர்வளம், நெல்வளம், பால்வளம் ஆகிய வளங்களெல்லாம் ஏற்படும் என்கிறார்கள்.

‘தீங்கின்றி’ என்று தொடங்கி ஆறு அடிகளால் மார்கழி நோன்பினால் நாட்டுக்கு விளையும் நன்மையைச் சொல்லுகிறார்கள். ‘ஒன்பது நாள் வெய்யிலும் ஒரு நாள் மழையுமாய்’த் திங்கள் மும்மாரி பெய்யுமாம்.

‘குவளைப் பூவிலே வண்டு மதுபானம் பண்ண என்று படிந்த தசையிலே கயல் ஊடே உகள, செந் நெல்லும் குவளையும் ஒக்க அசைந்து, தூங்கு மெத்தையிலே (தூங்கு மஞ்சத்திலே) உறங்கும் ராஜபுத் திரர்களைப் போலே’ வண்டுகள் உறங்கும் என்பது வியாக்கியானம்.

முதலாவது பாசுரத்திலே ‘நாராயணனே’ என்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நாதனாகிய பரமபத நாதனைக் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டாம் பாசுரத்தில் ‘பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற பரமன்’ என்று பள்ளிகொண்ட விபூசமூர்த்தியைக் குறிப்பிட்டார்கள். இம்மூன்றாம் பாசுரத்தில் அங்கு நின்றும் அவதரித்த விபவ மூர்த்தியைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

‘பிறரை ஹிம்னித்துத் தன் வயிற்றை வாய்க்க வேணும்’ என்றிருக்குமவன் அதமன்; பிறரும் ஜீவிக் கவேணும், நாமும் ஜீவிக்கவேணும் என்றிருக்குமவன் மத்யமன்; தன்னை அழிய மாறியாகிலும் பிறர்

ஜீவிக்க வேணும் என்னுமவன் உத்தமன்' என்பது வியாக்கியானம். தன் வடிவைக் குறுகச் செய்து இரந்தும் தேவர்களை வாழ்வித்தால் உத்தமன் என்பர்.

உள்ளுறை பொருள்

'உத்தமன் பேர் பாடி' அவனை அனுபவிக்கும் போது உலகம் குறைகளில்லாமல் நலம் பெறும்.

'கயல் உகள்' என்பது இம்மண்ணுலகிலுள்ள ஆத்ம வர்க்கங்கள் களித்துத் துள்ளுவதற்கு அறிகுறி. 'பொறி-வண்டு கண் படுப்ப': ஞானிகளின் இதய மலரில் தெய்வ வண்டாகிய இறைவன் கண் வளர்வதற்கு நினைவுக் குறி.

கடைசி மூன்று அடிகளின், உட்பொருள்: சீடன் ஆசிரியரது திருவடியைப் பற்றிக் கொண்டு பிரார்த்திக்க அவனுக்கு அவர் பரிபூரண ஞானத்தை வழங்குவார் என்பது. 'வாங்கக்' குடம் நிறைக்கும் வள்ளற் பெரும் பாகக்கள்' நல்லாசிரியர்களைக் குறிக்கும்.

கவிநயம்

நாட்டின் செழிப்பிற்கும் இயற்கையழகுகளுக்கும் இது ஓர் அழகான கவிதைச் சித்திரம். நாட்டின் செல்வச் சிறப்புடன் ஆண்டாளின் சொற்செல்வத்திற்கும் இப்பாசுரம் ஓர் அருமையான சான்று.

4

பெண்களின் மழைப்பாட்டு

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றும்நீ கைகரவேல்
ஆளியுள் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி

ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்

ஆழிபோல் மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து,
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்,

வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆழி மழைக்கண்ணா	: கடல போல் கம்பீரமான மழைக்கு உரிய தேவ- தையே
ஒன்றும் நீ கை கரவேல்	: கையிருப்பாக ஒன்றையும் நீ வைத்துக்கொள்ளாதே;
ஆழியுள் புக்கு	: கடலினுள் புக்குந்து
முகந்து கொடு	: நீரை முகந்து கொண்டு
ஆர்த்து ஏறி	: ஆரவாரஞ்செய்து வானத்- தில் ஏறி,
ஊழி முதல்வன் உருவம் போல்	: காலம் முதலிய எல்லாவற்- றுக்கும் முதற்காரணான எம்பெருமானது திருமேனி- போல்
மெய்கருத்து	: உடம்பு கருத்துத் தோன்றி,
பாழி அம் தோளுடை	: வலிமைபொருந்திய அழகிய தோள்களையுடைய
பத்மனாபன் கையில்	: எம்பெருமானுடைய கையி- லுள்ள
ஆழிபோல் மின்னி	: சக்கரம் போல் மின்னி
வலம்புரிபோல்நின்றுஅதிர்த்து	: வலம்புரிச் சங்கு போல் நிலையாக இடித்து,
சார்ங்கம் உதைத்த சரமழை- போல்	: அப்பெருமான் கையிலுள்ள சார்ங்கம் என்னும் வில் உதைத்துத் தள்ளிய அம்பு மழைபோல் பெய்தால்,
வாழ உலகினில்	: உலகத்தில் எல்லோருக்கும் வாழ்வு உண்டாகவும்,
நாங்கனும் மார்கழி நீராட	: நோன்புநோற்கின்ற நாங்- களும் மகிழ்ந்து மார்கழி நீராட்டம் செய்யவும்,
தாமாதே பெய்திடாய்	: தாமதியாமல் பெய்வாயாக.

விளக்கம்

மழைக்கு உரிய தேவதையைக் குறித்துச் சிறுமியர் பாடுகிறார்கள். தாம் நோன்பு நோற்றால் நாட்டுக்கு விளையும் நன்மைகளை முன்பாட்டில் சொல்லியிருப்பதுபோல், இச்சிறுமியர் மனோரதித்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, 'எம்பெருமான் அடிபணியும் இவர்களுக்கு நாமும் நம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்வோம்' என்று மழைக்கு உரிய பர்ஜந்யன் (மேகம்) இவர்களது கட்டளையை எதிர்நோக்குகிறானாம்.

பகவானுடைய பக்தைகள் பகவானைத் தவிர வேறு எந்தத் தேவதையையும் பிரார்த்திப்பதில்லை. மழைக் கடவுளே இவர்களைப் பிரார்த்தித்துக் கட்டளையை எதிர்பார்க்கிறானாம்.

இந்த நிலையில் இந்த சிறுமியர், 'மழையே! உலகம் வாழவும், நாங்கள் மகிழ்ந்து மார்கனி நீராடவும், "பெண்கள் தோற்றதென்ன! மழைபெய்ததென்ன!" என்று 'ஆய்க்குல முதியவர் கொண்டாடவும் பெய்வாயாக' என்று கட்டளையிடுகிறார்களாம்.

'ஐகத்தை ஈரக் கையாலே தடவி நோக்கவல்லவன்' என்று பகவானால் மதிக்கப்பெற்றவன் மழைக்கண்ணன் என்றும், நாட்டார் சிறுமை பாராது தன் பெருமைக்கு ஈடாகப் பொழிவதால் 'ஆழிமழைக்கண்ணன்' என்றும் விரிவுரை கூறுவர்.

'ஒன்றும் நீ கைகரவேல்' : உன்னுடைய ஒளதார்யத்தில் (வள்ளன்மையில்) ஒன்றும் மாறாதபடி தோற்றவேணும்.' நாடு முழுவதும் உன் தொனி கேட்டு வாழும்படி மின்னி முழங்கி வில்லிட்டுக் கொண்டு பெரிய சம்பிரமத்தோடே வந்து தோற்றவேணும்' என்கிறார்கள்.

பக்தைகளானதால் தங்கள் தலைவனுடைய உருவத்தையும் அவனைச் சார்ந்த பொருட்களையும் உபமானமாகக் கூறுகிறார்கள். கண்ணனது மேனி நிறத்தைக் காணவிரும்பும் இவர்கள் அதன் 'போலி' யையாவது கண்டு களிப்போம் என்று ஆசைப்படுவதாகவும் கருதலாம்.

'ஆழிமழைக்கண்ணு' என்பதில் 'ஆழி' 'மண்டல'த்தைக் குறிப்பதாகக் கொண்டு 'பூமண்டலமெங்கும் பெய்யும் மழைக்கு அதிதேவதையே!' என்றும் பொருள் கூறலாம். 'சிறுமியர்களாகிய நாங்களும் மழை பெய்யும் பொருட்டு மார்கழி நீராடி நோன்பு நோற்பதால், உலகம் வாழப்பெய்திடாய்' என்று இவர்கள் மழைத்தேவனை நியமிப்பதாவும் இப்பாசுரத்திற்குப் பொருள் சொல்லலாம்.

உள்ளுறை பொருள்

பகவானுடைய அழகிய குணக்கடலில் புகுந்து அனுபவித்து அக்கடலை உள்ளே அடக்கிக் கொண்டு உலகம் வாழப்பொழிகின்ற ஆரியர்களை 'மேகம்' என்று கூறுவதுண்டு.

மேகம் மழைபெய்து உயிர்களைக் காப்பாற்ற வானப்பரப்பெங்கும் திரிவதுபோல், நல்லாசிரியர்களும் 'திருமால் திருமேனி ஒக்கும்' பேறு பெற்று உலகம் உய்ய வழிகாட்ட எங்கும் சஞ்சரிக்கிறார்களாம்.

கவிநயம்

'மழைக்கண்ணு! ஒன்றும் நீ கைகரவேல்' என்பது சிறுமியுள்ளத்தை அப்படியே காட்டுகிறது. மழை போல் கண்ணனுடைய அருளும் இறங்கி வந்து நாட்டையும் தங்களையும் வாழ்விக்கும் என்று உறுதியாக நம்புகின்ற ஒரு குறிப்பும் இக்கவிதைக் கிடையே மின்னி முழங்குகின்றது.

5

தொழுது பாடிச் சிந்திக்கப்
பிழைகள் எல்லாம் தீயினில் தூசாகும்.

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை,
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை,

ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை,
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனை,

தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க,

போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

- மாயனை : மாயச் செயல்களையுடைய
கண்ணனை,
- மன்னு வட மதுரை மைந்- : தன்னுடைய தொடர்பு நிலை
தனை பெற்றுப்பொருந்தியிருக்கும் வட-
மதுரையில் அவதரித்தத்
தலைவனை,
- தூய பெருநீர் யமுனைத் : தூய்மையான வெள்ளமு-
துறைவனை டைய யமுனாதீரவாசியை,
- ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் : கோகுலத்தில் தோன்றிய
அணிவிளக்கை அழகிய தீப மங்களஜோ-
தியை,
- தாயைக் குடல் விளக்கம் : தன் பிறப்பினால், பெற்ற
செய்த தாமோதரனை வயிற்றுக்கு மேன்மையுண்-
டாக்கிய கண்ணனை,
- தூயோமாய் வந்து நாம் தூம- : நாங்கள் தூய்மையுடைய-
லர் தூவித் தொழுது வர்களாக வந்து தூய மலர்-
களைத் தூவித்தொழுது,
- வாயினால்பாடி மனத்தினால் : வாயாரப்பாடி நெஞ்சார
சிந்திக்க நினைக்க,
- போய பிழையும் : பகவத் ஞானம் பிறப்பதற்கு
முன்பு செய்த பிழைகளும்,
- புகுதருவான் நின்றனவும் : இனிமேல் நம்மை அறியா-
மல் நேரிடத்தக்க பாவங்-
களும்,
- தீயினில் தூசு ஆகும் : தீயிலிட்ட பஞ்சு போலத்
தீய்ந்து போகும்;
- செப்பு : ஆகையால் அவனுடைய
திருநாமங்களைச் சொல்வா-
யாக.

திருப்பாவை

விளக்கம்

‘இந்நோன்பிலே இறங்கி இறைவனை அடைய விரும்புகிறோமே; ஆனால் நாம் நெடுநாளாகச் செய்து வந்திருக்கும் பிழைகள் பல இருக்கின்றனவே! அப்பிழைகளின் விளைவு இந்த நற்காரியத்திற்கு இடையூறுகாதோ?’ என்று நோன்பு நோற்கும் பெண்களில் ஒருத்தி சந்தேகித்துக் கேட்டதாகக் கருதி, அந்த ஐய வினாவுக்கு இந்தப்பாசுரத்தை வேறொருத்தி - ஞானமுடையாள் ஒருத்தி - கூறும் விடையாகக் கொள்ளலாம்.

பிழைகளாகிய விரோதிகளைப் போக்கிக்கொண்டு வந்து இதிலே இறங்குவது என்பதில் பொருள் இல்லை. பகவந்நாம ஸங்கீரத்தனத்தில் இன்புற்று ஈடுபடவே, ஏற்கனவே செய்த பிழைகளும் இனிமேல் நேரக்கூடிய பிழைகளும் தாமே ஒடிப்போய்விடும் என்பது பாட்டின் பொருள். ‘சோப்பால் (குழம்புப்பால்) போக ரூபமாகப் பருகுவனுக்குத் தன்னடையே பித்தம் போமாறு போலே’ என்பது வியாக்கியானம்.

மாயச் செயல்களையுடைய பரமபத நாதன் ‘ஒரு ருக்குத் தன்னைக் கொடுத்த நீர்மை’யாகிய ஆச்சரயத்தை, அவதார ஸௌலப்யத்தைக் குறிப்பிடுகிறது ‘மாயன்ன மன்னு வடமதுரை மைந்தனை’ என்னும் சொற்றொடர்.

பகவத் சம்பந்தம் மாறாத பிரதேசம் என்பர் ‘மன்னு வடமதுரை’யை. வாமனாவதார காலத்தில் வடமதுரையே வாமனன் தவஞ்செய்த ஸித்தாச்சரமமாக இருந்ததாம். இராமாயண காலத்தில் சத்ருக்னன் லவணசுரவதஞ் செய்து அரசாண்ட இடமாக இருந்ததாம்.

யமுனை கண்ணனுடைய தொடர்பினால் ‘தூய பெரு நீர் யமுனை’ என்று பாராட்டப்பெறுகின்றது. மதுரையில் மறைந்து ஆய்க்குலத்தில் தோன்றிய ஜோதியை ‘ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கு’

என்ற அந்தகாரத்தில் தீபம் போலவும், ஆய்ப்பாடிக்கு மங்கள் தீபமாகவும் கண்டு குதுரகலமடைகிறார்கள்.

பகவானை நோக்கி வருவதே தூய்மைதரும்; இந்த வருகைக்கு மேற்பட்ட ஒரு சித்தி தேடவேண்டாம் என்பது வியாக்கியானம்; கண்ணுக்குத் தோன்றின மலரை அடைவு கெடப் பரிமாறித் தொழுதால் போதுமாம். இதையே 'தூமலர் தூவித் தொழுது' என்கிறார்கள். 'பிரேமம் (அன்பு) அடைவு பார்க்க வொட்டாது' என்பது வியாக்கியானம்.

'சுயிற்றுத் தழும்பை வயிற்றில் உடையவன்' என்பது தாமோதரன் என்னும் திருநாமத்தின் பொருள். யசோதை கட்டிய, சுயிற்றுத் தழும்பை வயிற்றில் கொண்டவன் என்று பொருள்படும். இந்த நாமம் பகவானுடைய எளிமைக்கு ஒரு நினைவுக்குறி. இத்தகைய பந்தத்தை அனுஸந்தித்தால் ஆச்ரிதருடைய சம்சாரபந்தம் போகும் என்பது வியாக்கியானம்.

'செப்பு' என்பது 'சொல்லு' என்னும் பொருளில் ஒரு பெண்ணை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறுகிறது.

உள்ளுறை பொருள்

பாகவத குலத்திற்கு அறிகுறி ஆயர்குலம். 'அவன் கொடுத்த கரணத்தால் அவனை ஆச்சரயிக்கப் பெற்றோம்' என்று பாகவதர்கள் பாடி நினைப்பர் என்பது, 'வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க' என்னும் தொடரின் உட்பொருள்.

6

‘இனியாவது எழுந்திரு’ என்று
ஒருத்தியைத் துயிலுணர்த்துதல்

[திருப்பாவையின் முதலாவது பள்ளியெழுச்சிப்பாட்டு]

புள்ளும் சிலம்பினகாண்; புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ?

பிள்ளாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சுண்டு,
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி,

வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்

மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

- பிள்ளாய் : (இங்கே) சிறு பெண்ணே!
 புள்ளும் சிலம்பினகாண் : பறவைகளும் கூவத்தொடங்கின;
 புள்அரையன் கோயிலில் : பட்சிராஜாவான கருடனுக்குத் தலைவனின் சன்னதியில்
 வெள்ளை விளி சங்கின் : எல்லோரையும் கூவி அழைக்கிற வெண்சங்கின்
 பேரரவம் கேட்டிலையோ : பேரொலியையும் கேட்கவில்லையோ?
 பேய்முலை நஞ்சு உண்டு : பேய்மகளான பூதனை தன்னுடைய ஸ்தனத்திலே தடவி வந்த நஞ்சை உயிரோடும் பருகி
 கள்ளச் சகடம் கலக்கு அழிய : கள்ளத்தனமாக அசுரஆவேசம் பெற்று வந்த வண்டியானது சுட்டழிந்து சிதறும்படி.
 கால் ஓச்சி : காலால் ஓங்கி உதைத்து,
 வெள்ளத் தரவில் : திருப்பாற்கடல் வெள்ளத்தில் அனந்த சயனத்தில்
 துயில் அமர்ந்த வித்தினை : யோக நித்திரையில் அமர்ந்திருக்கும் விதையாகிய பகவானை
 உள்ளத்துக் கொண்டு : உள்ளத்திலே அமரச் செய்து
 முனிவர்களும் யோகிகளும் : மனனசேலரான (அதாவது தியானம் செய்யும் தன்மையரான) ரிஷிகளும் யோகப்பாஸம் செய்கிற கைங்கர்ய சேலர்களும்
 மெள்ள எழுந்து அரியென்ற : சாவதானமாக எழுந்திருந்து 'ஹரி: ஹரி:' என்று சொல்லுகிற பேரொலியானது
 உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்து : உன் உள்ளம் புகுந்து குளிர,
 எழுந்திராய் : இனியாகிலும் எழுந்திரு.

விளக்கம்

இந்தப்பாட்டுமுதல், பத்துப் பாசுரங்களால் எழுந்தவர்கள் எழுந்திராதவர்களை எழுப்புகிறார்கள். இப்பத்துப் பாசுரங்களையும் இத்திருப்பாவையின் 'திருப்பள்ளி யெழுச்சிப்பாடல்கள்' என்று சொல்லலாம்.

முதன் முதல் ஒருத்தியை எழுப்ப, உறக்க மயக்கத்தால் அவள், 'பொழுது விடிந்துவிட்டதா என்ன?' என்று கேட்கக் கூடும். அதற்கு விடையாகப் 'புள்ளும் சிலம்பின காண்' என்று பொழுது புலர்ந்ததற்கு ஓர் அடையாளம் சொல்லுகிறார்கள்.

பிறகு 'கோயிலில் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்கு ஊதின சங்கின் ஒலி காதில் விழவில்லையா?' என்று கேட்டு அதையும் பொழுது புலர்ந்ததற்கு அடையாளமாகக் கூறுகிறார்கள். மூன்றாவது அடையாளமாக முனிவரும் யோகியரும் 'ஹரி: ஹரி:' என்று சொல்வதால் எழுகின்ற ஒலியையும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

திருவாய்ப்பாடியிலே முனிவர்களும் யோகிகளும் உண்டோ என்னில், கிருஷ்ணன் வந்து அவதரித்த பின்பு இடையருடைய பசுநிரைக் கொட்டில்களிலே வந்து அவர்கள் 'படுகாடு கிடப்பர்கள்' என்பது வியாக்கியானம்.

ஒரு செயலும் செய்யாது பகவானுடைய குணனுபவத்தில் தியானவாயிலாக ஈடுபடும் மனனசீலர்கள் 'முனிவர்கள்'; கைங்கர்ய நிஷ்டர்கள் 'யோகிகள்'.

புள் அரையன் - பட்சிராஜன், கோ-தலைவன். பட்சிராஜாவுக்குத் தலைவனாகிய பகவான்; இல்-சன்னதி, 'புள்' என்பதற்கே 'கருடன்' என்று பொருள் கொண்டு அவனுக்கு அரசனின் கோயில் என்றும் கூறலாம்.

பிள்ளாய்: கிருஷ்ண பக்தியின் இனிமையை அறி

யாதவள்; பகவத் விஷயத்தில் புதியவள்.

கர்ப்பிணி, வயிற்றுப் பிள்ளைக்கு நோவு ஏற்படாதபடி மெள்ள எழுந்திருப்பது போல் பகவானை உள்ளத்துள் கொண்ட முனிவர்களும் யோகிகளும் சாவதானமாய் எழுந்திருக்கிறார்களாம்.

'குளிர்ந்து' என்பதை 'குளிர்ந்தது' என்ற வினை முற்றின் தொகுத்தல் விகாரமாகக் கொண்டு பொருள் கூறுகிறது வியாக்கியானம்.

உள்ளுறை பொருள்

பிள்ளாய்! எழுந்திராய்' என்பதைத் திறவு கோலாகக் கொண்டு திறந்து பார்க்கலாம் இப்பாசுரத்தின் உள்ளுறை பொருளை. பகவத் விஷயத்திலே புதிதாக ருசி கொண்ட சீடனுக்கு, அதாவது பகவத் சம்பந்தம் நூதனமாகப் பெற்றிருப்பவனுக்கு, ஆசாரியன் உபதேசம் செய்வது பொருள்.

ஞானத்தையும் அனுஷ்டானத்தையும் இரண்டு சிறகுளாகக் கொண்டு சீடனை இறைவனிடம் சேர்ப்பிக்கும் ஆசாரியனுக்குப் 'புன்' அறிகுறி. 'வித்து': ஐகத்ரக்ஷணத்தைச் சிந்தை செய்த வண்ணம் அறிதுயில் அமர்ந்திருக்கும் ஆதிமூலம்.

இது முதல் பத்துப் பாசுரங்களால் பொய்கையாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்கள் பதின்மருக்கும் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடுவதாக உள்ளுறை கூறினார் ஸ்ரீவானமாமலைச் சேயர்.

7

கண்ணனிடம் ஈடுபட்டு மெய்மறந்து
கிடக்கும் ஒருத்தியை எழுப்புவது

கேசு கே. சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தம்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்
பெண்ணே

காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்துழை வாச
நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்

ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ?
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன் மூர்த்தி

கேசவனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ?
தேச முடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

- பேய்ப்பெண்ணே : மதிசெட்ட பெண்ணே!
- சே சே என்று எங்கும் : எங்கும் சீச்சுக் கீசென்று
ஆனைச்சாத்தம் கலந்து பேசின வலியன் குருவிகள் என்ற
சீச்சாங் குருவிகள் பேடை-
யுடன் சேர்ந்து சத்துகிற
- பேச்சரவம் கேட்டிலையோ : குரலின் ஒலியை நீ இன்-
னம் கேட்கவில்லையோ?
- காகம் பிறப்பும் : காகமாலை என்னும் அச்-
சுத்தாலியும், ஆமைத்தாலி
என்ற ஆபரணமும்
- கலகலப்பக் கைபேர்த்து : கல கல வென்று ஒலிக்-
கும்படி கைகளை முன்
பின்னாக மாறி மாறி
அசைத்து,
- வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் : நறுமணம் கமழும் கூந்தலை-
யுடைய இடைச்சியர்
- மத்தினால் ஓசைப்படுத்த தயிர் : மத்தால் தயிர் கடையும்
அரவம் ஓசையையும்
- கேட்டிலையோ : நீ கேட்கவில்லையோ?
- நாயகப்பெண்பிள்ளாய் : பெண்களுக்கு நாயகமாக
இருப்பவளே!
- நாராயணன் மூர்த்தி கேச- : நாராயணனின் அவதார
வனை மூர்த்தியாகிய கண்ணனை
- பாடவும் நீ கேட்டே கிடத் : நாங்கள் பாடும்போதும் நீ
தியோ கேட்டுக்கொண்டே படுத்துக்
கிடக்கிறாயோ?
- தேசம் உடையாய்! திற : தேஜஸ் அல்லது மிக்க ஒளி
வாய்ந்த பெண்மணியே! நீ
எழுந்து வந்து கதவைத்
திறப்பாயாக.

விளக்கம்

பகவத் விஷயத்திலே நீண்ட நாளாக ஆழந்திருந்தும் மறந்து கிடப்பது போலவும் புதுமை பாவிப்பது போலவும் மெய்மறந்து கிடப்பவளை நோக்கி, பெண்களை 'எழுப்பி எழுப்பித் திரட்டிக் கொண்டு இவள் மாளிகை வாசலில் வந்து நிற்கும் ஆராய்ச்சியர்கள், 'பொழுது விடிந்ததுகாண், எழுந்திராய்' என்கிறார்கள்.

இவளும் அடையாளம் கேட்டாள். அதற்கு விடையாகத்தான் இவளை எழுப்புகின்ற பெண்கள் சிறிது ஆத்திரமாக 'கேசுக் கேச்சென்னும் கேச்சாங் குருவிகளின் பேச்சரவமும் காதில் விழவில்லையா, பேய்ப் பெண்ணே?' என்கிறார்கள். இவள் பேசாமல் கிடக்க அவர்கள், 'ஆய்ச்சியர் தயிர் கடையும் ஓசையும் கேட்கவில்லையோ?' என்கிறார்கள்.

'பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ' என்ற கேள்வியில் 'நாங்கள் பாடுவது தாலாட்டுப் பாடுவது போலிருக்கிறதா?' என்ற குறிப்பும் தொனிக்கிறது. 'நாராயணன்': 'முகத்தோற்றமே நின்று வாதஸல்யத் தாலே ரக்ஷிக்கக்கடவன் ஸர்வேச்வரன்' 'மூர்த்தி': ஸர்வேச்வரனுடைய சீலத்தை வெளியிடுவது. கண்ணுக்குத் தோன்றும்படி நின்று தம் விரோதிகளைப் போக்குகின்ற கண்ணனைக் 'கேசவன்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

'பேய்ப்பெண்ணே!, என்று முதன் முதல் அழைத்தவர்கள், பாட்டினிடையே 'நாயகப் பெண்ணே!' என்று அழைத்து, இறுதியில் 'தேஜஸ் உடையவளே!' என்று அழைக்கிறார்கள். அன்பு கொஞ்ச ஏசுவது போல், 'எங்கள் கூட்டத்திற்குத் தலைவியாகிய நீ எங்களையெல்லாம் திரட்டிக் கொண்டு போகவேண்டாமா? உறக்கத்திற்குத்தானோ உன் தலைமைப்

பதவி?" என்றவர்கள், 'உன்னைக் காணப் பெறாமல் பொழுது விடிந்தது இருளடைந்தது போலிருக்கும். எங்களுக்கு இந்த இருள் தீர உன் ஒளி வாய்ந்த செல்வ முகத்தைக் காட்டாயோ, சுதவு திறந்து?' என்று கூறி முடிக்கிறார்கள்.

'ஆனைச்சாத்தம்' என்ற வலியன் குருவியை 'ஆனைச்சாத்தன்' என்றும் கூறுவதுண்டு. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 'பரத்வாஜ பக்ஷி'.

உள்ளுறை பொருள்

பகவத் விஷயத்தைக் காட்டிலும் பாகவத விஷயம் சிறந்தது என்பதை அறிந்தும் மறந்திருப்பவரை எழுப்புவது இப்பாட்டின் உட்பொருள். சங்கோசத்துடன் தனித்திருக்கும் பரம பாகவதர் ஒருவரை அழைப்பதாகவும் கூறுவதுண்டு.

'காசம் பிறப்பும் கலகலப்ப': திருமந்திரமும், த்வய சரம சுலோகங்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து தொனிக்க; 'தயிர் அரவம்': திவ்யப் பிரபந்த அனுஸந்தானம்.

'தேசம் உடையாய்! திற' : பகவத் குணநுபவத்தால் உண்டான மஹாதேஜஸ், காட்டில் எரிந்த நிலவா காது; பிறர் அனுபவித்துத் தங்கள் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுமாறு உதவவேண்டும் என்பது குறிப்பு.

8

கண்ணனுடைய அருளுக்கு மிகவும்
தகுதிவாய்ந்த ஒருத்தியை
எழுப்பும் பாட்டு

கீழ்வானம் வெள்ளென்று, எருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்

போவான் போகின்றாரைப் போகாமல்

காத்துன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோது கலமுடைய

பாவாய்! எழுந்திராய்; பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை, மல்லரை மாட்டிய

தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென் றூராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

- சீழ்வானம் வெள்ளென்று : சீழ்வானம் வெளுத்திருக்க;
எருமை சிறுவீடு : எருமைகள் சிறிது நேரம்
விடும் போது,
மேய்வான் பரந்தனகான் : பனிப்புல் மேயப்பரவிச்-
சென்றன.
மிக்குள்ளபிள்ளைகளும் போவான் நீராடப் புறப்பட்டவர்க-
போகின்றாரை ளான மிகுதியாகவுள்ள
பெண்களையும்
போகாமல் காத்து : முன்னமே போகாமல் தடுத்து
உன்னைக்கூவுவான் வந்து : உன்னைக்கூப்பிடும்பொருட்டு
நின்றோம் நாங்கள் வந்து நிற்கின்-
றோம்;
கோதுகலமுடைய பாவாய் : கண்ணனால் கொண்டாடப்-
பெறும் அழகிய பெண்ணே!
எழுந்திராய் : எழுந்திருப்பாயாக,
பாடிப்பறைகொண்டு : கண்ணனுடைய குணங்க-
ளைப் பாடி; நோன்பிற்கு
அவனிடம் பறையை
வேண்டிக்கொண்டு,
மாவாய் பிளந்தானை : குதிரை வடிவமான அசுர-
னது வாயைப் பிளந்தெறிந்-
தவனும்,
மல்லரை மாட்டிய : கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட பெரு-
மல்லர்களுையும், துரியோத-
னனின் நிலவறை மல்லர்க-
ளையும் மாளச்செய்தவனும்.
தேவாதி தேவனைச் சென்று : தேவாதி தேவனுமாகிய பக-
நாம் சேவித்தால் வானை அடிபணிந்தால்,
ஆ ஆ என்று ஆராய்ந்து : 'ஐயோ!' என்று இரங்-
அருள் கிக் குறைகளை விசாரித்து
அருள் செய்வான்.

குறிப்பு: 'அருண்மேலோ ரெம்பாவாய்' என்று ஆதியில்
மூலபாடம் இருந்து சிதைந்திருக்க வேண்டும் என்று
ஊகிப்பவருண்டு. அருண்ம் ஏலோ ரெம்பாவாய், அருண்ம்-
'அருளும்' என்பதன் திரிபு.

விளக்கம்

எல்லாரும் திரண்டு வந்து அழைக்கவேண்டும் இவளை என்று சொல்லும்படி கண்ணனுடைய அருளுக்கு மிகவும் தகுதிவாய்ந்தவள் என்பதை வற்புறுத்துகின்றது 'கோதுகலமுடைய பாவாய்!' என்னும் சொற்றொடர். 'கௌதூஹலம்' என்னும் ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லின் விகாரம் 'கோதூகலம்': 'ஆசை' என்று பொருள் - அதாவது கண்ணனுடைய ஆசை.

இவளை முன்னிட்டுக் கொண்டு செல்லக் கண்ணனுடைய அருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் என்று கருதுமாறு அப்பிரானால் கொண்டாடப்பெறுகின்ற வள் இவள் என்பது குறிப்பு.

ஊர் மாடுகளுடன் போய் வெளியிடங்களில் மேய்வதற்கு முன்னே எருமைகளின் சொந்தக்காரர்களான ஆயர்கள், அவை அதிகமாய்ப் பால் கறக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தங்கள் சிறு தோட்டங்களில் அவற்றைப் பணிப்புல் மேயவிடுவார்கள். இதைத்தான் 'எருமை சிறுவீடு மேய்வான் பரந்தனகான்' என்கிறார்கள்.

கிழக்கு வெளுக்கையில் பணிப்புல் மேயச் சிறிது நேரம் விட்டு மாடு கறப்பார்கள்; கறந்த பின்பு பசு லெல்லாம் மேய்ந்து வரும்படி மேய்ச்சற் காடுகளுக்கு அனுப்புவார்கள். இதைக் கருதித்தான் பணிப்புல் மேய்கையைச் 'சிறுவீடு' என்கிறார்கள்.

கண்ணனுடைய வீர சரிதங்களைப் பாடிக் கங்கு கரையில்லாமல் நெஞ்சிலே பொங்குகின்ற கிருஷ்ண பக்தியை அணைகடந்து பெருகுமாறு வாய்க்கால் வெட்டிக் கொள்வோம் என்கிறார்கள்.

பறை கொள்ளுதல்: நாட்டார்க்கு நோன்பு; இவர்களுக்குத் தேவாதி தேவனைச் சேவிக்கையே பயன்.

‘ஆ ஆ’ : ‘நாம் இவர்களிருக்குமிடத்தே போய் அருள்செய்ய வேண்டியிருக்க, அன்பிற்குரியவர்களை ஆயாசப்படுத்தினோமே!’ என்று கண்ணன் இரங்கி அருள் செய்வான்; இரக்கத்துடன் இவர்கள் வந்த காரியத்தை ஆராய்ந்து இனிது நிறைவேற்றுவான் என்கிறார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

‘கோதுகலமுடைய பாவாய்!’ - பகவானுடைய அபிமானத்திற்கு மிகவும் தகுதிவாய்ந்த ஒரு பாகவதருக்கு அறிகுறி. இவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு பகவானை அணுகுவதற்கு ஏற்ற காலம் வந்தது என்கிறார்கள்.

‘செழக்கு வெளுத்தது’: ஸத்வகுணம் தலையெடுப்பதற்கு அறிகுறி, ‘எருமை சிறுவீடு மேய்வான் பரந்தனகான்’: தமோ குணங்கள் விலகிப்போவதைக் குறிப்பது.

9

‘கண்ணன் வந்தபோது வருகிறான்’
என்று போகாமலிருப்பவளை
எழுப்புவது

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய,
தூபங் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்

மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்;
மாமீர், அவளை எழுப்பீரோ? உம்மகள்தான்

ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?

‘மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன்’ என்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

- தூமணி மாடத்து : குற்றமில்லாத இரத்தினங்-
கள் இழைத்துச் செய்த
மாளிகையில்
- சுற்றும் விளக்கு எரிய : சுற்றிலும் விளக்குகள் எரி-
யவும்
- தூபம் கமழ : அகில் முதலியவற்றின்
புகை மணம் கமழவும்
- துயில் அணைமேல் கண்வள- : தூங்குவதற்கு உரிய மென்-
ரும் மையான படுக்கையிலே
தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்
- மாமான் மகளே : மாமன் மகளே!
- மணிக்கதவம் தாள் திறவாய் : மணிகளாலாகிய கதவின்
தாழ்ப்பாளைத் திறப்பாய்.
- மாமீர் : மாமீ!
- உம்மகள் தான் ஊமையோ : உம்முடைய மகள் ஊமையா?
- அன்றிச் செவிலோ அனந்- : அல்லாமல் செவிடா? அன்-
தலோ றிச்சோர்ந்து கிடக்கிறாளா?
- ஏம்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்- : எழுந்திருக்க முடியாதபடி
டாளோ பெருந்தூக்கத்தில் காவ-
லிடப்பட்டாளோ? அன்றி
ஏதோ ஒரு பெருந்துயில் மந்-
திரத்தினால் கட்டப்பட்டுக்
கிடக்கிறாளா?
- மாமாயன், மாதவன், வைகுந்- : 'பெரிய மாயச் செயல்க-
தன் என்று என்று னையுடையவனே! திருமகள்
நாயகனே! ஸ்ரீவைகுண்ட
நாதனே!' என்று இவ்வி-
தமாகப் பலதடவையும்
- நாமம் பலவும் நலின்று : பல திருநாமங்களை நாங்-
கள் சொல்வதால்,
- அவளை எழுப்பீரோ? : இனியாவது உம்முடைய
அந்தப் பெண்ணை எழுப்ப
மாட்டீரா?

விளக்கம்

‘அந்தப் பெண்கள் அழைக்க, நீ பேசாமல் கிடந்து உறங்குகிறாயே, ஏன்?’ என்று தாயார் பெண்ணைக் கேட்க, வெளியே நிற்பவர்கள், ‘மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ? என்கிறார்கள்.

இப்படிச் சொல்லியும் அவள் எழுந்து வராததால் ஆத்திரமாக, ‘ஊமையோ?’ அன்றிச் செவிடோ?’ என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள்.

‘மாமீர்; ஒருவரை மரியாதையாகக் கூப்பிடும் பன்மை.

‘ஏமம்; காவல். ‘எழுந்திராமைக்குக் காவலிட்டாருண்டோ?’ என்றும், ‘நெடும்போது உறங்கும்படி மந்திரவாதம் பண்ணினாருண்டோ?’ என்றும் கேட்கிறார்கள்.

‘அவள் துயிலுணரும்படி திருநாமங்களைச் சொல்லுங்கள்’ என்று தாயார் சொல்ல ‘நாங்கள் சொன்ன திருநாமங்கள் பல’ என்கிறார்கள்.

‘மாமாயன்; மிகவும் ஆச்சர்யமான குணங்களாலும் செயல்களாலும் உள்ளத்தை வசீகரிப்பவன். நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் அறிகுறியான திருநாமங்களையும், இரண்டுக்கும் நிதானமான ‘திருமகள் நாயகன்’ என்னும் நிலைமைக்கு அறிகுறியான திருநாமங்களையும் வாயாரச் சொல்லிவிட்டோம் என்கிறார்கள்.

வெளியே நிற்பவர்கள், ‘நாங்கள் இங்கே வந்து துவண்டு எங்கள் நெஞ்சு இருண்டு புகையுமாறு நின்று கொண்டிருக்கிறோம். நீயோ உன் மாணிக்க மாளிகைக்கு உள்ளே சுற்றும் விளக்கெரிய வாசனைப் புகை கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும் படியாகப் பெற்றிருக்கும் பாச்யமே பாக்கியம்!’ என்று வயிற்றெரிச்சலோடு பேசுவது போன்ற ஒரு பாவம் தொனிக்கிறது பாசுரத்தின் தொடக்கத்திலே.

உள்ளுறை பொருள்

‘தூமணி மாடம்’ குற்றமற்ற திருமேனியையும், ‘சுற்றும் விளக்கெரி’வது அத்திருமேனியிலே பிரகாசிக்கும் ஞானத்தையும் குறிப்பிடுகின்றன.

‘தூபம்’ : ஞானதூபம்; இது கமழ்வது அநுஷ்டானத்திலே.

‘துயிலணை மேல் கண்வளரும்’ : எம்பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றிக் கிடக்கின்ற நிலை.

‘மாமான் மகளே!’ பகவானால் பிள்ளையாகக் கருதப்பெற்ற பாகவதரே!.

‘மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்’ : உம்மோடு நாங்கள் கலந்து கொள்வதற்கு விரோதியான எங்கள் தேக-ஆத்ம அபிமானங்களைப் போக்குவீர்’ என்பது உட்பொருள்.

பகவானைத் தவிர வேறொன்றை உபாயமாகப் பற்றாத நிலையாகிய ஞானத்தை ‘மாமர்’ என்கிறார்கள்.

கவிநயம்

தோழிகள், ‘நாங்கள் இரவென்று பாராமல் எழுந்து நோன்பு குறித்து வீடு வீடாக அலைந்து கொண்டிருக்க, நீயோ உள்ளே சுகமாய்த் துயிலணை மேல் கண் வளர்கின்றாய்’ என்றெல்லாம் அன்பும் பரிகாசமும் கலக்கக் குத்தலாய்ப் பேசுவது, ஆண்டாள் திருவாக்கிலே ஓர் அருமையான கவிதையாக வெளிப்படுகின்றது.

‘சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி’யில் படர்ந்த வாடா ஜோதி மலர்களில் ஒன்று இந்த அழகான பாட்டு.

10

‘கண்ணன் காதல்’ என்னும் சுவர்க்கத்தில்
இருக்கும் ஒருத்தியை எழுப்புதல்

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்?

நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன்நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால்

பண்டொருநாள்

கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான்

தந்தானோ?

ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

- நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற : ஸ்ரீகிருஷ்ணருப-
வத்துக்கு நோன்பு நோற்று
அந்தச் சுவர்க்கத்தில் மூழ்-
கிப் பரவசமாகியிருக்கும்
- அம்மனாய் : தலைவியே! நாயகப் பெண்-
மணியே!
- வாசல் திறவாதார் : வாசற் கதவைத் திறவாதி-
ருப்பவர்
- மாற்றமும் தாராரோ : ஒரு மறுமொழியும் சொல்-
லமாட்டோரோ?
- நாற்றத் துழாய்முடி நாராய- : நறுமணமுள்ள திருத்து-
ணன் ழாயை முடியில் அணிந்தி-
ருக்கும் ஸ்ரீமத் நாராயணன்
- நம்மால் போற்றப் பறைதரும் : நாமாகப் போற்ற நமது
புண்ணியன் நோன்புக்கு வேண்டிய
பறையைத் தரக்கூடிய புண்-
ணிய மூர்த்தியாவான்,
- பண்டு ஒருநாள் கூற்றத்தின் : முன்னொரு காலத்தில்
வாய் வீழ்ந்த எமன் -வாயில் விழுந்த
- கும்பகரணனும் தோற்றும் : கும்பகர்ணனும் உனக்குத்
உனக்கே தோற்றுப்போய்,
- பெருந்துயில் தான் தந்- : தனது பெரிய தூக்கத்தைக்
தானோ கொடுத்துவிட்டானோ?
- ஆற்றல் அனந்தல் உடையாய் : மிகவும் சோம்பல் உடை-
யவளே!
- அருங்கலமே : கிடைத்தற்கு அரிய ஆபர-
ணமாக எங்களுக்கு வாய்த்-
திருப்பவளே!
- தேற்றமாய் வந்து திற : தெளிவுடன் வந்து கதவைத்
திறப்பாயாக.

விளக்கம்

‘வாசல் செம்மினால வாயும் செம்மவேணுமோ?’ என்று கேட்கிறார்கள். காது குளிர மறுமொழி சொல்லாவிட்டாலும் கண்குளிர உன்னை நாங்கள் காணும்படி கதவையாவது திறக்கலாகாதோ?’ என்று கெஞ்சுகிறார்கள்.

எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பெருமான் என்பதைக் குறிப்பிட ‘நாராயணன்’ என்கிறார்கள். இந்தப் பெருமானே, இவன் கதவைத் திறவாமலிருக்கும் போதும் உள்ளே புகுந்து இவளுக்குச் சுகாநுபவம் தருகின்றனாம். ‘இத்தகைய பேறு பெற்றிருக்கும் இவளுக்கும் புகர்ண நித்திரை வந்து விட்டதோ?’ என்று அதிசயிக்கிறார்கள்.

‘அருங்கலமே!’ என்ற அழைப்பிலே, ஓர் அழகான நவரத்தின மாலை செய்து, அதற்கு நடுநாயக ரத்தினம் ஒன்று அழுத்தினாற் போல இவள் புகுந்து தங்கள் கூட்டத்தை அணி செய்ய வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

‘மிசவும் சோம்பலை உடையவளே! நீ உறக்க மயக்கத்துடன் தடுமாறிக்கொண்டே வராமல் தெளிந்து வந்து கதவு திறக்க வேண்டும்’ என்ப தற்கிடையே இவளை,

‘ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!’ என்று அழைப்பதில் ஹாஸ்யமும் தொனிக்கிறது.

உள்ளுறை பொருள்

‘நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற’வள், பசுவானையே உபாயமாகப் பற்றியிருக்கும் பாகவதருக்கு அறிகுறி. இவர் பிற விஷயங்கள் ஒன்றையும் கவனியாமல தம்முடைய அனுபத்திலே மூழ்கிப் பரவசமாய்க்

கிடப்பது 'பெருந்துயில்'.

'வாசல் திறவாதார்!' 'அசங்காரத்தை நீக்கி அனுபவிக்குமாறு இடம் கொடாவிட்டாலும்' என்பது குறிப்பு. 'மாற்றமும் தாராரோ?' - 'நாங்கள் கேட்டு வாழும்படியான ஒரு வார்த்தையும் அரிதோ?'

'கும்பகர்னன்' தமோகுணத்திற்கு அறிகுறி.

கவிநயம்

இப்பாட்டிலுள்ள நகைச்சுவையும் சுவைச்சுவையும் ரஸிகர்களின் சுவனத்திற்கு உரியன.

சுற்றத்தின் வாய்வீற்றத் கும்பகர்னனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?

என்ற தோழிகளின் பரிசாசம் மிகவும் ரஸமாக அமைந்திருக்கிறது.

தோற்றவர் பொருளை வென்றவர் கைப்பற்றிக் கொள்வது போல் கும்பகர்ண நித்திரையை இவள் பற்றிக் கொண்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். 'தோற்றும்' என்பதில் உம்மை இசை நிறைக்க வந்தது எனலாம்.

'ராமன் பரசுராமனை வென்று அவன் கையிலிருந்த வில்லை வாங்கிக் கொண்டது போல, நீ கும்பகர்ணனை வென்று அவனுடைய நித்திரையைக் கைக் கொண்டாயோ?' என்கிறார்கள்.

'இவள் அரைக்கணம் புறப்படாதொழிய, நெடுங் காலமாய்த் தோற்றுகிறது இவர்களுக்கு' என்பது ஆரூயிரப்படி அருளிச் செயல்.

11

எல்லாவகையிலும் மேன்மை பெற்றிருக்கும்
செல்வியை எழுப்புவது

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
செற்றூர் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்

குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதராய்

சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட,

சிறுதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்

- சுற்றுக் சுறவைக் கணங்கள் : சுன்றுகளோடு கூடிய சுற-
பல சுறந்து வைப் பசுக்களின் கூட்டங்-
கணைக் சுறந்து.
- செற்றார் திறல் அழியுச்சென்று : பதைவர் வலிமை அழியும்-
படி தைரியமாக அவர்கள்
இருந்த இடங்களில் போய்;
- செஞ்சு செய்யும் : போர் பரிகின்றவர்களும்
- குற்றம் ஒன்று இல்லாத : ஒருவரைக் குற்றமும் இல்-
லாதவர்களுமாகிய
- கோவலர் தம் பொற்கொடியே : கோபாலசுர்களின் குடியில்
தோன்றிய பொன்கொடி
போன்றவளே!
- புற்றரவு அல்குல் புனமயிலே புற்றிலுள்ள பாம்பின் படம்
போன்ற அல்குலும் காட்-
டில் வாழும் மயிலின் சாய-
லும் உண்மையுளே!
- போதராய் : எழுந்து வருவாய்
- செல்வப்பெண்டாட்டி : செல்வமும் பெண்மையும்
வாய்க்கப்பெற்றவளே;
- சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்- : சுற்றத்தாரும் தோழிமார்-
லோரும் ளுமாகிய எல்லோரும்
- வந்து நின் முற்றம் புகுந்து : உன்னுடைய முன் வாச-
லிலே வந்து சேர்ந்து
- முகில் வண்ணன் பேர் பாட : மேகம் போல் வடிவழகும்
வண்மையும் உள்ள சுண்ண-
னது திருநாமத்தைப் பாட,
- நீ சிறுதே போசாதே : நீ உம்பு அசையாமலும்
நாக்கு அசையாமலும்,
- எற்றுக்கு உறங்கும் பொருள் : என்ன பயன் சுரு-
தியோ, உறங்குகின்ற இந்-
தச் செய்கை?

விளக்கம்

‘பொற்கொடி’ என்றும், ‘புனமயில்’ என்றும், ‘செல்வப்பெண்டாட்டி’ என்றும் இவனைக் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது. கண்ணன் கோவலர் தம் குலமணியாய், அழகின் நிலையமாய், செல்வத்துள் செல்வமாய் விளங்குவது போல், இவளும் எல்லாவிதத்திலும் மேன்மை பெற்று விளங்குகிறாளென்று கருதவேண்டும்.

‘சுற்றுக் கறவை’ - அதாவது ‘சுன்றுகளான பசுக்கள்’ - என்பதற்குத் தொனிப் பொருளாக ‘இப்பசுக்களும் கிருஷ்ண ஸ்பர்சத்தாலே கீழ்நோக்கிப் பிராயம் புகுகை (இளமை வருகை)’ என்பது வியாக்கியானம்.

பசுக்களைப்போல் சாதுக்களாய்க் குற்றம் செய்யத் தெரியாத இக்கோவலருக்கும் பகைவர்கள் இவர்களுடைய சத்துருக்கள்.

அந்த சத்துருக்கள் வந்தால் இவர்கள் போர் புரிவார்கள் என்பதில்லை; தாங்களே சென்று அந்தச் சத்துருக்களின் திறத்தை அழிப்பார்களாம்.

ஊர் அடங்க இவளுக்கு உறவு முறையாகையாலே ‘சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லோரும்’ என்கிறார்கள்.

‘புனமயிலே!’ என்று இவளை அழைத்தவர்கள், ‘முகில் வண்ணன் பேர் பாடவும் உடம்பை அசைக்காமல் கிடக்கிறாயோ’ என்று கூறுவது ரஸமாக அமைந்திருக்கிறது. மேகம் என்றால், மயில் களித்துக் கூத்தாட வேண்டாமா?

இவளோ ‘முகில்வண்ணன்’ என்றதும் அந்த வடிவை நினைத்துக் கொண்டே பேசாமல் கிடக்கிறாள். உடம்பை அசைக்கவில்லை; நாக்கை அசைத்துப் பேசுவதற்கும் இஷ்டப்படவில்லை. அதாவது, துயி

லுணர்ந்தற்கு அடையாளமான சேஷ்டையொன்றும் செய்யவில்லை.

அந்தத் தோழிகளுக்கோ, இவள் வார்த்தை செவிக்கு இன்பம்; உடம்பின் அசைவுகள் கண்ணுக்கு இன்பம்.

‘எங்களுக்கு எல்லாச் செல்வமும் நீ’ என்னும் குறிப்பினை வெளியிடுவது ‘செல்வப் பெண்டாட்டி நீ’ என்னும் தொடர்.

‘திரளோடே அனுபவிக்கும் அனுபவத்தை விட்டு, கைவல்யம் போலவே (அதாவது தனியாக முக்தி இன்பம் அனுபவிப்பது போலவே) கிடைக்கிற காரியம் என்’ என்பது இறுதி அடியின் குறிப்பு. ‘உன்னுடைய உத்தேசம், எங்களுடைய ஆற்றமை, திரளாக ஸ்ரீகிருஷ்ணரூபவம் பண்ணும் பேரின்பம் இவற்றை நினைத்துப் பாராமல் எதற்காக இப்படிக்கிடக்கிறாய்?’ என்கிறார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

‘கோவலர் தம் பொற்சொடி’ பாசுவதர்களில் மேன்மை பெற்று விளங்கும் உத்தமருக்கு அறிகுறி.

‘சுற்றுக் சுறவைக் கணங்கள் பல சுறந்து’ கும்பத்தோடு வந்தடைந்த சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்வது.

‘நீ எற்றுக்கு உறங்கும் பொருள்?’ ‘கண்ணனை அனுபவிப்பதற்கு எங்கனையும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் விலக்குவது எதற்காக?’

12

கண்ணனைப் பிரியாமலிருக்கும்
நற்செல்வனுடைய தங்கையை
எழுப்புதல்

கனைத்திளங் கற்றெருமை சுன்றுக் கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர

நனைத்தில்லம் சேரூக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்

சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும் நீ வாய்திறவாய்!

இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்?
அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ மொமபவாய்.

- கனைத்து இளங்கன்று எருமை : இளங்கன்றுகளுடைய எரு-
மைகள் பால் சுறப்பார்
இல்லாமையால் முலைசு-
டுத்துக் கதறிக் கொண்டு
- கன்றுக்கு இரங்கி நினைத்து : கன்றுகளிடம் மனம் இரங்கி
அவற்றை நினைத்துக்
கொண்டு அந்த நினைவி-
னால்
- முலை வழியே நின்று பால் : முலைக்காம்பு வழி-
சோரையே இடைவிடாமல் பால்
சொரிய, அதனால்
- நனைத்து இல்லம் சேராக்கும் : வீட்டை நனைத்துச்
சேராக்குகின்ற
- நற்செல்வன் தங்காய் : நல்ல செல்வத்தை உடைய-
வனின் தங்கையே!
- பனி தலை வீழ : எங்கள் தலையில் பனி விழ
நின் வாயில் கடைபற்றி : உன் தலைவாசலைப் பற்றிக்
கொண்டு,
- சினத்தினால் தென்இலங்கைக் : தென்திசையிலுள்ள இலங்-
கோமானைச் சொற்ற
கைக்கு அரசனான ராவண-
னைத் தன்னுடைய சோப-
மாதிய தர்மாவேசத்தினால்
கொள்ளொழித்தவனும்,
- மனத்துக்கு இனியானை : நினைப்பவர் உள்ளத்திற்கு
இனியனுமாதிய ராமபி-
ரானை
- பாடவும் நீ வாய் திறவாய் : நாங்கள் பாடவும் நீ வாய்
திறந்து பேசாமல் இருக்-
கிறாயே!
- அனைத்து இல்லத்தாரும் : எல்லா வீட்டுக்காரர்களும்
அறிந்து
துயிலுணர்ந்த பின்பும்,
- ஈது என்ன பேருறக்கம் : இது என்ன ஓயாத உறக்-
கம்?
- இனிதான் எழுந்திராய் : இனியாவது எழுந்திரு.

விளக்கம்

‘நற்செல்வன்’ : தோன்றி மாயும் செல்வம் அன்றி, நிலைத்திருக்கும் செல்வமும் உடையவன். இந்த நற்செல்வமாவது கண்ணனுக்கு நிரந்தர கைங்கர்யம் செய்வது. கைங்கரிய லட்சுமியே ஆத்மாவுக்கு நிலைநின்ற சம்பத்து.

ராமபிரானுக்கும் சினமுண்டோ என்றால், அடியார்களான சாதுக்களின் சத்துருக்கள் இவனுக்கும் சத்துருக்கள் என்பர். ‘மகாராஜர்க்கு (சுகரீவனுக்கு)ச் சீற்றம் பிறந்தபோது, வாலியை எய்தார். அவர் அழுதபோது, கூட அழுதார்’ என்பது வியாக்கியானம்.

‘மனத்துக்கு இனியானை’ : சத்துருக்களுக்கும் கண்ண நீர்பாயும் அவனை’ என்பர்.

‘இனித்தான் எழுந்திராய்’ - எங்கள் ஆசையையும் ஆற்றாமையையும் அறிவித்த பின்பும் உறங்கலாமா? எங்களுக்காக எழுந்திராவிட்டாலும், நாங்கள் ‘மனத்துக்கினியானை’ப் பாடுகிற பாட்டைக் கேட்கவாவது துயிலெழுவாய் என்கிறார்கள்.

தலையிலே பனி வெள்ளமிட, கீழே பால் வெள்ளமிட, உள்ளத்திலே கண்ணன் மீது காதல் வெள்ளமிடத் தெப்பம் பற்றுவாரைப் போல இவளுடைய தலைவாயிற்படியின் மேற்கட்டையைப் பற்றி நின்று அவளைக் கூப்பிடுவது போல் ஓர் உணர்ச்சிச் சித்திரம் இப் பாட்டிலே உருவாகின்றது.

இப்பாசுரத்தின் முதல் இரண்டரை அடிகளில் இவள் தமையனது செல்வச் சிறப்பைக் கூறுகிறார்கள். அவன் எப்பொதும் கண்ணனுடன் கூடித்திரிவதால் காலந்தவறாது மாடுகளைக் தறப்பதில்லை. அதனால் மாடுகள் முலைகடுத்துக் கன்றை நினைத்துக் குமுறிப் பால் சொரிகின்றனவாம். அத்தகைய

செல்வனுக்குத் தங்கையாகப் பிறந்தவளே! - என்று அழைக்கிறார்கள்.

இந்த ஆயப்பாடியிலுள்ள பெண்கள் எல்லோரும் திரண்டு வந்து இவள் மாளிகைவாசலில் நின்று கூப்பிடவும் இவள் வாய் திறவாமல் கிடப்பது, இந்தச் செல்வ மாளிகையில் வசிக்கும் செல்விக்கு ஒரு மதிப்பைக் காட்டுவதுதான் என்று இவள் கருதியிருந்தாலும், அந்த 'மதிப்பும் உனக்குக் கிடைத்துவிட்டதம்மா! எழுந்துவா' என்கிறார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

பாகவதாபிமானத்தில் ஊற்றமுள்ளவரை எழுப்புதல் இப்பாட்டுக்கு உள்ளுறை பொருள் என்பர்.

'எருமை கன்றுக்கு இரங்கி நினைத்து முலைவழியே நின்று பால் சோர்' : எம்பெருமான் அடியார் விஷயத்தில் இரங்கி நிற்பதற்கு அறிகுறி; ஆசாரியன் சிஷ்யருக்கு இரங்குவதற்கும் அறிகுறி.

'நனைத்து இல்லம் சேருக்கும்' : கேட்பவர்களின் இதயத்தைத் தாபமெல்லாம் ஆறும்படி குளிரப்பண்ணி, குணரூபவத்தாலே களிக்கச்செய்வது.

தலைமேல் சொரியும் பணி, ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயல்களால் வரும் பகவத குணரூபவம் என்பர் நடுவே பாகவத குணரூபவ வெள்ளம். இப்படிப் பரவாக த்ரயம் (மூன்று வெள்ளங்கள்) என்பர்.

அனைத்து இல்லத்தாரும் அறிந்து : பகவத விஷயம் இரகசியமென்று இருந்தாயானால் அது எங்கும் பிரசித்தமாயிற்று; எழுந்திராய்.

13

‘நம் கண்ணழகை நோக்கிக்
கண்ணன் தானே வருவான்’
என்று படுத்திருப்பவளை எழுப்புதல்

புள்ளின்வாய் சீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்,

பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்,
வெள்ளி எழுந்து, வியாழம் உறங்கிற்று:

புள்ளும் சிலம்பினகாண்: போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே,

பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

- புள்ளின் வாய் சேண்டானை : பறவையின் உருவத்தோடு வந்த பசாசுரனுடைய வாயைப்பிளந்தெறிந்தவனும்,
 பொல்லா அரக்கனை கிள்ளிக் : பொல்லாங்கு செய்த ராவணனுடைய பத்துத் தலைகளையும் மிகவும் எளிதாகக் கிள்ளியெறிந்து வம்சநாசம் செய்தவனுமாகிய பெருமானது
 சீர்த்திமை பாடிப்போய் : சீர்த்திகூறும் வீரசரிதங்களைப் பாடிக்கொண்டு போய்,
 பிள்ளைகள் எல்லோரும் : நம்மிலும் பருவத்தில் சிறியவர் உள்பட எல்லாச்சிறுமியரும்
 பாவைக் களம் புக்கார : நோன்பு நோற்கும் இடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.
 வெள்ளி எழுந்து வியாழம் : சுச்சிரன் உதயமாகி, பிரகஸ்பதி அஸ்தமித்து விட்டது;
 புள்ளும் சிலம்பினகான் : கூட்டிலிருந்து வெளிப்பட்ட பறவைகளும் இரை தேடுவதற்காகக் கூவிக் கொண்டு போயின;
 போது அரிக்கண்ணினாய் : தாமரைப் பூவையும் மானையும் ஒத்த சண்ணாழகு வாய்ந்தவனே!
 பாவாய் : பதுமை போன்ற அழகியே!
 நீ நன்னாள் : நீ இந்த நல்ல நாளில்
 கள்ளம் தவிர்த்து : (சண்ணனைத் தனியே நினைக்கிற) இக்கள்ளத்தனத்தை விட்டு
 கலந்து : எங்கனோடு கலந்து
 குன்னக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே : உடம்பு மிகக் குளிர்த்து போகத்துளைந்து விளையாடி நீராடாமல்
 பள்ளிக்கிடத்தியோ : படுக்கையில் கிடப்பாயோ?

விளக்கம்

பொல்லா அரக்கனாகிய ராவணன் ராமபிரானது வீரத்துக்கு இலக்கானான் என்றால், அவன் தம்பியாகிய தர்மாத்மா சீலத்துக்கு இலக்கானான் என்பது குறிப்பு. கிள்ளிக்களைந்தது அநாயாச வீரம். ஒரு சோலையிலோ, பூந்தோட்டத்திலோ அத்தோட்டத்தின் நலத்திற்காகப் பூச்சி பட்ட இலைகள் கிள்ளி எறியப்படுவன போல் பொல்லா அரக்கர்கள் வதஞ் செய்யப்பட்டனர்.

‘பாவைக் களம்’ : கண்ணனுடன் ஆய்ச்சியர் நோன்பு நோற்கக் குறிப்பிட்ட சங்கேத ஸ்தலம். வெள்ளி எழுதலே பொழுது விடிந்ததற்கு அடையாளம். ஆண்டாள் வாழ்ந்த காலத்தில் வெள்ளி எழந்ததோடு வியாழன் அஸ்தமித்ததும் நிகழ்ந்தது என்பர்.

ஆறும் பாட்டிலும் ‘புள்ளும் சிலம்பினகாண்’ என்று வருகிறது. இது அப்பாட்டின் தொடக்கம். அதே தொடர் இப்பதின்மூன்றும் பாட்டிலும் வருகிறது; அதாவது இவர்கள் வீடு வீடாக வந்து இவ்வளவு நேரம் சென்ற பின்பும் அதே தொடர் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

எனவே இங்கு, ‘கூட்டிலிருந்து வெளிப்பட்ட பின்பு வெளியே இரை தேடிச் செல்லும்போது பறவைகள் ஆரவாரஞ்செய்கின்றன’ என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

‘போது அரிக் கண்ணினாய்’ என்னும் தொடருக்கு வேறு இரு விதமாகவும் பொருள் கொள்ளலாம்: (1) தாமரைப் பூவிலே வண்டு படிந்தாற்போன்ற கண்ணம்கு வாய்ந்தவளே (அரி-வண்டு) (2) பூவின் அழகைக் கொள்ளைகொண்ட கண்ணம்கு உடையவளே! (அரித்தல் - கவர்தல்) ‘போது’ சிறப்பாகத்

தாமரையையும் கருங்குவளையையும் குறிக்கும்.

இத்தொடரிலிருந்துதான் பெண் விசேஷமாய்க் கண்ணழகு வாய்ந்தவளென்று ஊகஞ்செய்யப்படுகிறது.

‘குள்ளக் குளிர்’ என்பது செக்கச் சிவந்து என்பது போன்ற ஒரு சொற்றொடர். மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடும் அனுபவம் கிடைக்கும்.

உள்ளுறை பொருள்

‘நமக்கு ஸ்வரூபஞானம் உண்டானால் அவன் தானே வருகிறான். நாம் எழுந்து செல்வதேன்?’ என்று இருக்கும் பாகவதரை உணர்த்துவது இப்பாசுரம்.

‘பொல்லா அரக்கன்’ அகங்காரத்தைக் குறிக்கும்.

‘சேர்த்திமைப் பாடிப்போய்’ : கல்யாண குணங்களைப் பிரீதிக்குப் போக்கு வீடாகப்பாடி அதுவே தாரகமாகப் போய், குணவிபூதிகளுக்கு வாசகமான திருநாமம் வழிக்குத் தாரகம்.

‘பாவைக்களம்’ காலகேடிப கூடம்; ‘வெள்ளி எழுந்து’ ‘பரிசுத்தமான ஞானம் அபிவிருத்தியாய்’; ‘வியாழம் உறங்கிற்று’ ‘அஞ்ஞானம் தலைசாய்ந்தது’; ‘நீராடாதே’ : பகவதநுபவம் செய்யாமலே; ‘பள்ளிக் கிடத்தியோ’ : தனித்துக் குணநுபவம் செய்யலாமோ?

‘எங்களுடன் நெஞ்சு குளிரக் கலந்து பகவதநுபவம் அடைய எழுந்தருள வேணும்’ என்று தனியே குண சரிதங்களைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் பாகவதரை வேண்டுவது திரண்ட உள்ளுறை பொருள்.

14

எல்லோரையும் தானே எழுப்புவதாகச்
சொல்லிவிட்டு மறந்து
உறங்குகிறவனை உணர்த்துதல்

உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்து வாலியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந் தாம்பால்வாய்

கூம்பினகாண்

செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்,
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்

எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய்! எழுந்திராய் நாணுதாய் நாவுடையாய்

சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

- உங்கள் புழக்கடைத் தோட்- : உங்கள் வீட்டுப் புழக்கடை
டத்து வாவிபுள் அல்லது புறங்கடையி-
லுள்ள தோட்டத்துத் தடா-
சத்திலே.
- செங்கழுநீர் வாய்தெழிந்து : செங்கழுநீர் மலர்கள்
மலர்ந்து
- ஆம்பல் வாய் கூம்பினகான் : ஆம்பல் மலர்கள் வாய்
குவிந்தன;
- செங்கல் பொடிக்கூறை : சாவிப்பொடியில் தோய்த்த
வெண்பல் தவத்தவர் சாஷாய உடை தரித்தவர்-
களும், தாம்பூலம் தரியா-
மல் வெண்ணிறமான பற்-
களை உடையவர்களுமா-
கிய சூறவிசள்
- தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடு- : தங்களுடைய திருக்கோயில்-
வான் களில் சங்கு இடுவதற்காக
- போதந்தார் : போகிறார்கள்;
- எங்களை முன்னம் எழுப்பு- : எங்களை முன்னமே வந்து
வான் எழுப்பும் பொருட்டு
- வாய் பேசும் நங்காய் : வாயால் சொல்லிச் செய-
லில் மறந்து போன நங்-
கையே!
- நாணுதாய் நாவுடையாய் : 'சொன்னபடி செய்தோமில்-
லையே என்ற நாணமும்
இல்லாதவனே! இனிமையா-
கப் பேசுவல்ல நாக்கு உடை-
யவனே!
- சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் : சங்கு சக்கரங்களைத் தரித்-
தடக்கையன் துக் கொண்டிருக்கும்
பெரிய கைகளை உடைய-
வனும்,
- பங்கயக் கண்ணனை : தாமரை போன்ற திருக்-
கண்களை உடையவனுமான
திருமாலைப்
- பாட எழுந்திராய் : பாடுவதற்கு எழுந்திரு.

விளக்கம்

‘பொழுது விடிந்ததற்கு அடையாளம் வேண்டுமா னால் வெகுதூரம் போக வேண்டியதில்லை. உங்கள் வீட்டுப் புழக்கடையில் செங்கழுநீர் மலர ஆம்பல் கூம்பியிருக்கிறதே’ என்கிறார்கள்.

‘உங்கள் புழக்கடை’...என்பது உள்ளம் வெதும்பி உறவு அறுத்துப் பேசுவது போல் பேசுவது. ‘இவள் இன்னம் எழுந்திருக்கவில்லையே’ என்ற மனவேதனை காரணம்.

‘சங்கு இடுவது’ : (1) சங்கு ஊதுவது; (2) கதவைத் திறக்கத் திறவுகோல் இடுவது. காஷாயம் தரித்த பண்டாரங்களும் தங்கள் திருக்கோயிலில் பூஜைக்குச் சங்கு ஊதப்போகிறார்களே என்கிறார்கள்.

‘தவத்தவர்’ : ஸ்ரீவைஷ்ணவத் துறவிகளாகவும் கருதப்படலாம். அப்படியானால் ‘சங்கு இடுவது’ திருவாராதனம் செய்வதைக் குறிக்கும். ஏனென்றால், கோவில்களில் கதவைத் திறக்கும் போது மங்களைச் சங்கு போன்ற மங்களை வாத்தியங்கள் முழங்குவதுண்டு. இந்த மங்களைச் சங்கு பின்பு நிகழும் ஆராதனம் அல்லது பூஜைக்கு உபலட்சணம்.

‘சங்கிடுவான் போதந்தார்’ என்றும் பாடம் வழங்குகிறது. ‘போதந்தார்’ இறந்தகாலம்; ‘வந்தார்’ என்பது பொருள்.

இப்பாசுரத்தில் இவளை ‘நங்காய்’ என்றும், ‘நாணாய்’ என்றும், ‘நாவுடையாய்’ என்றும் அழைக்கிறார்கள். ‘நங்கை’ : பெண்களில் சிறந்தவள். எனினும் ‘வாய் பேசும் நங்காய்!’ என்று அழைப்பதால், ‘உன்வாய்க்கும் வாய்மைக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லை’ என்பது குறிப்பு. ‘இனிமையான பேச்சு; ஆனால் உண்மையான பேச்சல்ல’ என்கிறார்கள்.

‘நாணாதாய்!’ சொன்னபடி செய்யாதவர்கள். ‘ஐயோ, வாக்குத் தவறிவிட்டோமே! பொய் சொல்லிவிட்டதாக அல்லவோ தோழிமார் நினைத்துக் கொள்வார்?’ என்று வெட்கமுற்றுப் பச்சாதாபம் அடையவேண்டுமே. உன்னிடம் அதற்குரிய நாணமும் காணப்படவில்லையே’ என்கிறார்கள்.

‘நாவுடையாய்!’ : எனினும் இவள் நாவில் இனிமை இருக்கிறது. அந்தப் பேச்சினிமையைக் கேட்கவிரும்புகிறார்களாம். ‘இவள் எல்லாம் படுத்தினாலும் விடவொண்ணாத நாவீறுடைமை’ என்பது வியாக்கியானம்.

உள்ளுறை பொருள்

பாகவத சமுதாயத்துக்கெல்லாம் முக்கியமான வராய், பகவத் சம்பந்தத்தைப் பலருக்கும் உண்டாக்கவல்ல ஞானபக்தி வைராக்கியங்களை உடைய பாகவதரை எழுப்புவது இப்பாசுரத்தின் உள்ளுறை பொருள்.

‘பெண்களில் சிறந்தவளே!’ என்று பொருள்படும் ‘நங்காய்!’ என்பது இத்தகைய பாகவதரைக் குறிக்கும். ‘எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும் நங்காய்’ எங்களையெல்லாம் நாங்கள் அபேட்சிப்பதற்கு முன்னே ஞானிகளாக்கும்படி ஸ்ரீஸூக்திகளை அருளிச்செய்யும் ஸ்பூர்த்தியை உடையவரே!

‘திருவாய்மொழி பாடுகையே பிரயோஜனம், எழுந்திராய்’ என்கிறார்கள்.

15

உறங்கும் நங்கையும்
உணர்த்தும் நங்கையரும்
(சம்பாஷனை)

'எல்லே இளங்கிளியே; இன்னம் உறங்குதியோ?'

'சில்லென் றழையேன்மின், நங்கைமீர்!

போதர்கின்றேன்'

'வல்லை உன் கட்டுரைகள்! பண்டே

உன்வாயறிதும்!'

'வல்லீர்கள் நீங்களே, நானேதான் ஆயிடுக'

'ஓல்லைநீ போதாய், உனக்கென்ன வேறுடையை?'

'எல்லாரும் போந்தாரோ?' போந்தார்,

போந்தெண்ணிக்கொள்;

வல்லானை கொன்றானை, மாற்றாரை மாற்றழிக்க

வல்லானை, மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருப்பாவை

- எல்லே இளங்கிளியே! : எல்லே! இளங்கிளியே!
இன்னம் உறங்குதியோ? : 'இன்னம் உறங்குகிறாயோ?'
(என்று எழுப்புகிறவர்கள்
கேட்க) எழுப்பப்பெற்றவள்,
நங்கைமீர்! : பெண்களில் சிறந்தவர்களே!
சில்லென்று அழையேன்மின் : கிலு கிலுவென்று கூப்பி-
போதர்கின்றேன் : டாதேயுங்கள்; (இதோ) வந்-
துலிடுகிறேன்.
- [அதற்கு அவர்கள் மறுபடியும்]
உன் கட்டுரைகள் வல்லை : நீ சுட்டிச்சொல்லும் வார்த்தைகளினால் வல்லமையுள்ளவள்.
பண்டே உன்வாய் அறிதும் : முன்னமே உன்வாயை அறிவோம்.
- [அதற்கு அவள்]
வல்லீர்கள் நீங்களே : நீங்கள் சாமர்த்தியசாலிகள்;
நானேதான் ஆயிடுக : நீங்கள் சொல்லுகிற படி நான்தான் சாமர்த்தியசாலியாக இருந்தாலும் இருக்கட்டும்.
- [எழுப்புகிறவர்கள் மீண்டும்]
'உனக்கென்ன வேறுடையை?' : 'உனக்கு மட்டும் தனியே வேறு என்ன அதிசயம் இருக்கிறது.
- [உள்ளேயிருப்பவளும் ஒரு
கேள்வி கேட்கிறாள்]
எல்லாரும் போந்தாரோ? : எல்லோரும் வந்து விட்டாரோ?
- [வெளியேயிருப்பவர்களும்
முடிவாக விடைகூறி]
போந்தார் போந்து எண்ணிக்- : வந்துவிட்டார்கள்; நீயே
கொள் : எழுந்து வந்து எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்;
வல்ஆனை கொன்றானை : குவலயாபீடம் என்னும் வலிய யானையைக் கொன்றவனும்,
மாற்றாரை மாற்று அழிக்க : எதிரிகளை எதிராக நின்று அழிக்க வல்லவனும்,
மாயனை : மாயனுமாகிய கண்ணனை
பாட ஒல்லை நீ போதாய் : பாடுவதற்காக 'விரைவாய் நீ எழுந்து வருவாய்' (என்கிறார்கள்.)

திருப்பாவை

விளக்கம்

‘பெண்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வரட்டும், காண் போம்’ எனக்கருதிப் படுத்திருக்கும் ஒருத்தியை எழுப்பும் இப்பாசுரம் முழுமையும், வினாவிடை ரூபமாக அமைந்திருக்கிறது. ‘புள்ளும் சிலம்பினகாண்’ என்று தொடங்கும் 6-வது பாட்டிலிருந்து 14-வது பாட்டளவுமுள்ள ஒன்பது பாசுரங்களும் வெளிப்படையாகத் துயில் எழுப்புவோரின் பாசுரங்களே.

அப்பாசுரங்களில் இப்பாசுரம் போல் எங்கும் வினாவிடையாகக் குறிப்பிட்டு வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். ‘திருப்பாவையாகிறது இப்பாட்டிறே’ என்பர் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார்.

‘நானே தான் ஆயிடுக!’ என்று சொல்லிப் பிறருக்கு உரிய குற்றமும் தன் குற்றமாக உள்ளேயிருக்கும் பெண் ஏற்றுக் கொள்கிறாளல்லவா? - இது ஸ்ரீவைஷ்ணவ லட்சணம் என்பர். ‘இல்லாத குற்றத்தையும் சிலர் “உண்டு” என்றால், “இல்லை” செய்யாதே இசைகையிறே வைஷ்ணவ லட்சணம்’ என்பர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை.

‘பங்கயக் கண்ணனைப் பாட’ அசலகத்துப் பெண்ணை எழுப்பியது கேட்ட இவள், அந்தச் சொல்லினிமையில் ஈடுபட்டு அப்பாசுரத்தைத் தன் மிடற்றில் நுண்ணிதாகப் பாடினாளாம். இக்ககுரலினிமையைக் கேட்டுத்தான், ‘எல்லே! இளங்கிளியே!’ என்று அழைக்கிறார்களாம்.

‘எல்லே! இளங்கிளியே!...’ என்று கேட்டது, பங்கயக்கண்ணனை’ அநுஸந்திக்கும் இவளுக்கு இடையூறுகப் படவே, ‘சிலலென்று அழையேன்மின்’ என்கிறாள்.

‘பண்டே உன்வாய் அறிதும்!’ என்று அவர்கள் வெட்டெனப் பேசிப் பரிகரிக்க, இவளும் சுடச்சுட,

‘வல்லீர்கள் நீங்களே!’ என்று பதில் சொல்லி விடுகிறாள். பிறகு சற்று ஆலோசித்து, இல்லாத குற்றத்தை ஒருவர் ஏறிட்டுச்சொன்னாலும் தலைவ ணங்கி, ‘பொறுத்தருளவேணும்’ என்று பிரார்த்திக்கும் முறையில் ‘நானேதான் ஆயிடுக’ என்கிறாள்.

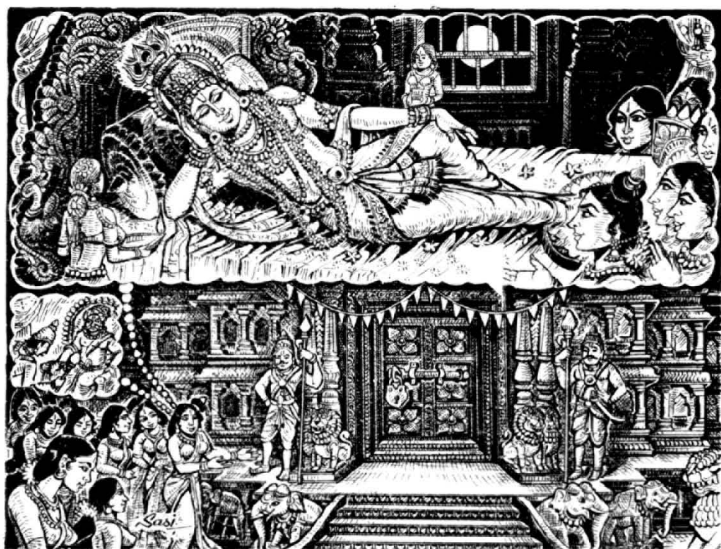
இப்படி இவள் அவர்கள் கூறிய குற்றத்தை ஏற் றுக்கொண்டு, ‘இந்தக் குற்றவாளி இனிச்செய்யவேண் டியது என்ன? என்று கேட்க, அவர்கள் ‘உனக்கு என்ன வேறு உடையை?’ என்று கேட்கிறார்கள்.

அதற்கு எழுப்பப் பெற்றவள் ‘எனக்கு உங்களோடு கூடி அனுபவிப்பதைக் காட்டிலும் சுகம் உண்டோ? எல்லோரும் வந்துவிட்டார்களா?’ என்று கேட்கிறாள். அவர்களும் பதில் சொல்லிவிட்டு, ‘நாம் அனைவ ரும் மாயனைப் பாடுவோம்’ என்கிறார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

பாகவத கோஷ்டியைக்காண ஆசை கொண்டிருப் பவரை உணர்த்துவது இப்பாசுரத்தின் உட்பொ ருள். பாகவதர்கள் விஷயத்தில் கொள்ள வேண்டிய முறையை இவர் அறிந்தவர். பரதனைப் போல் பிறர் குற்றத்தையும் தம் குற்றமாக ஏற்றுக்கொள்பவர்.

இது திருமங்கையாழ்வாரை உணர்த்தும் பாசு ரம் என்பர்.

16

நந்தகோபர் மாளிகையில்
வாசல் காப்பாணை எழுப்புதல்

நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பனுடைய
கோயில்காப் பானே! கொடித்தோன்றும் தோரண

வாயில்காப் பானே; மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்,
ஆயர் சிறுமிய ரோழுக்கு அறைபறை

மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்,
தூயோமாய் வந்தோம், துயிலெழப் பாடுவான்;

வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

- நாயகனாய் நின்ற நந்தகோ : தலைவராயிருக்கும் நந்த-
பனுடைய கோபருடைய
- கோயில் காப்பானே! : அரண்மனை காப்பவனே!
கொடித்தோன்றும் தோரண- : கொடிகள் தோன்றுகிற
வாயில் காப்பானே! தோரணவாசல் காப்பவனே!
- மணிக்கதவம் தாள் திறவாய் : அழகிய கதவின் அல்லது
மணிகள் கட்டிய கதவின்
தாளைத் திறப்பாயாக.
- ஆயர் சிறுமிரோமுக்கு : ஆயர் சிறுமியரான எங்க-
ளுக்கு
- அறை பறை : ஒலிக்கின்ற பறையைத் தரு-
வதாக.
- மாயன் மணிவண்ணன் : ஆச்சரியமான செயல்களும்,
நீல ரத்தினம் போன்ற
நிறமும் உள்ள கண்ணன்
- நென்னலே வாய்நேர்ந்தான் : நேற்றே வாக்களித்திருக்கி-
றான்;
- சூயில் எழப்பாடுவான் : அவன் தூக்கத்தைவிட்டு
எழுந்திருக்குமாறு பள்ளியெ-
ழுச்சி பாடுவதற்கு
- தூயோமாய் வந்தோம் : களங்கமில்லாதவராக அடி-
யோம் வந்திருக்கிறோம்
- அம்மா! நீ : ஸ்வாமி! நீ
- முன்ன முன்னம் : முதன் முதலில்
- வாயால் மாற்றாதே : வாயால் மறுத்துவிடாதே;
- நேய நிலைக் கதவம் நீக்கு : நேசமாய் ஒன்றோடோன்று
சேர்ந்திருக்கும் கதவைத்
திறப்பாயாக.

விளக்கம்

பத்துப் பாட்டுக்களால் பத்துப்பெண்களை, முற்பட எழுந்தவர்கள் துயில் உணர்த்தினார்கள். இது ஆய்ப் பாடியிலுள்ள பெண்களையெல்லாம் எழுப்பியதற்கு உபலட்சணம். இது முதல் ஏழு பாசுரங்களில் சிறுமியர் கண்ணனையும் துயிலெழுப்பப் போகிறார்கள்.

கோபுரவாசல் போன்ற வெளிப்புறத்து வாசலைக் காப்பவன் கோயில் காப்பான்; துவஜஸ்தம்பத்தின் அருகேயிருந்து உட்புறத்து வாசலைக் காப்பவன், வாசல் காப்பான்.

‘நாயகனாய் நின்ற’ என்னும் அடைமொழி கோயில் காப்பானுக்கும் பொருந்தும், கண்ணனுக்கு வழிகாட்டியாக இவர்களுக்கு உபகரிப்பவனாதலால்.

‘கோயில் காப்பானே!’ என்றும், ‘வாசல்காப்பானே!’ என்றும் அழைப்பதிலேயே இவர்கள் அறியாச்சிறுமியர் என்பது தெரிகிறது. அதாவது அவர்களை வேறுவகையாக அழைக்க அறியாதவர்கள் இப்படித் தொழிலையிட்டு அழைப்பதில், அழைக்கப் பெறுவோர் இதை ஒரு பேறு அல்லது பாக்கியமாகக் கொள்வர்.

தொண்டு காரணமாக வரும் பேரே ஆத்மாவுக்குச் சிறந்த பேர். இதனால்தான் ‘விப்ரநாராயணர்’ என்ற பெயரைவிட ‘தொண்டரடிப்பொடி’யென்னும் பெயரை ஆழ்வார் உகந்தருளினார்.

கோயில் காப்பானே தோரணவாசல் காப்பானாகவும் - அதாவது இருவகைக் காவலும் ஒருவன் பொறுப்பாகவே - இருக்கவும் கூடும். ‘கொடித்தோன்றும் தோரணவாசல்’; அடைந்தவரைக் காப்பதாகக் கொடிகட்

டித் தோரணமும் நந்தகோபர் நட்டுவைத்திருக்கிறாராம். எனவே, 'தோரணவாசல் காப்பானே' பெண்கள் தடுமாற்றம் தீர முகம் தருகைக்கு அன்றோ உன்னை இங்கு வைத்தது!" என்பது குறிப்பு.

'வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்' : 'அவன் துயிலுணர்ந்து எழும்போது அந்த அழகை வாழ்த்திப் பல்லாண்டு பாடுவதையே பரம புருஷார்த்தமாக நினைத்து வந்தோம். இப்படியெல்லாம் இவர்கள் பேச்சைக் கேட்ட வாசல்காப்பான் பேச்சினிமையை இன்னும் பருக விரும்பி, 'வாயால் ஏதோ மறுத்துக் கூறுவது போலக் காணப்பட்டவே, 'வாயால் முன்ன முன்னம் மாற்றாதே அம்மா!' என்கிறார்கள்.

பிறகு ஆய்ச்சிகள், 'இந்தக் கதவு எம்பெருமான் விஷயத்தில் உன்னைக்காட்டிலும் நேசமுள்ளது போலக்காண்கிறது. எங்களால் தாளை உருவித் தள்ளிக் கொண்டு போக முடியாது என்கிறார்கள். 'நேயநிலைக்கதவம்' : செறிந்திருக்கிற கதவையும் நிலையையும்: நிலையோடு பொருத்தமுடைய தூதவை.

உள்ளுறை பொருள்

ஆசாரிய சம்பந்தமுள்ளவர்களை முன்னிட்டு ஆசாரியனைத் தொழவேண்டும் என்பது இப்பாசுரத்தின் உட்கருத்து.

நந்தகோபன்: பகவதநுபவத்தால் பிறக்கும் ஆனந்தத்தோடு கூடிய ஆசாரியனுக்கு அறிகுறி, 'கோயில் காப்பான்' : திருமந்திரத்தைக் காப்பவன்.

17

நந்தகோபன், யசோதை, கண்ணன்,
பலராமன் என்ற இவர்களை எழுப்புதல்

அம்பரமே, தண்ணீரே, சோறே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்;

கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே!
எம்பெருமாட்டி! யசோதாய்! அறிவுராய்;

அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி உலகளந்த
உம்பர்கோ மானே! உறங்கா தெழுந்திராய்;

செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

- அம்பரமே தண்ணீரே சோறே : ஆடைகளையே, தண்ணீ-
ரையே,
சோற்றையே வேண்டுவோர்
திருப்தியடையும் வரை
- அறஞ்செய்யும் எம்பெருமான் : தருமஞ்செய்கின்ற எமது
நத்தகோபாலா தலைவனே! நத்தகோபனே!
- எழுந்திராய் : எழுந்திருப்பாயாக;
- கொம்பு அனார்க்கு எல்லாம் : பூங்கொம்பு போன்ற எங்-
களுக்கெல்லாம் கொழுந்து
போன்றவனே!
- குலவிளக்கே எம் பெருமாட்டி : புகுந்த குலத்துக்கு மங்கள-
யதோதாய் தீபம் போன்றவனே! எமது
தலைவியே! யசோதையோ!
- அறிவுறாய் : துயிலுணர்ந்து எழுந்திருப்-
பாயாக;
- அம்பரம் ஊடறுத்து ஓங்கி : ஆகாயமெல்லாம் இடம்
உலகளந்த அறச்செய்து ஓங்கி உலகங்-
களை அளந்து கொண்ட
- உம்பர் கோமானே உறங்காது : தேவாதி தேவனே! உறங்-
எழுந்திராய் சாமல் எழுந்திருப்பாயாக;
- செம்பொற் கழல் அடிச் : செம்பொன்னால் செய்த
செல்வா பலதேவா வீரக்கழல் விளங்கும் திரு-
வடிகளையுடைய செல்வ-
னாகிய பலதேவனே!
- உம்பியும் நீயும் உறங்கேல் : உன் தம்பி கண்ணனும்
நீயும் உறங்காமல் எழுந்தி-
ருக்க வேணும்.

விளக்கம்

பாட்டின் முதலடி நந்தகோபரின் கொடைச்சிறப்பைக் கூறுவது. உண்டியும் உடையும் வேண்டுமோர்க்கு வேண்டியபடியே பலனைக் கருதாது அறமாக அளிக்க வல்லவர் நந்தகோபர். நாட்டாருக்கு வேண்டும் பொருள்களை கொடுக்க வல்லவர். இச்சிறுமியர் வேண்டுகோளையும் அளிக்க உதவுவர் என்பது குறிப்பு. இவர்களுக்கு 'அம்பரமே, தண்ணீரே, சோறே' என்று இருப்பவன் கண்ணபிரான்.

கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தே! என்பதில் 'பெண்களுக்கு ஒரு குறைவரில் உன் முகம் அன்றோ வாடுவது?' என்பது குறிப்பு. செடியின் அடிப்பாகத்தில் ஒரு கேடு வந்தாலும் கொழுந்தில் வாட்டம் காண்கிறோமல்லவா? 'அறிவுற்றாய்' : 'நீ அறிந்தால் எங்களுக்கு ஒரு குறைவுண்டோ?'

ஆகாயமெங்கும் ஊடறுத்து விம்மி ரட்சகத்வமே விளைநீராக வளர்ந்து விட்டானாம். இப்படி 'உலகளந்த உம்பர் கோமான் எல்லாருடைய தலையிலும் திருவடிகளைக் குளிரவைத்து 'உறங்குகிற ப்ரஜையை (குழந்தையை)த் தழுவிக்கொண்டு கிடக்கும் தாயைப் போலே' அன்பு செய்தான் என்பர்.

'அத்தகைய அன்பன் எங்களுக்கு முகங்காட்டும் போது சிறுப்பதும் பருப்பதுமாக வேண்டியதில்லை இருந்தபடியே சுலபமாகத் திருவடிகளைக் காட்டலாய்' என்கிறார்கள் ஆய்ச்சியர்.

செம்பொற் கழலடிச் செல்வா: திருஷ்ணன் பின்னோ பிறக்க முன்னே பொற்கால் பொலியவிட்டுப்பிற த சீமானே!' என்பது ஆரூயிரப்படி அருளிச்செயல். ஸ்ரீ சுமணன் ராமனுக்குப்பின் பிறந்து கைங்கரியம் செய்து போல் பலதேவன் கண்ணனுக்கு முன் பிறந்து

கைங்கரியம் செய்யலானான். அத்தகைய கைங்கரியச் செல்வம் பெற்றதால் பலதேவனைச் 'செல்வா!' என்கிறார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

ஆசாரியனைப் பற்றிக் கொண்டு திருமந்திரத்தின் பொருளை உணர்ந்து, இறைவனுக்கு அந்தரங்கமான வர்களை முன்னிட்டு இறைவனைத் துயிலுணர்த்துதல் இப்பாட்டின் உள்ளுறை.

அம்பரம் : ஆத்மா பெறவேண்டிய இறைவனுடைய முகமலர்ச்சி. இதை வளர்க்க வல்ல மனநிலை தண்ணீர், சோறு, கைங்கரியம். இம்மூன்றையும் அளிக்கும் நந்தகோபன் ஆசாரியன்.

கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தும் குலவிளக்கும் தலைவியுமாகிய யசோதையைத் துயிலுணர்த்துதல், தாயாகிய திருமந்திரத்தில் பொருளை உணர்ந்து கொள்வதற்கு அறிகுறி

பலதேவனை முன்னிட்டுக் கண்ணனை எழுப்புவது, பகவானுக்கு அந்தரங்கரை முன்னிட்டுப் பகவானை உணர்த்துவது.

'ஸம்ஸாரிகள் உறக்கம் தீர்க்க அவதரித்த நீ உறங்காதொழிய வேணும்' என்பது 'உம்பர் கோமானே! உறங்காது எழுந்திராய்' என்பதன் சுருத்து.

18

நப்பின்னைப் பிராட்டியைத்
துயிலுணர்த்துவது

(ஸ்ரீ ராமாநுஜர் உகந்த பாசரம்)

உந்து மதகளிற்றன், ஓடாத தோள்வலியன்,
நந்த கோபாலன் மருமகளே, நப்பின்னாய்!

கந்தம் கமழும் குழலீ! கடைதிறவாய்;
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண்; மாதவிப்

பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலி! உன்மைத்துனன் பேர்பாடச்

செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய், மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

திருப்பாவை

- உந்து மத களிற்றன் : மதநீரைப் பெருக்குகின்ற
யானையை உடையவனும்
அல்லது, அந்த யானையை
போலப் பலமுடையவனும்,
- ஓடாத தோள் வலியன் : எதிரிகளைக் கண்டு பின்-
வாங்காத தோள்வலிமை-
யுடையவனுமாகிய
- நந்தகோபாலன் மருமகளே : நந்தகோபருடைய மரும-
களே!
- நப்பின்னாய் கந்தம் மமழும் : நப்பின்னையே! நறுமணம்
குழலீ சுமழும் கூந்தலையுடைய-
வளே;
- கடை திறவாய் : கதவைத் திறவாய்;
- வந்து எங்கும் கோழி அழைத்- : கோழிகள் எங்கும் வந்து
தனகாண் கூவின;
- மாதவிப் பந்தல்மேல் பல்கால் : குருக்கத்திச் செடிகளாலான
பந்தலின் மேல் பலதடவை
- குயிலினங்கள் கூவினகாண் : குயிலின் கூட்டங்கள்
கூவின;
- பந்து ஆர் விரலி : பந்து பொருந்திய விரல்-
களை உடையவளே!
- உன் மைத்துனன் பேர் பாட : உன் கணவனான கண்-
ணனுடைய திருநாமங்-
களை உன்னுடன் நாங்க-
ளும் சேர்ந்து பாடும்படி
- செந்தாமரைக் கையால் சேரார் : நீ மகிழ்ந்து வந்து சிறப்புப்
பொருந்திய உன் கைவளை-
கள் குலுங்கும்படிச் செந்-
தாமரைப் பூப்போன்ற உன்
கையினால் கதவைத் திற-
வாய்.

திருப்பாவை

விளக்கம்

ராதைக்கு வடநாட்டார் அளித்திருக்கும் பதவியைத் தமிழிலக்கியம் நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு அளித்திருக்கின்றது. இப்பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கண்ணனை அடைய வேண்டும் என்பது ஆய்ச்சியர் கருத்து.

உந்து மத களிற்றன்: யானைகளோடு போரிடும்படியான மிடுக்கையுடையவன் என்றும், ஓடாத தோள்வலியன்: நாட்டில் நடையாடாத தோள்வலிமையுடையவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'கம்ஸன் மானிகை நிழற் கீழே கிருஷ்ணனுக்கு ஒரு தீங்கும் வராதபடி வளர்க்கவல்ல மிடுக்கை உடையவர்' என்பது வியாக்கியானம்.

கண்ணபிரானை நந்தகோபன் குமாரன் என்று கூறுவது போல் நப்பின்னைப் பிராட்டியையும் நந்தகோபருடைய சம்பந்தத்தையிட்டு 'நந்தகோபாலன் மருமகளே!' என்கிறார்கள். புத்தகத்தின் வாழ்வையே வாழ்வாக மதிக்கிறாள்.

'கந்தம் கமழும் குழலீ!': பரிமளமும் இவள் குழலிலே சேர்ந்து பரிமளிக்கிறது என்று சொல்லும்படி அத்தகைய பூங்குழலாள் இவள். இவளுடைய கையைச் செந்தாமரைக் கை யென்றும், கைவிரலைப் பந்து ஆர் விரல் என்றும், இவள் கைவளையைச் சீரார்வளையென்றும் சிறப்பிக்கிறார்கள். கண்ணனோடு பந்தடித்து அவனையும் தோற்பித்தவள் என்பர்.

மாதவிப் பந்தல் குயில்களுக்கு வாய்த்த படுக்கை என்பர். மைத்துனன்: அதை மகன் மாமன் மகளை மணக்கும் முறை கருதிக் கணவனை மைத்துனன் என்கிறார்கள்.

செந்தாமரைக் கையால் வளை குலுங்கத் திறக்
கும்படி இவர்கள் செய்து கொள்ளும் பிரார்த்தனை
யில், 'கண்ணனால் பேறு பெற நாங்கள் உன் கை
பார்த்திருக்கிறோம்' என்பது குறிப்பு.

ஸ்ரீராமாநுஜர் திருப்பாவையை அநுஸந்தித்த
வண்ணம் தமது ஆசிரம தர்மத்திற்கு இணங்கப்
பிணைக்கு எழுந்தருளுவதுண்டு. ஒரு சமயம் தமது
ஆசாரியரான பெரிய நம்பியின் திருமாளிகைக்கு
எழுந்தருளினார். கதவு தாளிட்டிருந்தது; வாசலில்
நின்று இப்பாசுரத்தைப் பாடினார்.

பெரியநம்பியின் அருமைத் திருமகளான அத்து
ழாய் உள்ளேயிருந்து வந்து கதவைத் திறந்தாள்.
அதே சமயம் ஸ்ரீராமாநுஜர்,

செந்தாமரைக் கையால் சேரர் வளைஒலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

என்ற இறுதி அடிகளை அநுஸந்திக்க நேர்ந்தது.

அத்துழாய் கதவைத் திறந்து கொண்டு வந்த
தும், ராமானுஜர் அவளை நப்பின்னைப் பிராட்டியா
கவே கருதி மெய்ம்மறந்து வணங்கினார். அத்துழாய்
பெரிய நம்பியிடம் சென்று 'ஜீயர் என்னைக்கண்
டதும் மூர்ச்சித்து விழுந்தார்' என்று தெரிவித்தாள்.
உடனே, நம்பி, 'உந்து மதகளிறு' அநுஸந்தானமாயி
ருக்கும் என்றார்.

உள்ளுறை பொருள்

பிராட்டியை முன்னிட்டு - அதாவது புருஷகார
மாகக் கொண்டுதான் - பகவானை அடைய முடியும்.

19

நப்பின்னையை மறுபடியும் எழுப்புதல்

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்,

கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்;

மைத்தடங்க கண்ணினாய்! நீஉன் மனாளை
எத்தனை போதும் துயிலெழ ஒட்டாய்காண்,

எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவம் அன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்

- குத்து விளக்கு எரிய : குத்துவிளக்குகள் நாற்புற-
மும் எரிய,
- கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல் : யானைத்தந்தத்தால் செய்த
கால்களையுடைய கட்டிலில்.
- மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் : மெத்தென்று மிருதுவாயி-
மேல் ஏறி ருக்கும் பஞ்ச மெத்தை-
யின் மேல் ஏறி
- கொத்து அலர் பூங்குழல் : கொத்துக் கொத்தாக
மலர்ந்திருக்கும் பூக்களை
அணிந்த கூந்தலையுடைய
- நப்பின்னை கொங்கை மேல் : நப்பின்னைப் பிராட்டி-
வைத்துக் கிடந்த மலர் யைத் தன்மீது அணைத்-
தூக்கொண்டு உறங்குகின்ற
பரந்த மார்பையுடையவனே!
- வாய்திறவாய் : வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தை
சொல்வாய்;
- மைத் தடங்கண்ணினாய் : அஞ்சனம் தீட்டிய விசா-
லமான கண்களையுடைய
நப்பின்னையே!
- நீ உன் மணுளனை : நீ உன் கணவனை!
- எத்தனை போதும் துயில் எழ : எவ்வளவு நேரமானாலும்
ஒட்டாய் காண் துயில் உணர்ந்து எழுந்-
திருக்கச் சம்மதியாமலிருக்கி-
ராய்;
- எத்தனையேலும் பிரிவு ஆற்- : ஒரு கணம் என்றாலும் பிரி-
றகில்லாய் வைப் பொறுக்கும் வல்ல-
மையற்றவளாயிருக்கிராய்;
- தத்துவம் அன்று தகவு : இப்படிச் செய்வது உன்
ஸ்வரூபத்திற்கும் ஒத்த-
தில்லை; உன் ஸ்வபாவத்-
திற்கும் ஒத்ததில்லை.

விளக்கம்

முந்திய பாட்டில் நப்பின்னையை எழுப்பவே, அவளும் சுதவைத் திறப்போமென்று புறப்பட்டாளாம். பிராட்டியை முன்னே போகாமல் கண்ணன் தடுக்கவே, ஆய்ச்சியர் மீண்டும் கண்ணனை எழுப்புகிறார்கள்.

கண்ணன் நப்பின்னையின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி வாய் திறவாமல் இருக்கிறானாம். எனவே, கண்ணனை எழுப்புமாறு மீண்டும் நப்பின்னையை வேண்டுகிறார்கள்.

நந்தகோபரை 'உந்து மதகளிற்றன்' என்று கூறிய தற்கு இசைய, அவனுடைய மாளிகையில் யானைத் தந்தத்தால் செய்த கால்களையுடைய கட்டில் கிடப்பதைக் காண்கிறார்கள்.

கம்ஸன் கண்ணன் மீது ஏவிய குவலயாபீடம் என்னும் யானையின் கொம்பைப் பறித்துக் 'கொண்டு வந்து செய்த கட்டில் என்பர்.

'வீரபத்தினியாகையாலே இவளுக்கு இதில் அல்லது கண் உறங்காது' என்பது வியாக்கியானம்.

பஞ்ச சயனம்: அழகு, குளிர்ச்சி, மென்மை, பரிமளம், வெண்மை என்ற ஐந்து குணங்களையும் உடைய படுக்கை என்றும் கூறுவர். பஞ்சு, பட்டு, வெண்மையான கம்பளம், மலர், தளிர் என்ற ஐந்து பொருள்களால் செய்த படுக்கையென்றும் கூறுவதுண்டு.

'வாய் திறவாய்': 'நீ எழுந்து வராவிட்டாலும் வாய் திறந்தாவது எங்களுக்கு ஆறுதலாக ஒரு வார்த்தை சொல்லலாகாதா? என்கிறார்கள். 'சிறுமியர்களே! நீங்கள் வருந்த வேண்டாம். உங்கள் காரியத்தை முடித்து வைப்போம்' என்ற வார்த்தைகூடப்

புறப்படவில்லையே உள்ளேயிருந்து - என்கிறார்கள்.

மைத் தடங்கண்ணினாய்!: 'மையிட்டெழுதோம்' என்றிருக்கிற எங்களையும் மையிடப் பண்ணுவது உன் கடமையென்பது குறிப்பு.

தத்துவம் அன்று தகவு: தத்துவம்; அன்று தகவு; நாங்கள் சொல்வது உண்மை; நீ இப்படிச் செய்வது உனக்குத் தகுதியன்று' என்றும் பொருள் கூறுவர்.

தத்துவத்தை ஸ்வரூபமென்றும் தகவை ஸ்வபாபமென்றும் கொள்ளும்போது, 'உன்னுடைய புருஷகார பாவத்துக்கும் பொருந்தாது: கிருபைக்கும் பொருந்தாது' என்று பொருள்.

உள்ளுறை பொருள்

பகவான் பிராட்டியின் பக்திக்கு வசப்பட்டிருக்கிறான் என்பது இச்செய்யுளின் முதல் நான்கு அடிகளுக்கும் கருத்து என்பது உள்ளுறை.

பிராட்டியும் பெருமானும் அடியார்களுக்காகக் கருணை புரிய முற்படுவர் என்ற குறிப்பும் இதில் காணப்படுகிறது.

'மைத்தடங்கண்ணினாய்!': சுத்த ஸத்வமாகிய அஞ்சனத்தையுடைய ஞானமுடையவளே!

புருஷகார பூதையான பிராட்டிக்கு எம்பெருமானை நம்மோடு சேரமாட்டாமல் செய்வது ஸ்வரூபமன்று என்பதை இப்பாசுரத்தின் இறுதி அடிகுறிப்பிடுகிறது.

20

‘எங்களை இப்போதே நீராடச்செய்வாய்’ என்று
நப்பின்னையையும், அதற்குமுன்
கண்ணனையும் எழுப்புதல்

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்!

செப்பம் உடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்;

செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்!

உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மண்ணை
இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பவாய்.

- முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு : முப்பத்து மூன்று
முன் சென்று வகையான தேவர்களுக்குத்
துன்பம் வருவதற்கு முன்-
னமே அவர்கள் நினைத்த
இடத்திற்குச் சென்று,
- கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே : அவர்களுடைய நடுக்கத்-
தைத் தவிர்க்கின்ற மிடுக்-
குள்ள கண்ணனே!
- துயிலெழாய் : துயில் நீங்கி எழுந்திருப்-
பாய்;
- செப்பம் உடையாய் திறல் : பக்தர்களைக் காக்கவும்,
உடையாய் தீமையை அழிக்கவும்வல்ல
நேர்மையும் வல்லமையும்
வாய்ந்தவனே!
- செற்றார்க்கு வெப்பம் கொடுக்- : அடியவர்களைப் பகைத்-
கும் தவர்களுக்குப் பயமாகிய
ஜீவரத்தைக் கொடுக்கின்ற
- விமலா துயிலெழாய் : பரிசுத்த சுபாவமுள்ளவனே!
துயில் நீங்கி எழுந்திராய்;
- செப்பு அன்ன மென்முலை : பொற்கலசம் போன்றன-
செவ்வாய் சிறு மருங்குல் நப்-
பின்னை நங்காய் வாய், மென்மையான ஸ்த-
னங்களையும், பவளச்
செவ்வாயையும் நுண்ணிய
இடையையும் உடைய நப்-
பின்னைப் பிராட்டியே!
- திருவே துயிலெழாய் பெரிய பிராட்டியாராகிய
மகாலட்சுமி போன்றவனே!
துயில் உணர்ந்து எழுந்-
திராய்;
- உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து : எங்கள் நோன்பிற்கு வேண்-
டிய விசிறியும் கண்ணாடியும்
தந்து,
- உன் மணுளனை : உன் மணுவாளனாகிய கண்-
ணபிரானையும் தந்து,
- இப்போதே எம்மை நீராட்டு : இந்தக் கணத்திலேயே எங்-
களை நீராடச் செய்வாய்.

விளக்கம்

முந்திய பாட்டில் ஆய்ச்சியர் தங்கள் வருத்தம் தோன்ற நப்பின்னைப் பிராட்டியைக் குறித்து, 'தத்துவம் அன்று தகவு' என்று குற்றம் கூறத்துணிந்த போதிலும், நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு அதனால் சிறிதும் வருத்தம் ஏற்படவில்லை. எம்பெருமான் திருவுள்ளம் அறிந்து விண்ணப்பம் செய்யலாமென்று பேசாமல் பள்ளி கொண்டிருந்தாளாம்.

ஆய்ச்சியர் மீண்டும் கண்ணனையே எழுப்பிப் பார்ப்போமென்று அவனுடைய துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனப் பெருமையிலே சிஷ்ட பரிபாலனச் சிறப்பை முற்படக் கூறி, அடியவர்களின் சத்துருக்களுக்கு வெப்பம் கொடுக்கும் பரிசுத்த ஆற்றலையும் பாராட்டித் துயிலெழ வேண்டினார்கள்.

கண்ணபிரானும் வாய் திறவாமலிருக்க ஆய்ச்சியர், 'நாம் நப்பின்னைப் பிராட்டியைச் சற்று வெறுத்துப் பேசியது கண்ணனுக்கும் வெறுப்பை விளைவித்திருக்கக்கூடும். அவளைப் புகழ்ந்து பேசினால் இவனுக்கும் நம்மீதுள்ள கோபம் தணியும்' என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, மறுபடியும் நப்பின்னைப் பிராட்டியையே புகழ்ந்து, அவள் மூலமாகவே தங்கள் விருப்பத்தைப் பெற முயல்கிறார்கள், இப்பாசுரத்திலே

'முப்பத்துமூவர் அமரர்' அஷ்டவஸுக்கள் என்று எட்டுப் பேரும், ஏகாதச ருத்திரர் என்ற பதினொருவரும், துவாதசாதித்தியர் என்ற பன்னிருவரும், அசுவினி தேவதைகள் என்ற இரட்டையரும் சேர்ந்து முப்பத்துமூவர். இவர்களைப் பிரதானராகவுடைய தேவ ஜனத்தை முப்பத்து முக்கோடி என்பர்.

நோவு வருவதற்கு முன்னே சென்று தேவர்களை ரட்சிக்கும் நீ நோவுபட்டு வந்த எங்களை ரட்சிக்கலா

காதோ? அவர்களுக்காகச் சென்று உதவும் நீ உன் வாசலிலே வந்த எங்களுக்கு உதவலாகாதோ! துக்க நிவிர்த்தி காண ஆசைப்பட்ட தேவர்களுக்கு உதவும் நீ, உன்னைக் காண ஆசைப்படும் அபலைகளுக்கு உதவலாகாதோ?" இது இப்பாசுரத்தின் முதல் இரண்டு அடிகளின் குறிப்பு.

'துயில் எழாய்': அம்பு எய்ய வேணுமா எங்களுக்கு? எழுந்திருந்து நோக்க அமையாதோ? என்பது வியாக்கியானம். 'எம்மை' என்று விரகம் தின்ற உடம்பைக் காட்டுகிறார்களாம்.

உள்ளுறை பொருள்

அகங்காரம் மமகாரம் - அதாவது அகப்பற்று, புறப்பற்று - இவற்றின் நிவிர்த்தியை எங்களுக்குத் தந்து ஸ்வரூப ஞானத்தையும் கொடுத்து இறைவனை எங்களோடு சேர்ப்பிக்க வேண்டுமே என்று உலக அன்னையாகிய பிராட்டியை நோக்கி மன்றாடுவது இப்பாசுரத்தின் உள்ளுறை. அமரர்: ஞானிகள்.

அஞ்ஞானம் உண்டாவதற்கு முன்னமே அதைத் தடுத்து அந்தப் பயத்தைப் போக்கடிக்கிறான் இறைவன் என்பது முதல் இரண்டு அடிகளின் உட்பொருள். செற்றார்: பாகவத விரோதிகள்.

விசிறியாகிய ஆலவட்டம், கைங்கரியத்திலே அகப்பற்று புறப்பற்று என்னும் மாசுகளை விசிறித் தள்ளுவதற்கு அறிகுறி. கண்ணாடி: ஸ்வரூப ஞான ஒளி.

21

நப்பின்னை உள்ளிட்ட அனைவரும்
கண்ணனது வீரத்தைப் புகழ்ந்து
துயில் உணர்த்துதல்

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளற்பெரும் பசுக்கள்

ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுராய்!
ஊற்றம் உடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்

தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்
மாற்றாந் உனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்

ஆற்றாது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே,
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்

- ஏற்ற கலங்கள் : சுறந்த பாலை ஏற்றுக்-
கொண்ட பாத்திரங்களெல்-
லாம்.
- எதிர் பொங்கி மீது அளிப்ப : நிறைந்து
எதிராகப் பொங்கி மேலே
வழியும்படியாக
- மாற்றாதே பால் சொரியும் : இடைவிடாமல் பாலைச்
சொரியும்
- வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் : வண்மைக்குணம் உள்ள
பெரிய பசுக்களை
- ஆற்றப் படைத்தான் மகளே : மிகுதியாக உடைய நந்த-
கோபரது பிள்ளையான
சண்ணனே!
- அறிவுராய் : எழுந்திருப்பாய்;
- ஊற்றம் உடையாய் : அடியாரைக் காப்ப-
தில் சிரத்தை உடையவனே!
வேதங்களால் பிரதி பாதிக்க-
ப்படும் திண்மை வாய்ந்த-
வனே!
- பெரியாய் : அந்த வேதங்-
களாலும் காண முடியாத
பெரியவனே!
- உலகினில் தோற்றமாய் நின்ற : இவ்வுலகத்திலே அவத-
கடரே ரித்து நின்ற தேஜோரு-
பியே!
- துயில் எழாய் : துயிலுணர்ந்து எழுந்திருப்-
பாய்;
- மாற்றார் உனக்கு வலி : பகைவர்கள் உனக்கு எதிரே
தொலைந்து வலிமையொழிந்து
- உன்வாசல்கண் ஆற்றாது : உன் வாசலில் கதியற்று
வந்து வந்து,
- உன் அடி புணியுமா போலே : உன் திருவடிகளில் வந்து
விழுவது போல
- போற்றி யாம் வந்தோம் : நாங்களும்
புகழ்ந்து உன்னைப் புகழ்ந்து பல்-
லாண்டு பாடிக்கொண்டு
வந்து சேர்ந்தோம்.

விளக்கம்

முந்திய பாட்டில் நப்பின்னையை எழுப்பியதும், அவள் எழுந்து வந்து, 'தோழிகளே! நானும் உங்களில் ஒருத்தியன்றோ? உங்கள் காரியத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கண்ண பிரானை வேண்டிக்கொள்வோம். வாருங்கள்' என்று சொன்னாள். அந்த நிலையில் அனைவரும் கண்ணனைத் துயிலுணர்த்துகிறார்கள், இப்பாசுரத்திலே.

நந்தகோபருடைய கறவைச் செல்வம், முதல் இரண்டரை அடிகளில் புகழப்படுகிறது. ஏற்கெனவே நந்தகோபரின் அறநெறிச் சிறப்பையும், தோள்வலிச் சிறப்பையும் புகழ்ந்தவர்களல்லவா?

'ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப' : 'கலமிடாதோர் தாழ்வே: இட்ட கலங்களெல்லாம் நிறையும்: ஏலாத கலங்கள் நிறையாதொழிகிறது பாலின் குறையன்றோ!' என்பது வியாக்கியானம்.

இப்பசுக்களும் கண்ணனைப் போலவே இருக்கின்றனவாம்; ஆசைப்படாதவர்களின் குற்றமே யல்லது கண்ணன் அருளுக்குக் குறையில்லையே! பெரும் பசுக்கள்: 'கிருஷ்ண ஸ்பரிசத்தாலே வளருகையாலே!'

'உலகினில் தோற்றமாய் நின்ற சுடரே' : சாவாது பிறவாது ஆதிமூலமாக இருக்கும் பசுவான் உலகு படும் துயர் தீர்ப்பதற்காகப் பிறக்கப் பிறக்க, 'சாணையிலிட்ட மாணிக்கம் போலே' ஒளிவிடுகிறான் என்பர். 'துயில் எழாய்' : இப்போது உணராமையாலே அந்தச் சுடரும் ஒளி மழுங்கப் போகிறதோ! என்கிறார்கள்.

'மாற்றூர்' நாராயண சம்பந்தம் எல்லாரோடும் ஒத்திருப்பதுதான்; எனினும் அடியார்களின் விரோதிகள் இவனுக்கும் விரோதிகள். 'அம்புக்குத் தோற்று

எதிரிகள் வருமாபோலே உன் குணங்களுக்குத் தோற்று வந்தோம்!' என்கிறார்கள்.

'போற்றி யாம் வந்தோம்' :பெரியாழ்வார் போலே வந்தோம்; அவர் தம்மைப் பேணுதே உன்னைப் பேணிநாற் போலே நாங்களும் எங்கள் ஸ்வரூபத்தைப் பாராதே, ஆற்றாமை இருந்த இடத்தில் இருக்கவொட்டாமையாலே வந்தோம்' என்கிறார்கள். 'புகழ்ந்து' இவர்களைத் தோற்பித்த அவனுடைய கல்யாண குணங்களைச் சொல்லி.

உள்ளுறை பொருள்

வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்: நல்லாசிரியர்களுக்கு அறிகுறி. 'ஏற்ற கலங்கள் : உபதேசத்துக்குப் பாத்திரரான சிஷ்யர்கள். ஆசிரியர்களின் உபதேசத்தாலே இவர்கள் ஏற்ற கலங்கள் நிறைவது போல் பரிபூர்ண ஞானம் பெறுவதுடன், ஆசாரியனுக்கும் புத்தி உபதேசம் செய்ய வல்லவராகிறார்கள். ஞானம் அப்படிப் பொங்கி வழிகிறதாம்.

இத்தகைய சிஷ்யர்களையுடைய ஆசாரியனுக்கு இறைவன் விதேயனாகிறான். ஊற்றம் விசேஷ அர்த்தத்தில் ஆசிரித பட்சபாதம்.

22

கண்ணன் தன் கண்களால்
மெல்ல மெல்லக் கடாட்சிக்கவேணும் என்று
பிரார்த்திப்பது

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான
பங்கமாய் : வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே

சங்கம் இருப்பார்போல், வந்து தலைப்பெய்தோம்
கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே,

செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்,

அங்கண் இரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல்

நோக்குதியேல்

எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

- அங்கண்மா ஞாலத்து அரசர் : அழகிய விசாலமான பெரிய
பூமியை ஆண்ட அரசர்கள்.
- அபிமான பங்கமாய் வந்து : 'நமக்கு மேற்-
பட்டவர் இல்லை'யென்னும்
அகங்காரம் அடங்கி வந்து,
- நின் பள்ளிக் கட்டில் கீழே : நீ பள்ளி கொண்டிருக்கிற
கட்டிலுக்குப் பக்கத்தில்
- சங்கம் இருப்பார் போல் : திரள்திரளாக வந்திருப்பது
போல்,
- வந்து தலைப்பெய்தோம் : நாங்களும் உன்னை அணு-
கப் பெற்றோம்;
- கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாம- : கிண்கினியின் வாய்போல்
ரைப் பூப்போலே சிறிது மலர்ந்த செந்தாம-
ரைப் பூவைப்போல்
- செங்கண் சிறுச் சிறிதே : காதலாகிக் கசிந்து சிவந்த
கண்கள் சிறிது சிறிதாக
- எம் மேல் விழியாவோ : எங்கள்மேல் விழிக்கலா-
காதோ?
- திங்களும் ஆதித்தியனும் : சந்திர சூரியர்கள் ஒருசேர
எழுந்தாற்போல் உதயஞ்செய்தாற்போல்
- அங்கண் இரண்டும் கொண்டு : அழகிய இரண்டு கண்க-
ளாலும்,
- எங்கள் மேல் சாபம் இழிந்து : எங்களிடமுள்ள பிரிவுத்
துயராகிய பாவம் கழிந்து
போகும்படி,
- எங்கள் மேல் நோக்குதி : எங்களைக் கடாட்சிப்பா-
யாக.

விளக்கம்

‘மாளுலத்து அரசர் அபிமான பங்கமாய்’: ‘இப்பரப்ப பெல்லாம் எனது’ என்று அகங்கரிப்பது; கடவுளுடைய பூமியை (வாமனன் மண்ணை)த் தங்களுடையது என்று மயங்கி வீண் பெருமை பாராட்டுவது. பள்ளிக் கட்டில் கீழே : சிங்காசனத்தின் கீழே என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அவர்களைக் கண்ணனுடைய வலிமை தோற்பித்தது: இவர்களைக் கிருஷ்ண குணம் தோற்பித்தது; ‘எல்லோரையும் எழுப்பிப் பட்ட விசனமெல்லாம் ஸபலமாம்படி வந்து கிட்டப்பெற்றோம்’ என்கிறார்கள்.

விழியாவோ? ‘கோடையோடின பயிரிலே ஒரு பாட்டம்’ மழை விழுவது போல் கண்ணனின் விழிநோக்கு விழவேணும் என்பது இவர்கள் மனோரதம்.

திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல். அநுகூலருக்கு வெண்ணிலவு போல் கருணை பொழிந்து, பிரதிகூலருக்கு அணுகவொண்ணாத கண்கள் என்பது குறிப்பு. அஞ்ஞான இருள் போவதற்கும், கண்ணனைப் பெறாத வெப்பம் ஆறுவதற்கும் உரிய கண்கள் என்ற குறிப்பும் இங்கே தோன்றுகிறது.

ஆதித்தனுடைய பிரதாபமும் திங்களின் குளிர்ச்சியும் குடிகொண்டிருக்கும் கண்கள் என்றும் கூறலாம். எனினும், கண்ணபிரானின் அருளுக்குச் சந்திரனும் ஒப்பல்ல; கண்ணன் கோபத்திற்குச் சூரிய வெப்பமும் ஒப்பல்ல என்பர்.

வாய்ப்பக்கம் கொஞ்சம் திறந்த ஒருவகைச் சதங்கை, கிங்கினி. முழுநோக்கு அல்லது பூர்ணகடாட்சம் என்னும் பேரொளியைத் தாங்கமுடியாது; அது தங்களை அப்படியே கூசச் செய்துவிடும் என்று

கருதியவர் போல், பொறுக்கப் பொறுக்கக் கடாட்சிக்க வேணும் என்று பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

கதிர்மதியம் போல் முகத்தான் என்று முதலாவது பாட்டில் கூறியதை நினைப்பூட்டுகிறது. 'திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்' என்னும் சொற்றொடர். திங்களும் ஆதித்தியனும் ஒரே காலத்தில் உதிக்கத் தாமரை மலர் பாதி மலர்ந்தும் இருப்பது போல், கண்ணனுடைய செந்தாமரைக் கண்களும் அன்பரின் குற்றங் குறைகளுக்குப் பாதி மூடியும், அவர்களைக் கடாட்சிக்கப் பாதி திறந்தும் இருக்கும் என்றும் பொருள் கூறுவதும் உண்டு.

பிரிவுத் துயரத்தைச் சாபம் என்றது, சாபம் போல் அவ்வளவு கொடுமையாக அனுபவித்தே தீர்க்க நேர்ந்தது குறித்து.

உள்ளுறை பொருள்

'பகவானாகிய நீயே உபாயம் என்னும் ஞானத்தைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்: எங்கள் தேஹாத்மாபிமானத்தைப் போக்க வேண்டும்; நீ உவந்த கைங்கரியத்தில் நாங்கள் ஈடுபடுமாறு உன் கருணை நோக்கம் சிறிது சிறிதாக எங்கள் மேல் விழவேண்டும்; உன்னை இழந்திருந்த துயரம் நீங்கவேண்டும் என்று பாகவதர்கள் செய்து கொள்ளும் பிரார்த்தனை இப்பாசுரத்தின் உள்ளுறை.

அவன் கடாட்சம் ஒருங்கே சுகரூபமாயும் அஞ்ஞான நிவர்த்தமாகவும் இருக்கும் என்பது குறிப்பு.

23

யசோதை இளஞ்சிங்கத்தை நோக்கி
 'நீ சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து
 விண்ணப்பம் கேட்பாய்' என்பது

பாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
 சேரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவ்ழித்து

வேரி மயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
 மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்

போதருமா போலே, நீபூவைப்பூ வண்ணா! உன்
 கோயில்நின் றிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய

சேரிய சிங்கா சனத்திலிருந்து யாம்வந்த
 காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

- மாரிமலை முழைஞ்சில் : மழைக்காலத்திலே மலைக்-
குசையில்
- மன்னிக் கிடந்துறங்கும் : பொருந்திப் படுத்துறங்கும்
- சேரிய சிங்கம் அறிவுற்று : சிறப்பு வாய்ந்த சிங்கம்
உறக்கம் தெளிந்து,
- தீ விழித்து : நெருப்புப் பொறி பறக்-
கக் கண்களை விழித்துக்
கொண்டு,
- வேரி மயிர் பொங்க : ஒருவகை மணமுள்ள உளை-
மயிர் பொங்கும்படி
- எப்பாடும் பேர்ந்து உதறி : எப்பக்கமும் புடைபெயர்ந்து
- அதாவது அசைந்து
கொடுத்தும் உடம்பை உத-
றிக் கொண்டும்;
- மூரி நிமிர்ந்து முழங்கி : சோம்பல் முறித்-
துப் பெருமை தோன்ற
நிமிர்ந்து சுர்ஜித்து,
- புறப்பட்டு போதருமா போலே : குசையிலிருந்து வெளிப்-
பட்டு வருவதுபோலே,
- பூவைப்பூவண்ணா நீ : காயாம்பூவைப் போன்ற நீல
நிறத்தையுடைய நீ
- உன் கோயில் நின்று இங்- : உன்னுடைய இருப்பிடத்தி-
ங்னே போந்தருளி லிருந்து நாங்கள் இருக்கும்
இவ்விடத்தில் எழுந்தருளி
- கோப்புடைய சேரிய சிங்காச- : அழகிய வேலைப்பாடுகள்
னத்து இருந்து அமைந்த சிறந்த சிங்காத-
னத்தில் வீற்றிருந்து,
- யாம் வந்த காரியம் ஆராய்ந்- : நாங்கள் வந்த காரியத்தை
தருள் விசாரித்து அருள் செய்-
வாயாக.

விளக்கம்

‘வேறு புகலிடம் இன்றி உன்னை நோக்கி வந்தோம்’ என்று ஆய்ச்சியர் கூறியதைப் படுத்திருந்தபடியே கேட்டருளினான் கண்ணன். அந்த மயக்கத்திலேயே அவர்களை நோக்கி, ‘உங்களுக்கு நான் செய்யவேண்டியதென்ன?’ - என்று விசாரித்தான்.

அதுகேட்ட ஆய்ச்சியர், ‘பெருமானே! எங்கள் மனோரதம் இப்படி இரகசியமாகத் தெரிவிக்கக்கூடியதல்ல. நீ ஆஸ்தான மண்டபத்திற்குக் கம்பீரமாக எழுந்தருளிச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து எங்கள் காரியத்தை விசாரித்தருள வேண்டும். “யசோதை இளஞ்சிங்க”மாகிய நீ மலைக்குகையிலிருந்து சிங்கம் புறப்படுவது போல் எழுந்தருளவேணும்’ என்று பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

கேதையைத் ‘தேர்த்தட்டில் வார்த்தை’ என்பர். இங்கே ஆய்ச்சியர் கண்ணனை நோக்கி, ‘படுக்கையில் வார்த்தையாய்ப் போகாமலே தனி மண்டபத்தில் வார்த்தையாக வேணும்’ என்கிறார்கள். ஆஸ்தான மணி மண்டபச் சிங்காசனத்திலே நினைப்பிட்டது பேசியது அறுதியாக இருக்குமாம்.

உள்ளுறை பொருள்

பகவானே உபாயம் என்று அதிதீவிர நிலையில் உள்ள பாகவதர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற, இறைவன் கம்பீரமாகத் தானே முந்தி வந்தருள்வான் என்னும் பொருள் உள்ளுறையாக இப்பாசுரத்தில் தோன்றும் என்பர்.

கோப்புடைய சேரிய சிங்காசனம்: ‘ஏழுலகும் தொழிலாக வகுப்புண்டதாய், நினைப்பிட்ட காரியம் தலைக்கட்டும் படியான சீர்மையுடைய ஸிம்ஹாஸனம்’ என்

பது வியாக்கியானம். தர்மம், அதர்மம், ஞானம், அஞ்ஞானம், வைராக்கியம், அவைராக்கியம், ஐசுவரியம், அநைசுவரியம் என்கிற எட்டுக்கால்களையுடைய தர்மாதீடம் என்னும் ஆசனம் பரமபதத்தில் உள்ள தென்றும் கூறுவர்.

கவிநயம்

சிங்கத்தின் கம்பீரமான தோற்றமும் புறப்பாடும் விசேஷமான கவிச்சுவையுடன் வருணிக்கப்படுகின்றன.

மலைக்குகையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த ராஜசிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்துப் பிடிரோமம் பொங்க நாலுபுறமும் அசைந்து கொடுத்து உடம்பை உதறிச் சோம்பல் முறித்து வீரகர்ஜனை செய்து கொண்டு தன் குகையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி வருவது, இந்தப் பாட்டின் நாலரை அடிகளில் கம்பீரமாக வருணிக்கப்படுகிறது.

‘பூவைப்பூ வண்ண’னாகிய கண்ணன் யசோதை இளஞ்சிங்கமாய், இவர்களது காதலுக்கு உரிய புருஷஸிம்மமாதலின் ராஜசிங்கம் போல் நடையழகு காட்டி வரவேண்டுமென்றும், தேவாதி தேவனாதலின் சீரிய சிங்காசனத்தில் ராஜாதி ராஜன் போல் வீற்றிருந்து தங்கள் காரியத்தை விசாரித்தருள வேணுமென்றும் ஆசைப்படுகிறார்கள். இந்தக் கண்ணன் திருக்கோலம் இக்கோதை தமிழில் ஓர் அற்புதமான கவிச்சித்திரமாக அமைந்திருக்கிறது.

24

கண்ணனது நடையழகும்
வடிவழகும் கண்டு
வாழ்த்துவது

'அன்றிவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்!

திறல்போற்றி

பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி
கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல்போற்றி,

குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி,

வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி

என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப்பறை கொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

- அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் : அக்காலத்தில் இவ்வுலகங்-
ளையெல்லாம் அளந்தருளி-
யவனே
- அடி போற்றி : உன் திருவடிகள் பல்லாண்டு
வாழ்க;
- சென்று அங்கு தென் : இராவணன் இருந்த இடம்
இலங்கை செற்றாய் : போய்த்தென் இலங்கை
அரக்கர்களை அழித்தருளிய-
வனே!
- திறல் போற்றி : உன் திறமைக்கு மங்களம்;
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் : சகடாசுரன் அழியும்படி
உதைத்தருளியவனே!
- புகழ் போற்றி : உன் புகழுக்கு மங்களம்!
கன்று குணிலா எறிந்தாய் : சுன்றின் வடிவாக வந்த
அசுரனை விளாங்கனி வடி-
வாயிருந்த அசுரன்மேல்
எறிந்தருளியவனே!
- கழல் போற்றி : உன் திருவடிகளுக்கு மங்க-
ளம்;
- குன்று குடையா எடுத்தாய் : கோவர்த்தன மலையைக்
குடையாக எடுத்தருளிய-
வனே!
- குணம் போற்றி : உன் குணத்திற்கு மங்களம்;
வென்று பகை கெடுக்கும் : பழையை வென்றொழிக்கும்
நின் கையில் வேல் போற்றி : உன் கை வேலுக்கு மங்க-
ளம்;
- என்று என்று உன் சேவகமே : என்று இவ்விதமாகப் பல-
ஏத்தி : வாறு உன்வீர சரிதத்தையே
புகழ்ந்து;
- பறை கொள்வான் இன்று : பறையைப் பெற்றுக்கொள்ள
யாம் வந்தோம் இரங்கு : இப்போது நாங்கள் வந்-
தோம், இரங்குவாய்.

விளக்கம்

ஆய்ச்சியர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிக் கண்ணன் வெளி மண்டபத்திலுள்ள ஸிம்மாசனத்தை நோக்கி வருகிறான். அந்த நடையழகு கண்டதுமே வந்த காரியத்தை மறந்து விடுகிறார்கள்.

முதன் முதல் அந்த நடையழகுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள். பிறகு ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே நிகழ்ந்த வீரசரிதத்தை வாழ்த்துகிறார்கள். அப்பால், கண்ணனுடைய வீரசரிதத்தைப் போற்றுகிறார்கள். கடைசியாகவே தாம் வந்த காரியத்தை ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு தமது வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்கிறார்கள்.

கண்ணனது வடிவழகு இவர்களைப் படுத்தும் பாடு இது. காணும் அளவும் 'அதுவேணும், இதுவேணும்' என்று தோன்றுமாம்; கண்டால் பரிவு கொண்டு அந்த அழகையே போற்றிக் கொண்டிருக்கத் தோன்றுமாம்.

இந்த நடையழகு கண்டதும், 'அன்று உலகம் அளந்த திருவடிகளல்லவா?' என்று போற்றுகிறார்கள். அன்று மகாபலி இறைவனது செல்வமாகிய உலகத்தைத் தானே அபகரித்துக்கொள்ள அதனால் உலகம் நோவு ஏற்பட்டது. இன்று கண்ணனைப் பிரிந்து இவர்கள் ஆசையாலே நோவுபடுகிறார்கள்.

'அழகுக்கு இலக்கு ஆகாதாரை அம்புக்கு இலக்கு ஆக்கின' திறமையை வாழ்த்துகிறார்கள்.

சகடாசுரனை இதே திருவடிகளால் உதைத்து வதைத்த புகழும் நினைவிற்கு வருகிறது. குழந்தைப்பருவத்திலே அந்த மலரடிகளால் அநாயாசமாக அடைந்த வெற்றியல்லவா?

இந்தப் புகழைப் போற்றியதும், சத்துருக்களை முடித்த சூழ்ச்சித் திறன் நினைவுக்கு வருகிறது. சத்துருக்களான அந்த 'இருவரும் ஒக்க மேல் விழுந்தார்களாகில் என் செய்யக்கிடவோ?-என்று வயிறு பிடிக்கிறார்கள்' என்பது வியாக்கியானம்.

'எறிந்தாய் கரம் போற்றி' என்று போற்றாமல், எறிந்தாய் கழல் போற்றி' என்பதற்குக் காரணம் என்ன? வீசியெறிந்த போது காலைத் தூக்கி வளைத்துக் கொண்டு நின்றானாம். 'குஞ்சித்த' திருவடிகளுக்குத் திருப்பல்லாண்டு பாடுகிறார்கள்.

'அடி போற்றி, திறல் போற்றி, புகழ் போற்றி, கழல் போற்றி, குணம் போற்றி, வேல் போற்றி! என்று இவர்கள் நாக்குக்கு இதும் ஷட்ரஸம் (அறுசுவை) இருக்கிறபடி' என்பது ஆரூயிரப்படி.

உள்ளுறை யொருள்

'இன்று யாம் வந்தோம் இரங்கு' : 'நாங்கள் உன் வரவை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டியவர்கள்; எனினும் ஆற்றாமை மிகுதியால் அப்படியிருக்க லீல்லமையின்றி வந்துவிட்டோம். இப்படி நாங்களே வந்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேணும்'.

கவிநயம்

இந்தப்பாட்டிலுள்ள அறுவகை வாழ்த்தும் இக்கன்னியர் நாவிலே அறுசுவையாகத் தித்தித்தது போல் இப்பாட்டை ஒத ஒத இதன் வெண்சொல்லும் புதைபொருளும் கதையமைப்பும் குணசித்திரமும் கவிச்சுவையும் இசையின்பமும் நமது நாவிலும் செவியிலும் உள்ளத்திலும் தெவிட்டாது தித்திக்கின்றன.

25

பறையென்னும் வியாஜத்தால்
தங்களை அங்கீகரிக்க வேணுமென்று
பிரார்த்திப்பது

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து, ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர,

தரிக்கிலா னாகித் தான்தீங்கு நினைத்த
சுருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்

நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே? உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம்; பறைதருதி யாகில்,

திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்படி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தோலோ ரெம்பாவாய்.

- ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து : தேவகி ஒருத்திக்குப் பிள்ளையாய் பிறந்து
- ஓர் இரவில் ஒருத்தி மகனாய் : அந்த ஒரேஇரவில் யசோதை ஒருத்தியின் பிள்ளையார்க,
- ஒளித்து வளரத் தரிக்கி : ஒளித்து வளர, அது கேட்டுப் பொழுதவனாகி,
- தான் தீங்கு நினைந்த : தானே (இக்குழந்தையைக் சொல்வோம் என்று) தீமை செய்ய நினைத்த
- கருத்தைப் பிழைப்பித்து : எண்ணத்தைத் தவறச் செய்து,
- கஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்- : கம்ஸனுடைய வயிற்றிலே பென்ன நின்ற நெடுமாலே : நெருப்பு என்று சொல்லும் படியாக இருந்த(அடியவரிடம் பேரன்புள்ள) பெருமானே!
- உன்னை அருத்தித்து வந்தேர்ம் : உன்னிடம் உன்னையே யாசித்து வந்தோம்;
- பறை தகுதியாகில் : எங்கள் வேண்டுகோளைத் தந்தருள்வாயானால்,
- திருத்தக்க செல்வமும் சேவக- : திருமகளாகிய பிராட்டிக்குத் தச்சு உனது செல்வத்தையும் வீரபராக்கிரமத்தையும் நாங்கள் பாடி,
- வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து : உன்னைப் பிரிந்துபடும் வருத்தமும், குளிரிலே வந்த வருத்தமும் நீங்கி மகிழ்ச்சியடைந்து வாழ்வோம்.

விளக்கம்

முந்திய பாட்டில் 'போற்றி போற்றி' என்று மங்களா சாசனம் பண்ணி சிறுமியரை நோக்கிக்கண்ணபிரான் 'நீங்கள் இக்குளிரிலே இவ்வளவு சேக்கிரமாக எழுந்து வருந்தி வந்தீர்களே. உங்களுக்கு வேண்டுவது என்ன?' என்று கேட்க, அதற்கு விடையாக அமைந்திருக்கிறது இப்பாசரம்.

'பெருமானே! உன்னுடைய குணங்களைப் பாடிக்கொண்டு வரும் போது குளிரோ, வருத்தமோ கொஞ்சமும் தெரியவில்லை; உன்னிடம் யாசிக்கத்தான் வந்தோம்' என்று பெண்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு கண்ணன், 'வெறும் பறைதானோ உங்கள் உத்தேசம்?' என்று கேட்கிறான்.

'பறையா? அது வியாஜம் தான்; உன்னைக் காணத்தான் வந்தோம். உன்னை அடைவதில் தடையாக இருப்பதையெல்லாம் விலக்கி எங்கள் துயரமெல்லாம் நீங்க எங்களை அங்கேகரித்தருள வேணும்' என்று பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

கம்ஸன் அடியவரைப் பயமுறுத்தி ஹிம்ஸித்தான்! அதாவது அடியவர் வயிற்றிலே பயாக்கினி கொளுத்தினான். அதே பயாக்கினியைக் கம்ஸன் வயிற்றிலே சேர்ப்பித்தானாம் கண்ணன். 'ஆச்ரிதர் வயிற்றில் நெருப்பைக் கம்ஸன் வயிற்றில் கொளுத்தினவன்' என்பது வியாக்கியானம். கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.

'நெடுமாலே!': அன்பரிடம் பேரன்பும் பெருங்கருணையும் உள்ளவன். அதனால்தான் கண்ணன், தேவகி வயிற்றுக்குப் பிள்ளையாகவும், கம்ஸன் வயிற்றுக்கு நெருப்பாகவும் இருந்து, நாட்டிலே படாத பாடுபட்டான் என்பர்.

‘தருதியாகில்’ : நம்முடைய செயலோ, வேண்டு கோளோ பலன் தரும் என்பதில்லை; அவனுடைய நினைவே பயன்விளைப்பது: ‘திருவுள்ளமாகில் செய்தருளவேணும்’ என்றுதான் பெரியோர் ஸன்னிதியில் பிரார்த்திக்கும் முறை.

‘திருத்தக்க செல்வம்’ : லக்ஷ்மீபதியாக இருக்கும் செல்வம் திருமாமகளும் விரும்பத்தக்க செல்வம்.

‘மகிழ்ந்து’ : என்பதுடன் ‘இருப்போம்’ என்ற சொல்லை இறுதியில் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப் படுகிறது. இனி ‘மகிழ்ந்து’ என்பதற்கு ‘மகிழும்படி’ என்று பொருள் கொண்டு ‘மகிழ்ந்து பறை தருதியாகில், (அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு) உன்னை அருத்தித்து வந்தோம்’ என்று அந்வயித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.

முதல் ஐந்து அடிகளால் கண்ணனுடைய தனிப் பெருந்திறமை வற்புறுத்தப்படுகிறது. ‘இத்தகைய சாமர்த்தியசாலிக்குச் சிறுமியராகிய எங்கள் வேண்டு கோளை நிறைவேற்றுவது எளிது என்பது குறிப்பு.

உள்ளுறை பொருள்

பகவானையும் அவனுடைய குணங்களையும் பிரீ திக்குப் போக்கு வீடாகப் பாடி அவனைப் பிரிந்து பட்ட வருத்தமெல்லாம் தீர்ந்து ஆனந்திக்க கடவோம் என்பது கருத்து.

கவிநயம்

கண்ணனுடைய அவதாரச் சிறப்பையும் திருவி ளையாடல்களையும், அநாயாசமாக நிறைவேற்றிய துஷ்டநிச்சிரக சிஷ்ட பரிபாலன நோக்கத்தையும் இப்பாசுரத்தின் முதல் ஐந்து அடிகள் கவிச்சுவை ததும்பத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

‘வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து’ : என்னும் மனநிலை இந்தப் பாசுரத்தை ஒதி ஒதி அனுபவிக்கும் ரஸிகர் களுக்கும் ஏற்படும்.

26

நோன்புக்கு வேண்டிய
உபகரணங்களையும் வேண்டிக்கொள்வது

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல்,

ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே

போல்வன சங்கங்கள், போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே, பல்லாண் டிசைப்பாரே,

கோல விளக்கே, கொடியே விதானமே,
ஆலின் இலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய்.

- மாலே : அடியவரிடம் மிக்க மோக முள்ளவனே!
- மணி வண்ண : நீலமணி போன்ற நீலமே-
னியனே!
- ஆலின் இலையாய் : ஆலிலைமேல் பள்ளிசொள்-
பவனே!
- மார்கழி நீராடுவான் : மார்கழி நீராடுவதற்கு
மேலையார் செய்வனகள் : பெரியோர் அனுஷ்டிக்கும்
முறைகளில்
- வேண்டுவன கேட்டியேல் : எங்-
களுக்கு வேண்டியவற்றைக்
கேட்பாயானால் சொல்லு-
கிறோம்;
- ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்க : உலகத்திலுள்ள சத்துருக்-
முரல்வன : களெல்லாம் நடுங்கும்படி
ஒலிக்கின்றன.
- பால் அன்ன வண்ணத்து உன் : பால்போன்ற நிறமுடைய-
பாஞ்ச சன்னியமே போல்வன : தானஉனது ஸ்ரீபாஞ்சஜன்-
சங்கங்கள் : யம் என்ற சங்கை ஒத்த-
வையுமான சங்குகளையும்,
- போய்ப்பாடு உடையன : மிகவும் இடமுடையனவும்,
சாலப்பெரும்பறை : மிகவும் பெரியவையுமான
பறைகளையும்,
- பல்லாண்டு இசைப்பார் : பல்லாண்டு பாடுகிறவர்க-
ளையும்,
- கோல விளக்கு கொடி விதா- : அழகிய மங்கள தீபங்களை-
னம் : யும், கொடிகளையும், மேற்-
கட்டிகளையும்.
- அருள் : அருள் செய்து கொடுப்பாய்.

விளக்கம்

‘உன்னை அருத்தித்து வந்தோம்!’ என்று சொல்லிவிட்டுப் ‘பறைதருதியாகில்’ என்றும் சொன்னார்கள்ல்லவா? அது கேட்ட கண்ணன், ‘என்னை விரும்புவோர் வேறொன்றும் விரும்புவரோ?’ என்று கேட்பதற்கு விடை இப்பாசுரம்.

‘உன்னைக் கண்ணாரக் கண்டு உன் திருநாமங்களை வாயாரச் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் நோன்பை ஆய்க்குல முதியவர் பிரஸ்தாபிக்க நாங்கள் இதில் இறங்கினோம். உபகரணங்களையும் தந்தருள வேண்டும்’ என்கிறார்கள்.

‘மாலே’ : ‘நாராயணன்’ என்றும், ‘பரமன்’ என்றும் ‘தேவாதிதேவன்’ என்றும் அளவிட முடியாத மேன்மையைப் பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது நீர்மையைக் காண்கிறார்கள். தங்களுக்கு அவன் மீதுள்ள ஆசை எவ்வளவோ அதிகமானது என்பதையும் காண்கிறார்கள்.

‘மணிவண்ணா!’ மோகிப்பித்து ஹிம்ஸித்தாலும் விடவொண்ணாதவன்: ‘முன்தானையிலே முடிந்து ஆளலாம்படியிருக்கும் வடிவழகு; மிகச் சமோகம் வடிவிலே நிழலிடுமாறு அமைந்திருக்கும் வடிவழகு.

சங்குகள் பள்ளியெழுச்சிக்கு வேண்டுமென்றும், புறப்படும் போது கொட்டுவதற்காகப் பெரும்பறை வேண்டுமென்றும், பல்லாண்டு பாடுவோர் வேண்டுமென்றும், மங்கள் தீபங்கள் வேண்டுமென்றும், தூரத்திலேயே இவர்கள் கூட்டம் தெரிவதற்குக் கொடி வேண்டுமென்றும், போகும் போது பனி தலைமேல் விழாமலிருக்க ஒரு மேற்கட்டி வேண்டுமென்றும் கேட்கிறார்கள்.

‘ஆலின் இலையாய்’ : சிறியதொரு வடிவைக் கொண்டு ஸர்வலோகத்தையும் சிறு வயிற்றிலே வைத்துக் கொண்டு ஆலந்தளிரிலே பிரளய காலத்தில் கண் வளரும் உனக்கு முடியாததுண்டோ? - என்பது குறிப்பு.

இந்த நோன்புக்கு ஆதாரம் சுருதியிலோ, ஸ்மிருதியிலோ இல்லையென்றாலும் ‘மேலையார் செய்வனகள்’ என்று சொல்லி முன்னோர் அனுஷ்டித்ததாகக் கூறுகிறார்கள். இது ஷ்டாசாரம்.

இந்த நோன்புக் காலத்திலே வழங்கும் வாத்தியங்களும் விருதுகளும் இப்பாட்டிலும், நிகழ்த்தி வந்த கிரியைகள் இரண்டாவது பாசுரத்திலும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. விளையும் பயன் மூன்றாவது பாசுரத்திலே பிரஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. இந்த நோன்பைக் கன்னியர் நோற்பது தாம் ஒப்புயர்வற்ற தலைவரை அடைந்து உய்வதற்காகவே என்பதை, இருபத்தொன்பதாம் பாட்டிலே காணலாம். இதற்கு அடுத்த செய்யுளிலே, நோன்பு முடிந்ததும் பெண்கள் தங்களை ஆசைதீர அழகு செய்து கொள்வதும் வயிறுர விருந்துண்பதும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன.

உள்ளுறை பொருள்

பகவான் ஸர்வ ஸுலபன் என்பதும், அடியவர்களின் மிக்க மோகமே அவனுக்கு ஸ்வரூபம் என்பதும் ‘மாலே! மணிவண்ணா!’ என்று அழைப்பதின் உட்பொருள்.

சங்கின். தொனி ஒங்காரமாகிய ப்ரணவம்; உட்பொருள் சேஷத்வ ஞானம். ‘பறை’யின் உட்பொருள் பாரதந்திர்ய ஞானம். ‘பல்லாண்டு இசைப்பார்’ : நல்லார் இணக்கம். ‘கொடி’ கைங்கரியக்கொடி.

27

நோன்பு நோற்ற பின்பு
தாங்கள் பெறும் சம்மானம்
கூறுவது

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! உன்தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்

நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாக,
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே

பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம்அணிவோம்;
ஆடை உடுப்போம்; அதன்பின்னே பாற்சோறு

மூட, நெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

- கூடாரை வெல்லும் சீர்க் : தன்னை அடிப-
கோவிந்தா ணியாதவர்களை வெல்லு-
கின்ற குணங்களையுடைய
கோவிந்தனே!
- கூடியிருந்து குளிர்ந்து : நீயும் நாங்களும் உளம்
குளிர்ந்து கூடியிருந்து
- நாடு புகழும் பரிசினால் : நாட்டார் கொண்டாடும்படி-
யாக
- சூடகமும் தோள்வளையும் : சூடகம் தோள்வளை தோடு
தோடும் செவிப்பூவும் பாட-
கமும் என்று அனைய
பாத கடகம் என்று சொல்-
லப்படும் இந்த நகைகள்
போன்ற
- பல்கலனும் யாம் அணிவோம் : பலவேறு ஆபரணங்களை-
யும் (நீயும் நப்பின்னைப்
பிராட்டியும் அணிவிக்.)
நாங்கள் அணிந்து கொள்-
வோம்.
- ஆடை உடுப்போம் : பட்டாடைகளை உடுத்துக்-
கொள்வோம்
- அதன் பின்னே பால்சோறு : அதற்குப் பின்பு கூிரான்னம்
மூட நெய் பெய்து
என்ற பாற்சோறு மறையும்
படியாக நெய் பரிமாறி.
- முழங்கை வழிவார : முழங்கை வழியே பெருக
உண்ணுவது
- உன்தன்னைப் பாடிப் பறை : உன்னைப் பாடுகையே பய-
கொண்டு
னாகப் புகழ்ந்து பாடி விர-
தத்திற்கு வேண்டிய பறை-
பெற்று விரதத்தை முடித்-
துக் கொண்டு
- யாம் பெறு சம்மானம் : நாங்கள் பெற விரும்பிய சம்-
மானம்.

வினக்கம்

சங்கு, பறை, விளக்கு, கொடி, விதானம் ஆகிய வற்றுடன் பல்லாண்டு இசைப்பாரையும் அருளவே ன்ணும் என்று பிரார்த்தித்த ஆயச்சிறுமியரை நோக்கிக் கண்ணன், 'நோன்புக்கு வேண்டியவற்றைக் கேட்கிறீர்கள்; வேண்டியபடியே தருவோம்; இவ்வளவு தானே செய்யவேண்டியது?' என்றான்.

அதற்குப் பெண்கள், நோன்பு நோற்ற பின்பு உன்னிடம் பெறவேண்டிய சன்மானங்கள் உண்டு என்கிறார்கள்.

விரத தினங்களில் 'நெய்யுண்ணோம், பாலுண்ணோம்' என்று உணவு நியமங்கள் அல்லது உண்ணு நியமங்களை மேற்கொண்டிருந்தார்களல்லவா? அதற்குச் சம்மானமாக 'நாங்கள் உன்னுடன் உண்போம்; நீயும் நப்பின்னைப் பிராட்டியும் உண்பிக்க நெய் பெய்த பால் சோறு உண்போம்' என்கிறார்கள்.

'மையிட்டு எழுதோம்: மலரிட்டு நாம் முடியோம்' என்று அலங்காரம் துறந்து நோம்பு நோற்றார்கள் எல்லவா? 'இனி நீயும் நப்பின்னைப் பிராட்டியும் எங்களை ஆடையாபரணங்களால் அழகு செய்ய வேண்டும்' என்கிறார்கள்.

விடியும் முன்பே எழுந்து பனி தலையில் விழத் தெருவெல்லாம் அலைந்து துயிலெழுப்பி வருந்தி வந்திருக்கிறார்களல்லவா? 'இனி நாம் அழகு செய்து கொண்டு வயிரூர, கம்பிரமாக, விருந்துண்டு கூடியிருந்து அகங் குளிர்வோம்' என்கிறார்கள்.

'கூடாரை வெல்லும் சே' : கூடியிருப்பவருக்குக் கண்ணன் தோற்று நிற்கும் சீரையும் குறிப்பிக்கும். கூடாதாரைச் சௌரியத்தாலும் கூடுவாரை

சௌந்தரியத்தாலும் வெல்லும் சீரும் கண்ணனுக்கு உண்டு.

‘கோவிந்தா!’ ‘கூடமாட்டோம்’ என்னும் நினைவு இல்லாமலிருந்தாலும், போதுமாம், பகவான் பாதுகாப்பதற்குக் பசுக்களையும் பரிபாலிக்கிறவனல்லவா?

‘உன் தன்னைப்பாடி’ உன்னைப் பாடுகையே எங்களுக்குப் பலன் என்று, நெடுநாட்களாகப் பட்ட துயரமெல்லாம் தீர உவந்து பாடுகிறார்கள். ‘பறை’ ஊருக்காகப் பறை என்ற வியாஜத்தைவைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண கைங்கர்யமே இவர்களுக்கு உத்தேசம். ‘நாடு புகழும் பரிசினால்’: நாடு புகழ்வதை இவர்கள் ஒரு பேராக நினைக்கவில்லை; புகழ்ந்து அதனால் நாடு உய்ந்து போவதைப் பரிசாக நினைக்கிறார்கள்.

‘முழங்கை வழிவார’ இப்படிச் சொன்ன பிறகு உண்பதைச் சொல்லாமல் ‘கூடியிருந்து குளிர்ந்து’ என்கிறார்கள். கண்ணனைக் கண்குளிரக் கண்டதுமே பசி தீர்ந்ததால் உண்ணவேண்டிய தேவைகூட இல்லை; பிரிந்து பட்ட துயரமெல்லாம் தீர எல்லோரும் கூடிக் களித்திருப்பதே உத்தேசம்.

‘கோவிந்தா! யாம் பெறு சன்மானம்: எவையென்றால் அணிவோம், உடுப்போம், குளிர்ந்து இருப்போம் என்னும் இவையென்று இப்பாசுரத்தை முடித்தும் பொருள் உரைக்கலாம்.

உள்ளுறை பொருள்

சேஷத்வ ஞானத்தைப் பூர்ணமாகப் பெற்றுக் கைங்கரியப் பிரார்த்தனையுடன் ஏற்கனவே பிரிந்திருந்த வருத்தமெல்லாம் தீரப்பெறுவது அடியவர் பெறும் சம்மானம். ‘ஆடை’ சேஷத்வ ஞானம். ‘பால் சோறு’ கைங்கரியம்.

28

‘உபாயம் ஒன்றும்
அறியாத் பிள்ளைகள்; தயவு செய்வாய்’
என்று விண்ணப்பம் செய்வது

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந் துண்போம்!
அறிவொன்றும் இல்லாத ஆய்க்குலத்து
உன்தன்னைப்

பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்;
குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா!
உன்தன்னோடு

உறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க ஒழியாது!
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால்
உன்தன்னைச்

சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே,
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

- கறவைகள் பின் சென்று : கறவைப் பசுக்களின்
பின்னே போய்,
கானம் சேர்ந்து உண்போம் : காடு சேர்ந்து சரீர போஷ-
ணம் செய்து திரிவோம்;
அறிவு ஒன்றும் இல்லாத : சிறிதளவும் அறிவில்லாத
எங்கள்
ஆய்க்குலத்து : ஆய்க்குலத்திலே
உன்தன்னைப் பிறவிபெறுந்- : உன்னைப் பிறவியாகப்
தனை புண்ணியம் யாம் பெறுவதற்குத் தக்க புண்-
உடையோம் ணியம் உடையவர்களாயும்
இருக்கிறோம்;
குறைவு ஒன்றும் இல்லாத : ஒரு குறைவும் இல்லாத
கோவிந்தா கோவிந்தனே!
உன் தன்னோடு உறவேல் : உன்னோடு எங்களுக்கு
நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழி- உள்ள உறவோ என்றால்,
யாது இப்போது உன்னாலும் எங்-
களாலும் ஒழிக்கவும் ஒழி-
யாது;
அறியாத பிள்ளைகளோம் : உலக மரியாதை ஒன்றும்
அன்பினால் உன் தன்னை அறியாத சிறு பெண்க-
ளான நாங்கள் அன்பினால்
உன்னை.
சிறு பேர் அழைத்தனவும் சேறி : சிறிய பேராலே அழைத்தது
அருளாதே குறித்து நீ அருள் கொண்டு
சோபியாதிரு;
இறைவா நீ தாராய் பறை : தலைவனே! நீ எங்களுக்குப்
பறை தருவாயாக.

விளக்கம்

நோன்பைக் குறிப்பிட்டு அதற்கு உபகரணங்களான சங்கு முதலியவற்றையும், நோன்பை முடித்தபின் அலங்கரித்துக் கொள்ள ஆடையாபரணங்களையும் , அன்புடன் கூடிக் குளிர்ந்து உண்ணப்பாற்சோற்றையும் ஆய்ச்சியர் அபேட்சித்தனர். இவர்களை நோக்கிக் கண்ணன், 'பெண்களே! நீங்கள் அபேட்சித்தவைகளை என்னிடம் பெறுவதற்கு நீங்கள் அனுஷ்டித்த உபாயம் ஏதாவது உண்டா?' என்று கேட்டான். அந்தக் கேள்விக்கு விடை இந்தப் பாசுரம்.

'எங்களிடம் உபாயம் இல்லை, உபாய சூந்யதை தான் உண்டு!' என்கிறார்கள். அதாவது யாதொரு உபாயமும் இல்லாமையைத் தெரிவிக்கிறார்கள். 'நீயே உபாயமாக வேணும்; தயவுசெய்து எங்கள் காரியத்தை நிறைவேற்றவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்கிறார்கள், இப்பாசுரத்திலே.

'கறவைகள் பின்சென்று...உண்போம்' காட்டிலே மாடு மேய்த்து உடம்பை வளர்த்து வந்த எங்களுக்கு எத்தகைய ஸாதன ஸம்பத்து வாய்க்கப்போகிறது! 'கானம் சேர்ந்து': காடு தான் எங்கள் திருப்பதி! 'கானம் சேர்ந்து உண்போம்!' அதிதி பூஜையுமின்றி, நீராடுவதுமின்றி வயிறு வளர்ப்போம் என்பது குறிப்பு.

'குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா!' பரமபதத்திலுள்ள இருப்பை விட்டுப் பசு மேய்க்கப் பிறந்தது குறைவாளர்களை நிறைவாளராகவே என்பது குறிப்பு. 'இப் பள்ளத்துக்கு அம்மேடு நிரப்பப் போதாதோ?' என்கிறார்கள்.

'உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது' நான் உன்னை இன்றி இலேன் கண்டாய் நாரணனே!

நீ என்னை அன்றி இலை' என்று திருமழிசையாழ்வார் குறிப்பிடும் இந்த உறவு ஒருவராலும் ஒழிக்க முடியாது; கடவுளாலும் ஒழிக்க முடியாது.

'சிறு பேர்' : பகவான் கோவிந்தாபிஷேகம் செய்து கொண்டு பசு மேய்க்கத் தொடங்கி பின்பு நீர்மைக்கு அறிகுறியான 'கோவிந்தன்' 'கோபாலன்' என்னும் பெயர்களே பெரும் பெயர்களாகி விட்டனவாம். மேன்மைக்கு அறிகுறியான நாராயண நாமம் 'சிறுபேர்' ஆகிவிட்டது. நாங்கள் கோவிந்தனாகிய உன்னை "நாராயணன்" என்றும் "நாராயண மூர்த்தி" என்றும் சிறு பேரிட்டுப் பலதடவை அழைத்தது குறித்துச் சீறி அருளாதே! என்றார்கள்.

உள்ளுறை பொருள்

உபரய ஸ்வரூபத்தை வெளியிடுகிறது இப்பாசரம். பகவானை உபாயமாகப் பற்றும் அதிகாரிக்குரிய ஆறு அங்கங்கள் இதில் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. (1) முதல் அடியில் ஸத்தகமும் ச்ருகுலவாசம் முதலான ஸாதனங்கள் இல்லையென்பது; (2) இரண்டாம் அடியில் வித்யாகர்வம் ஜாதிகர்வம் தவிர்ந்திருப்பது; (3) நான்காம் அடியில் பகவானுடைய 'குறையொன்றும் இல்லாத' குணபூர்த்தியை அனுஸந்திப்பது; (4) ஒழிக்க முடியாத உறவை உணர்ந்து கொள்வது; (5) ஏழாம் அடியில் குற்ற மன்னிப்பு வேண்டுவது; (6) எட்டாம் அடியில் ஸாக்ஷாத் உபாயமான இறைவனிடத்தில் உபேயத்தை அபேட்சிப்பது.

29

திருப்பாவையின்
தனிப்பெருங் கொள்கையை
வெளியிடும் பாசுரம்

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துண்ணைச் சேவித்துன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்;

பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துந்
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது;

இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு

உற்றோமே ஆவோம்; உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்;
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

- சிற்றஞ் சிறு சாலே வந்து : அருளுதைய சாலத்தில்
உன்னைச் சேவித்து இவ்விடத்திலே வந்து உன்-
னைச் சேவித்து
- உன் பொன் தாமரை அடியே : உன் அழகிய திருவடித்-
போற்றும் பொருள் கேளாய் தாமரைகளை நாங்கள் பல்-
லாண்டு பாடி வாழ்த்துவ-
தன் பயனைக் கேட்டருள்-
வாய்;
- பெற்றம் மேய்த்து உண்ணும் : பசுக்களை மேய்த்து உண்-
குலத்தில் பிறந்து நீ ணுகிற ஆய்க்குலத்தில்
அவதரித்து நீ,
- குற்றேவல் எங்களைக் கொள்- : எங்களிடம் அந்தரங்க சைங்-
ளாமல் போகாது கரியம் பெற்றுக் கொள்ளா-
மல் விட்டுவிடுவது தகாது;
- இற்றைப் பறை கொள்வான் : இன்று கொடுக்கப்படும்
அன்றுகாண் பறை கொள்வதற்காக
அன்று நாங்கள் இங்கு வந்-
தது;
- கோவிந்தா எற்றைக்கும் ஏழ் : எப்போதும் நீ எடுக்கும் எந்-
ஏழ் பிறவி அல்லது அவ-
தாரத்திலும், கோவிந்தனே!
- உன் தன்னோடு உற்றோமே : உன்னோடு உறவு உடை-
ஆவோம் யவர்களாவோம்;
- உனக்கே நாம் ஆள் செய்- : உனக்கு மாத்திரமே நாங்கள்
வோம் சைங்கரியம் செய்வோம்.
- மற்றை நம் சாமங்கள் மாற்று : இவற்றோடு முரண்படும் எங்-
கள் விருப்பங்களை மாற்-
றியருள்வாய்.

விளக்கம்

இதுவரை ஆய்ச்சியர் 'பறை, பறை' என்று சொல்லி வந்தார்களல்லவா? இந்தப் பாட்டிலே 'பறைகொள்வான் அன்று' என்று தங்கள் அந்தரங்க விருப்பத்தை வெளியிடுகிறார்கள். கண்ணன் திருவடிகளில் நித்திய கைங்கரியம்தான் நோக்கம் என்கிறார்கள்.

'இனி ஒரு கணமும் கண்ணனைவிட்டு நாங்கள் பிரியாமல் பணி செய்து கொண்டிருக்க வேணும்' என்கிறார்கள். 'வேறு வகையான விருப்பங்கள் ஏற்படாமலும் கண்ணனே அருள் செய்ய வேணும்' என்று காலைக்கட்டிக் கொள்ளும் குழந்தை போல் குறையிரந்து வேண்டுகிறார்கள்.

'சிறந்த சிறு காலை' : சின்னஞ்சிறு பிள்ளை, வெட்ட வெளிச்சம் என்பவை போன்ற சொற்றொடர், சிறந்த சிறுகாலே வந்து' : பனியையும் குளிரையும் கருதாது வந்ததாகக் கூறுவதில் தங்கள் ஆற்றாமையை வெளியிடுகிறார்கள்.

'கேளாய்' : 'உன் பராக்கை விட்டு நாங்கள் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேளாய்!' இப்படி இரண்டு அடிகளில் பீடிகை போட்டு மற்றை அடிகளில் தங்கள் உத்தேசத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்கள்.

'பெற்றம் மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ' : 'பிறப்பிலியாய் பிறவாதார் நடுவேயிருந்து பிறவி அற்றார்க்கு முகங்கொடுக்கிற' அந்த இருப்பைத் துறந்து இங்கே 'வந்து' பிறந்தது ஏன் என்று நீ நினைத்துப்பார்த்தாலே போதும் என்கிறார்கள்.

'குற்றவேல்...போகாது' : எங்களிடம் குற்றவேல் கொள்ளாமலிருந்ததால் இந்த உன் பிறவி பயனற்றதாகுமே! - என்பது குறிப்பு.

இவர்கள் இப்படிச் சொன்னதும் கண்ணன், 'அப் படியே ஆகட்டும்; குற்றவேல் கொள்கிறேன். நீங்கள் மாரகழி நோன்புக்கு உபகரணமாக கேட்டவற்றைத் தருகிறேன்' என்று ஒரு பறையைக் கொடுக்கலானான். உடனே இவர்கள் 'பறை கொள்வான் அன்று காண்' - அதாவது 'ஒரு பிரயோஜனம் கொண்டு போக வந்தோம் அல்லோம்' என்கிறார்கள்.

'எங்களை நீ கொள்ளும் அத்தனை ஒழிய, நாங்கள் உன் பக்கலிலே உன்னை ஒழியவும் கொள்வது ஒன்று உண்டு என்று இருந்தாயோ?' என்பது ஆறாயிரப்படி.

'உற்றோமே ஆவோம்' : ஓர் உறவைக் குறிப்பிடாமல் பொதுவாகக் கூறியிருப்பதால் 'எல்லா உறவும் நீயே ஆக வேணும்' என்பது கருத்து.

'இன்னும் வேண்டுவது என்ன?' என்று கண்ணன் கேட்க, 'உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்' என்கிறார்கள். அகங்காரத்தோடு கூடிய கைங்கரியம் புருஷார்த்தமாகாது.

உள்ளுறை பொருள்

உபய ஸவருபத்தை விவரிப்பது இதன் உள்ளுறை. 'சிற்றஞ் சிறுகாலே' : ஸத்வகுணம் விளங்குகின்ற காலம்.

கைங்கர்யத்திலே களையாகத் தோன்றும் ஸ்வப்ரயோஜன புத்தியைப் போக்கியருள வேணும் என்பது, ஐற்றை நம்காமங்கள் மாற்று' என்பதன் கருத்து.

30

இப்பிரபந்தம் சுற்பவர
திருமாலின் திருவருள் பெற்று
ஆனந்தம் அடைவர்
(திருப்பாவையின் பலருதி)

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட ஆற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான்
கோதைசொன்ன

சங்கத் தீமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பார், ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற் நிற்புறுவ ரெம்பாவாய்.

- வங்கக்கடல் கடைந்த : திருப்பாற்கட-
லைக் கடைந்து அமிர்தம்
வழங்கியருளிய
- மாதவனைக் கேசவனை : ஸ்ரீய: பதியான கண்ணபி-
ராணை,
- திங்கள் திருமுகத்துச் சேயி- : சந்திரபிம்பம் போன்ற அழ-
ழையார் சென்று இறைஞ்சி : கிய முகமும், அழகிய ஆப-
ரணங்களும் உடைய கோபி-
மார் போய் வணங்கி,
- அங்கு அப்பறை கொண்ட : அத் திருவாய்ப்பாடியில்
ஆற்றை : தங்கள் புருஷார்த்தத்தைப்
பெற்றுக் கொண்ட அந்த
வரலாற்றை,
- அணி புதுவை : அழகிய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூ-
ரில் அவதரித்த,
- பைங்கமலத் தண்தெரியல் : பசுமை பொருந்திய,
பட்டர்பிரான் கோதை : குளிர்ந்த தாமரை மலர்-
களாகிய மாலையையுடைய
பெரியாழ்வாரின் திருமக-
ளான ஆண்டாள்
- சொன்ன சங்கத்தமிழ் மாலை : அருளிச்செய்த, திரள் திர-
முப்பதும் : ளாக அனுபவிக்க வேண்டிய
தமிழ் மாலையான இம்முப்-
பது பாசுரங்களையும்
- தப்பாமே இங்கு இப்பரிசு : தப்பாமல் இக்காலத்திலே
உரைப்பார் : இவ்வண்ணமாக ஒதுகிற-
வர்கள்,
- ஈரிரண்டு மால்வரைத் தோள் : நாலு பெரிய மலைகள்
போன்ற தோள்களையும்
- செங்கண் திருமுகத்துச் செல்- : சிவந்த கண்களையும் அழ-
வத் திருமாலால் : கிய முகமண்டலத்தையும்
ஐசுவரியத்தையும் உடைய
ஸ்ரீய: பதியால்.
- எங்கும் திருவருள் பெற்று : எங்கும் திருவருள் பெற்று
இன்புறுவர் : ஆனந்தம் அடைவர்.

விளக்கம்

இப்பிரபந்தத்தை ஒதுகிறவர்கள் திருமாலின் திருவருளுக்கு எங்கும் எப்போதும் இலக்காகி இன்புறுவர் பிராட்டியாலும் எம்பெருமானாலும் அருள் செய்யப் பெற்று, மார்கழி நோன்பை அனுஷ்டித்தவரைப் போலவும், அதனை அநுசரித்தவரை (அவர்களைப் போலப் பாவனையின் முதிர்ச்சியால் செய்தவரை)ப் போலவும் இன்புறுவர் என்பது இந்தப் பல ச்ருதியின் கருத்து.

‘கன்று இழந்த தலைநாகு தோற்கன்றுக்கு இரங்குமாபோலே, இப்பாசுரம் கொண்டு புசு நமக்கும் பலிக்கும்’ என்று பட்டர் அருளிச் செய்வர்.

‘வங்கம்’ : ‘அலைகள்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கடல் கடந்தபோது மலை வெகு வேகமாய்ச் சுழன்றதால் கடலெங்கும் மரக்கல மயமாய்த் தோன்றியது என்றும் வியாக்கியானம் செய்வர்.

‘கிடந்த அமுதம்’ : கிடக்க, கடைந்த அமுதத்தை விரும்பிய தேவர்கள் பிரயோஜநாந்தரத்தையல்லவா வேண்டினார்கள்? அவர்களுக்காகவும், ‘உடம்பு நோவக் கடல் கடைந்து’ அவர்கள் வேண்டியதையும் கொடுத்தானல்லவா? இத்தகைய சீலவான். அவனைப் பெருகையே ஸ்வயம். ப்ரயோஜநமாக வுடைய இவர்கள் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்வது திண்ணம் என்பது குறிப்பு.

‘கடல் கடைந்த மாதவன்’ : தேவகாரியமென்று ஒரு வியஜத்தையிட்டுப் பெரிய பிராட்டியாகிற பெண்ணுமுதத்தைப் பெறுகைக்காகக் கடல் கடைந்தபடி’ என்பது வியாக்கியானம். கண்ணனும் ஊரார் காரியத்தை ஒரு வியாஜமாக்கி இவர்களைப் பெறுவதற்காக நோன்பு நோற்கச் செய்தானல்லவா?

‘மாதவன்’: அடியவர் குற்றத்தைப் புருஷாகாரத் தாலே பொறுப்பித்து அபேட்சிதங்களைச் செய்விக்கும் பிராட்டியை அருகே உடையவன்.

‘கேசவன்’ : விரோதியைப் போக்கும் சீலனாகிய கண்ணன் உள்ளுறைப் பொருளில் ஸ்வாதந்தர்யத் தையும் அந்யசேஷத்வத்தையும் போக்கினவன்.

‘திங்கள் திருமுகம்’ : ஸ்ரீகிருஷ்ண கைங்கரிபத்தால் குளிர்ந்து மலர்ந்த முகம். ‘சேழிழையார்’ : சூடகமே, தோள் வளையே...என்றெல்லாம் இவர்கள் அபேட்சித்த படியே கண்ணனும் நப்பின்னைப் பிராட்டியும் உடன் இருந்த அணிந்த அணிகளையுடையவர்கள்.

‘சொன்ன’ : கோபிமாரின் அவஸ்தையைத் தானும் பாவனை முதிர்ச்சியால் அனுபவித்துச் சொன்ன, ‘சங்கத் தமிழ்’ (இங்கே) கூட்டங்கூட்டமாயிருந்து அனுபவிக்கும் தமிழ்; புலவர் கூட்டத்தால் போற்றப்பெறும் தமிழ் என்றும் கூறலாம்.

‘முப்பதும் தப்பர்மே’ : விலையில்லாத இரத்தினங்களால் செய்த ஒற்றைவடமான மாலையிலே ஓர் இரத்தினமும் நழுவக் கூடாதல்லவா? ‘இங்கு இப்பரிசு உரைப்பார்’ ஆய்ப்பாடியில் கோபிமார் கிருஷ்ண புவத்தால் பெற்ற பாக்கியத்தை ஆண்டாள் அநு காரத்தாலே பெற்றாள்’ இவ்வளவு பிற்பட்ட காலத்திலுள்ளவர்களும் இப்பாசுரங்களை ஒதி ஒதிப் பேறு பெறலாம்.

பிரபந்தம் இயற்றியது இன்னார் என்று பெயரைத் தெரிவிப்பதால் இதைத் திருநாமப் பாட்டு என்றும் கூறுவர்.

மணிவண்ணனுக்கு

ஒரு மணிமாலை

நோன்பு நோற்க விரும்புகிறவர்களைப் பொதுபாக அழைப்பது முதற்பாட்டு. இதில் நோன்புக்கு உரிய காலத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள்; நோன்பில் இறங்கும் அதிகாரிகளைக் கொண்டாடுகிறார்கள்; நோக்கத்தை நிறைவேற்றச்செய்யும் கண்ணபிரானையும் கொண்டாடுகிறார்கள்.

இப்படி முயலும் நோன்புக்கு உறுப்பான நியமங்களை - அதாவது செய்வன தவிர்வனவாகிய ப்ரவ்ருத்தி, நிவ்ருத்தி ரூபமான நியமங்களை - விளக்குவது இரண்டாவது பாசரம்.

நோன்பினால் நாட்டுக்கு விளையும் பயனைக் குறிப்பிடுகிறது மூன்றாம் பாசரம். 'எல்லாம் கண்ணன்தான்' என்று இருக்கும் ஆய்ச்சியர், நோன்பு நோற்க அனுமதி கொடுத்த நாட்டாருக்கு மழைபெய்து வாழ்வு உண்டாகும் என்கிறார்கள். அசுரையின்றி அனுமதியும் கொடுத்தவர்களல்லவா? - கண்கூடாகப் பலன் சித்திக்கும் என்கிறார்கள்.

நான்காம் பாசரத்திலே மழைக்கடவுளை அழைத்து நாடெங்கும் மழைபெய்ய நியமிக்கிறார்கள். இத்தகைய பக்தைகள் சொல்வதைக் கண்ணனே தன்னைத் தாழவிட்டுக் கையாளாக நிறைவேற்றி வைக்கும்போது மழை முதலியவற்றின் அதிதேவதைகள் 'ஏவல் - கூவல்' பணிசெய்வார்கள் என்பது பக்தியின் தீர்ப்பு.

ஐந்தாம் பாட்டிலே நோன்புக்கு இடையூறுகளெல்லாம், எம்பெருமானைத் தொழுது பாடிச் சிந்திக்கவே கழிந்தொழியும் என்கிறார்கள். பகவதநுபவம் இடையூற்றுக்கு இடையூறாகும் என்பது கருத்து.

பகவதநுபவத்தைப் பாகவத சமுதாயத்தோடு கூடி அநுபவிக்க வேண்டுமென்று இனிமேல் பத்துப் பாசுரங்களால் (ஆறாம் பாசுரம் தொடங்கிப் பதினைந்து முடியுமளவும்) தம்மோடு ஒத்தவர்களை (பகவதநுபவ ஸஹகாரிகளை) எழுப்புகிறார்கள்.

நோன்பின் சுவடறியாதவளாய்ப் புதிதாய்ப் பகவத் சம்பந்தம் பெற்றிருப்பவளை எழுப்புகிறார்கள், ஆறாம் பாசுரத்திலே. அடுத்த பாட்டில் சுவடறிந்தே மறந்துகிடப்பவளை எழுப்புகிறார்கள். எட்டாம் பாட்டில் கண்ணனுக்கு இனியவளை எழுப்புகிறார்கள். ஒன்பதாம் பாட்டிலே, 'கண்ணன் வந்தபோது வருகிறான்' என்று அநாதரித்திருந்தவளை எழுப்புகிறார்கள். பத்தாம் பாட்டிலே, கிருஷ்ண பக்தியிலே தலைவியாக உள்ள ஒருத்தியை எழுப்புகிறார்கள்.

அடுத்த பாட்டில், 'அவனைப் பெறுவதற்கு நானோ நோற்பேன்? வேணுமானால் அவன் தானே நோற்று வரட்டும்' என்று இருந்தவளை உணர்த்துகிறார்கள். பன்னிரண்டாம் பாட்டிலே, 'கண்ணனுக்கு ஒரு லட்சுமணன் என்று சொல்லுமாறு பிரியாது பணி செய்யும் செல்வனின் தங்கையாகிய செல்வியை எழுப்புகிறார்கள். தன் கண்ணழகின் பெருமையை நினைத்திருந்த 'மான் விழி'யானை உணர்த்துகிறார்கள், பதின்மூன்றாம் பாசுரத்திலே.

'எல்லாரையும் நானே வந்து எழுப்புகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு அப்படிச் செய்யாமல் உறங்கும் ஒருத்தியை எழுப்புகிறார்கள், பதினான்காம் பாட்டிலே. முன்பு ஒரு 'மான்விழி'யானைத் துயிலுணர்த்தியது போல், இப்போது ஒரு 'கிளிமொழி'யானை எழுப்புகிறார்கள், பதினைந்தாம் பாசுரத்திலே 'எல்லாப்பெண்களும் திரண்டு நம் வாசலுக்கு வரட்டும் காண்போம்' என்று கருதிப் படுத்திருந்தவன் இவன்.

இந்த விதமாகப் பத்துப் பாசுரங்களாலும், பல் வேறு மனப்பான்மையுள்ள பக்தைகளையும் எழுப்பிக் கொண்டு எல்லோருமாகத் திரண்டு நந்தகோபர் திரு மாளிகை வாசலை அடைகிறார்கள். இங்கே கோயில் காப்பானும் தோரணவாசல் காப்பானுமாகிய காவலரை எழுப்பி அவர் அனுமதிக்கொண்டு மாளிகைக்குள்ளே போகிறார்கள்.

பிறகு தாமும் கண்ணனுக்கு ஒரு காவலாக மாளிகையின் வெளிக்கட்டிலே படுத்திருந்த நந்தகோபரை எழுப்புகிறார்கள். உள்கட்டிலே பிள்ளைக்குப்பக்கத்தில் படுத்திருந்த யசோதைப்பிராட்டியையும் எழுப்புகிறார்கள். பிறகு கண்ணனை எழுப்புகிறார்கள். 'இதற்கு முன்பே கண்ணனை எழுப்பாமல் முறைகேடாகச் செய்தோமே!' என்று பலதேவனையும் எழுப்புகிறார்கள். இப்படி நால்வரையும் எழுப்புவது, பதினேழாம் பாட்டிலே.

அடுத்த பாட்டிலே, புருஷாகாரமாக நப்பின்னையை முன்னிட்டுக் கண்ணனை அடைவதே முறையென்று நப்பின்னைப்பிராட்டியை எழுப்புகிறார்கள். அடுத்த இரண்டு பாசுரங்களிலும், அடைந்தவர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதில் 'நான் முன்னே, நான் முன்னே!' என்று ஒருவருக்கொருவர் முற்படுகின்ற நப்பின்னைப் பிராட்டி, கண்ணபிரான் என்ற இருவரையும் துயிலுணர்த்துகிறார்கள்.

அடுத்த பாசுரத்திலே, கண்ணனைத் துயிலுணர்த்தி, உன் குணத்துக்குத் தோற்று வந்தோம்' என்கிறார்கள். இருபத்திரண்டாம் பாசுரத்திலே, 'அபிமானம் குலைந்து உன் சுடாட்சமே தாரகமாக வந்தோம்; எங்கள் எளிமை தீர மெல்ல மெல்லக் சுடாட்சிக்க வேணும்' என்று கண்ணனிடம் விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்கிறார்கள்.

இருபத்து மூன்றாம் பாட்டிலே, சிங்காசனத்தில் ஆஸ்தானம் கொண்டருளி, வந்த காரியத்தை ஆராய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார்கள். இந்தப் பிரார்த்தனைக்கு இணங்க, நடையழகு தோன்ற வந்து வடிவழகு காட்டிச் சீரிய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுகிறார்கள், அடுத்த பாட்டிலே.

இருபத்தைந்தாம் பாட்டிலே, தாங்கள் யாசித்து வந்ததை விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். நோன்புக்கு உரிய உபகரணங்கள் இவை இவை என்று சொல்லி அபேட்சிக்கிறார்கள், இருபத்தாராம் பாசுரத்திலே. நோன்பு முடிந்தபின் பெறும் சம்மானத்தை விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறார்கள் அடுத்தப் பாட்டிலே

இருபத்தெட்டாம் பாசுரத்திலே, தங்கள் சிறுமையையும் அவன் பெருமையையும் சொல்லி, அவனோடு உள்ள உறவையும் சொல்லிக் கொண்டு, அபராதக்ஷமாபணம் செய்து கொள்கிறார்கள் - அதாவது பிழைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டுகிறார்கள்.

இவர்களது பரம உத்தேசம் - இப்பிரபந்தத்தின் பரம தாத்தபரியம் - வெளிப்படுகிறது இருபத்தொன்பதாம் பாசுரத்திலே.

உற்றோமே ஆவோம்;

உனக்கேநாம் ஆட்செய்வேம்

மற்றைநம் காமங்கள்

மாற்று.

என்று பிரார்த்தித்துத் தங்கள் மனோரசித்தத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள்.

கோபிமார் பெற்ற இத்தகைய பகவதநுபவத்தை ஆண்டாளும் பெற்றுக்கொள்கிறாள், தன்பாவனை முதிர்ச்சியினாலே. அந்த நிலையில் ஆண்டாள் அருளிச் செய்த இந்தப் பிரபந்தத்தை ஒதி ஒதி உணர்ந்து இன்றும் என்றும் மக்கள் திருமாலின் திருவருள் பெற்று இன்புறுவர் என்னும் பல ச்ருதிதான் இறுதிப்பாசுரம்.

கோதை பிறந்தஊர் கோவிந்தன் வாழுமூர்
சோதி மணிமாடம் தோன்றும்ஊர் - நீதியால்
நல்லபத்தர் வாழுமூர் நான்மறைக ளோதுமூர்
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ ளூர்.

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரம னடிகாட்டும்
வேத ஁னைத்துக்கும் வித்தாகும் - கோதைதமிழ்
ஐயைந்து மைந்தும் அறியாத மானிடரை
வையம் சுமப்பகம் வம்பு.

திருவாடிப் பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே

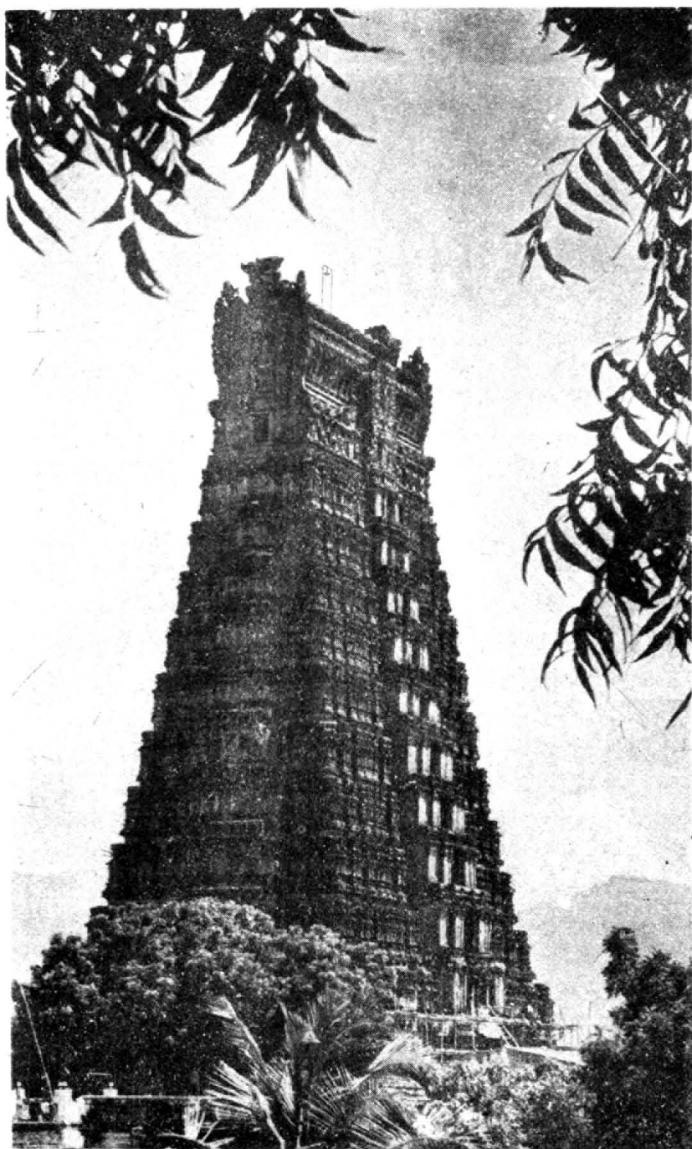
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே

ஒருநூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரரங்கற்கே கண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே

மருவாரூந் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

ஸ்ரீரங்கமன்னார் திருக்கோயில் ராஜகோபுரம்,
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

